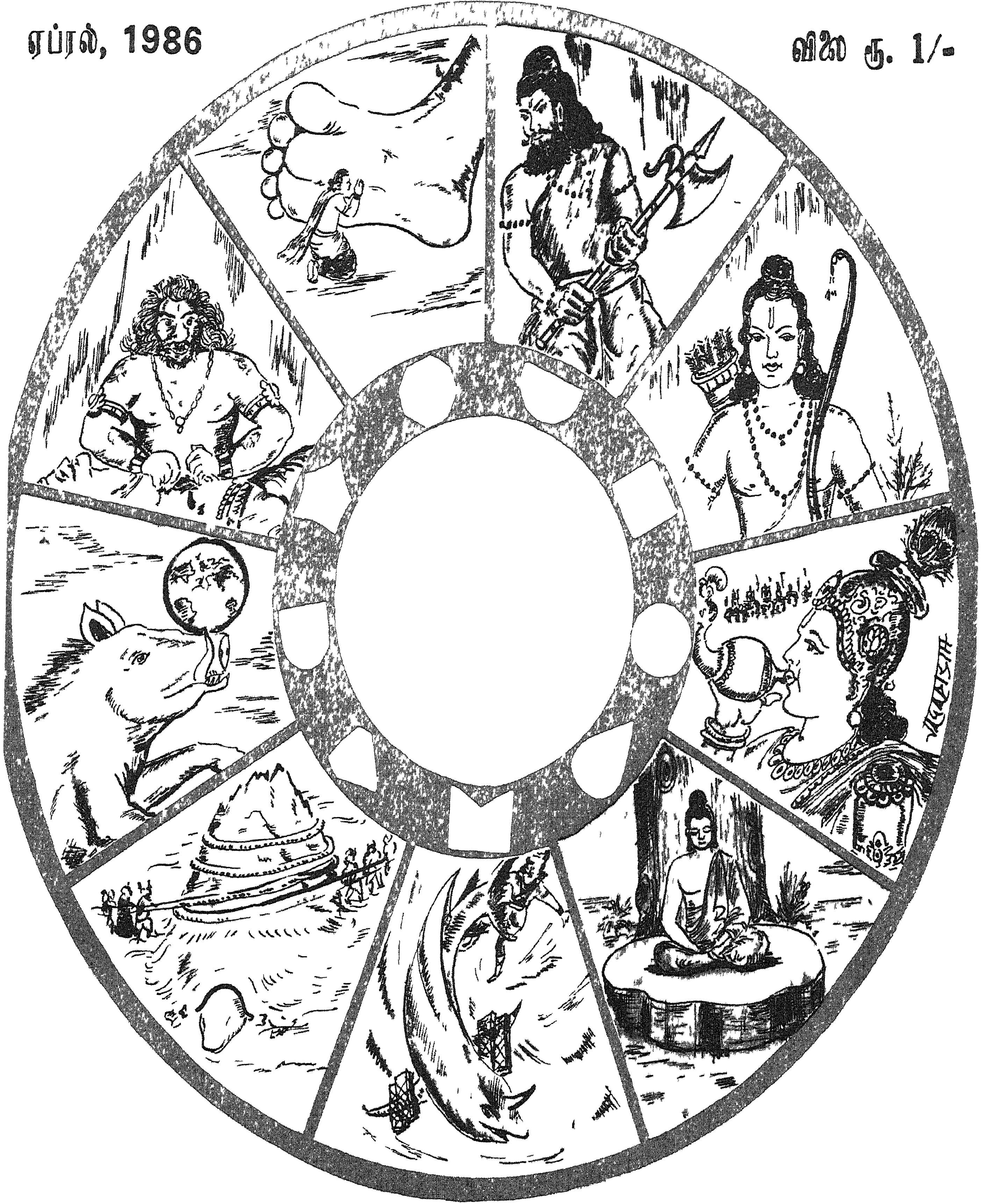
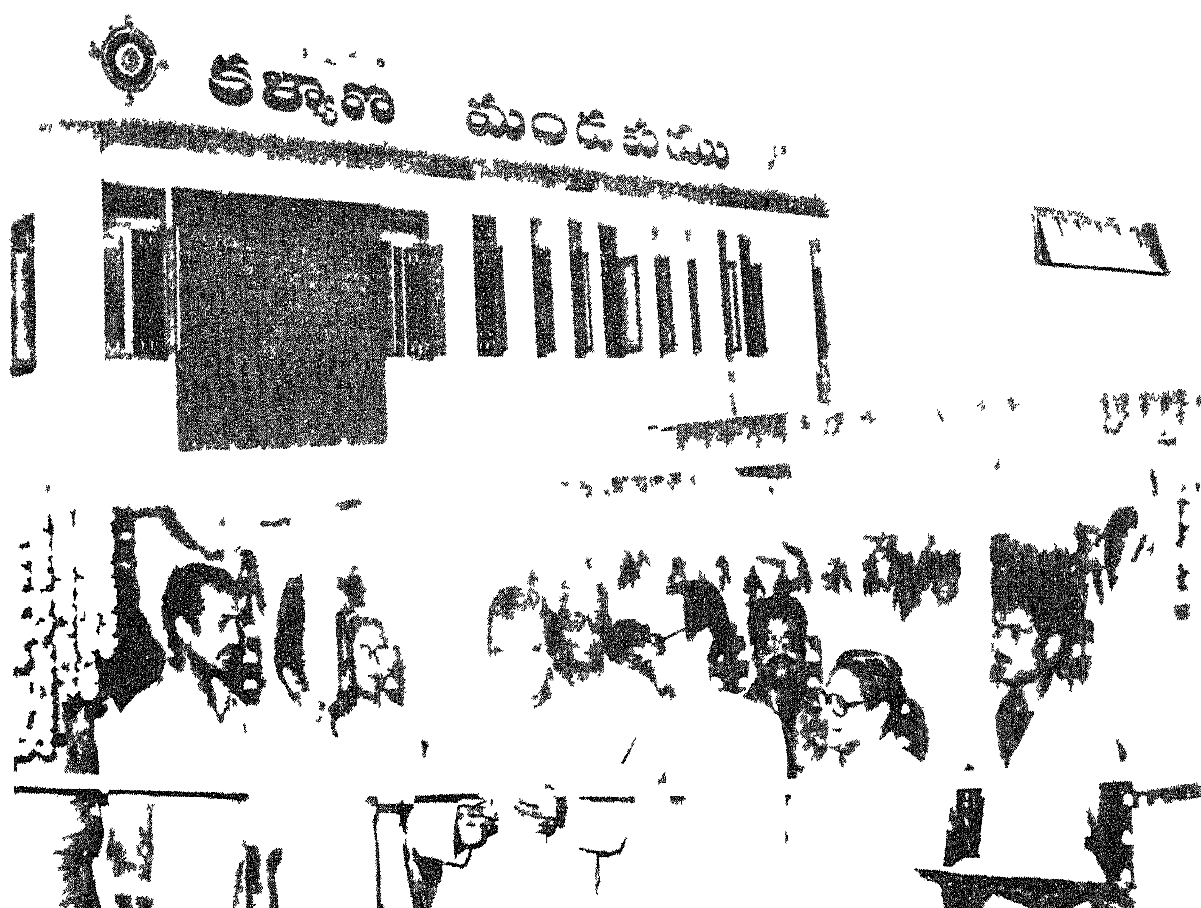
ஸப்தகிரி

ஏப்ரல், 1986

விலை ரூ. 1/-

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

కళ్యాణ మండపము

ஆதிஅரி ஓ நம நாராயணா திருககதை அறிநது அனுதினம பரவுவோா
நீதி அனுபோகநெறி நின்று நெடுநாள அதினஇறநது சகத அணடம முழுதுககு
ஆதிபாகளஆய் அரசுசெய்து உளமநினைததது கிடைததது அருள பெறுத்து முடிவில
சோதிவடிவு ஆய அழிவுஇல் மூதுதி பெறுவாா என உரைதத சுருதித தொகைகளே'

(க இராமாயணம காபபுச செயயுள-19)

பொருள *தொடஙகுமபோது 'ஹரி ஓம நம !' எனறு சொலலி வணஙகி, ஸ்ரீமநநாராயணனது திருவவதாரமூா ததியாகிய ஸ்ரீராமபிரானது சிறநத சரிததததை உணமையறிவு கொணடு நாள தோறும துதிபபவா இவவுலகததில முறைமையாக நெடுஙகாலம சுகததை அனுபவிததலாகிய வழியிலே நிலைதது நினறு, பினபு இதனைககடநது இநத பிரமமாணடம முழுதுககும தலைவா களாகயிருநது ராஜாஙகம செலுததி, தாம மனததினால நினைததவெலலாம கிடைககபபெறறு, இறைவனுடைய திருவருளையும பெறறு, அதனால இறுதியில பேரொளி வடிவாகி எனறும அழியாது நிறபதாகிய மோடசததை அடைவாாகள (எனறு பெருநதொகுதியாயுளள வேதஙகள சொலலியுளளன)*

ஸப்தகிரி

இதழ 11 மலர் 16

உள்ளுறை

தனிபபிரதி ரூ. 1 வருடச சநதா ரூ. 12

அடடைபபட விளககம

அடடையில	நவகரஹஙகளில திருமாலவதாரஙகள சிததிரம கே ஜெகதீஷ
2 வது	சிரிபலலி திருமண மணடபததின ஆநதிர முதலவா திறநது வைததபோது
3 வது	திருமலையில ஆநதிர மாநில ஆளுநா திருமதி குமுதபென ஜோஷி அவாகள
பினனடடையில	திருமலை அடிவாரம

சிறபபாசிரியர்
திரு எல் லக்ஷமிநாராயணு
IAS,
செயலாடசித தலைவா,
தி தி தேவஸதானம, திருபபதி

அச்சிடுபவர்
திரு எம் விஜயகுமார் ரெடடி,
மேலாளா,
தி தி தேவஸதான அசசகம,
திருபபதி

ஆசிரியர்
திரு கே சுபபாராவ், எம் ஏ

துணையாசிரியர்
திரு. என் எஸ் ராமமூர்த்தி, எம் ஏ.,

பிரதிகளுக்கு
THE WELFARE OFFICER
Publication Section, T T D
K T Road,
TIRUPATI

உஙகளுடன ....

வாழககையில மறறுமோர ஆணடு மலர ஆரமபிததுளளது இசசிததிரை மாதததிலிருநது அகஷய' வருடத தில அடியெடுதது வைததுளள நாம கடநததை எணணி கவலையுமபடாமல வருவதைப பறறி கலககமும இனறி புத தாணடின முதல நாளை மடடும புதுமையாகக கொணடாடத துடிககினறோம கடநததை எணணி ஏன கவலை கொளள வேணடும' சென்ற ஆணடில நிலவிய நிமமதியாவது இநத ஆணடில கிடைககுமா எனற அசசததினால தான மேலான அநத ஆணடும போகினறதே எனற கவலை கொளள நேரிடுகினறது ஆனால நடநதுளள அமைதியினமைககுக காரணம யாா எனபதை மடடும நாம சிநதிககவிலலை காலததையும அது தநதிடட சீரிய உணமைகளையும நாம எணணிப பாாககத தவறிவிடடோம அழிவிலதான ஆரமபம உளளது எனபதைக காடடததான ஒரு யுகததினை அழிதது அடுதத யுகததினை தோறறுவிதது வருகினறான பிரமமன தாதா யதா பூாவம அகலபயத'' எனுமபடி முனபு எபபடி படைததானோ அதே போனறுதான ஒவவொரு முறையும இவவுலகததை பிரமன மீணடும மீணடும படைதது வருகிறான படைபபின ரகசியததில மாறறம இலலை இவவுலகில எதுவும நிரநதமானதலல காலச சுழறசி யின விளைவாக எததனையோ ஆணடுகள சநதிரன சூரியன உளளிடட எலலா படைபபுககளும ஒவவொரு யுக முடிவிலும மறைநது விடுகினறன ஒவவொரு யுகததிலும தோனறும மனிதாகளும, நடககும நிகழசசிகளும காலததால மாறு படடாலும அவறறின குண நலனகளும, விளைவுகளும எபபோதும எலலா யுகஙகளிலும ஒனறாக இருககக காணகினறோம மனிதனின அறிவு, ஆறறல, தொழில குணஙகள யாவும அழிவின இறுதிககு இடடுச செலலும வகையிலதான உளளன எனபதறகு புராணச செயதிகளே சாடசிகளாகும

வாழககையில அமைதியும அனபும, நோமையும எததுணை தூரம நலம பயககும எனபதை கிருத யுகததைப பாாததும மறறைய யுகஙகள புரிநது கொளளவிலலை விளைவுகள பயஙகரமானதாக அமைநதால, மனிதன சிநதிககு ஆரமபிபபான எனற கருததினாலதான எனனவோ மறறைய யுகஙகளில அழிவின அவலஙகள காடடபபடடன திரேதாயுக இராம ராவணப போரிலிருநதும, துவாபரயுக குருகேஷதரப போரிலிருநதும இககலியுகம எநதவித படிபபினையும பெற விலலையெனறே தோனறுகிறது இவவளவு ஏன' நமது பெறறோரும, நாமும கணடிடட கேடடிடட மனித இனததின அழிவின ஆரமபச சினனஙகளாகக கருதபபடட முதலிரணடு உலகப போாகளிலிருநதும நாம பெறற அறிவுத தெளிவு ஒனறும இலலை அறிவின துணை கொணடு அணுவின ஆறறலைக கணடுபபிடிதத வலலரசு நாடுகள, மறறைய நாடுகளின அழிவுககு விததிடும வகையில, அவறறைப பரிசோதிககத துடிககினறன ஆகவே அறிவின முதிாசசி அழிவுககுததான இடடுச செலலும எனற ஒரு நியதியை மனித இனம ஏறபடுததியுளளது இதனைததான அவவியறகையும ஒவவொரு யுகததின இறுதியிலும எதிாபாாககிறது போலும

மணணிலே தஙகம கலநதிருபபது போனறு, தீமைகளும வாழவுடன இரணடறக கலநதுளளன இவறறை அறிநது தெளிநது களைநது முனனேறுவதிலதான வாழவின பிடிபபும வாழககையின துடிபபும அடஙகியுளளன இனப மும துனபமும வாழககை மாளிகையின அடிததூணகள இவவாழககைத துடிபபினைக காலச சககரததுடன இணைதது மனிதன மாணபுடன விளஙகிட வழி செயதனா நம முனனோா காலம மாறிக கொணடே இருபபதாலதான வாழக்கை மனிதனுககுக கசககவிலலை மேலையோா வியநதிடும வகையில காலததை மிகத துலலியமாகப பிரிதது, இயறகையின பினனணியில அககாலச சுழறசியினை அமைததனா அழிவனவறறை அழிதது, எஙகும எபபோதும புதுமையினைச செய திடும ஆறறலுடையது காலம மாறி வரும பருவஙகளுககும ஆணடுகளுககும புததொளி தநது புதுசசுவைககூடடிடும பெருமையுடையது காலம காலம காலமாக அவவவ யுகஙகளில நடைபெறற நிகழசசிகளைக கொணடு, அவை இவவுலக வாழககைககு உணாததிடும உணமைகளைக கொணடு விழாககள பல எடுததனா ஆனறோா இவறறில, காலச சுழறசி யின பெருமையினை அறிநதிடும வகையில புததாணடின புது நாள ஒரு தனிததனமையுடன பொதுவாக நாடெஙகும கொணடாடபபடடு வருகினறது சிததிரை மாதததின முதல நாள தமிழாணடின துவகக நாள 'அகஷய' எனும இவ வாணடின மூலம காலம ஏறபடுததிய ஒரு வடடததின இறுதிப பகுதியில உளள நாம வசநதம தன வணணச சிறகு களை விரிததிடும வகையில மேமபும மாவும மணம பரபபிடும இவவேளையில கடநதவறறை ஓா அனுபவமாககக கொண்டு, இனபமும துனபமும வாழககை எனும ஒரு நாணயததின இரு பககஙகளாககக கொணடு, ''இதறகுக கீழேயும மனித வாழவின அவலம சரிநதுவிடக கூடாது'' எனறோா உறுதியுடன, கலியுகததின பாவச சுமைகளை அடுககும பணியி லிருநது முடிநது அளவு விலகி, நாம பெறற இனபததில சிறிதளவாவது நம சநததியினா பெறடடும எனற உணாவோடு செயலபடத துவஙகுவோம இமமுயறசிககு காலச சககரததின ஆரஙகளாக விளஙகும கிரகஙகளின தலைவனாகவும, யுகஙகள தோறும அவதாரஙகள பல எடுதது பல அரிய வாழககை உணமைகளை இபபாருககுத தநதிடட மாலவனின கலியுக அவதாரமான அவவேஙகடவனின அருடபாாவை எனறெனறும நமககுக கிடைபபதாகுக'

செய்திச் சுருக்கம்

புதிய சேவை

திருமலை ஸ்ரீ வேஙகடேஸவர சுவாமி கோயிலில புதிதாக 'ஸ்ரீவாரி பாத பதமாராதனம்' எனும புதிய ஆரஜித சேவை புகுததபபட உள ளது இசசேவை ஒவவொரு செவ வாயககிழமை அனறும இரணடாவது அாசசனை போது 15 நிமிடஙகளுககு நடைபெறும இதுபோது ஸகஸர நாமம பொறிககபபடட 108 பொறறுமரைகள மூலவருககு அணி விககபபடும தி தி தேவஸதானத தின வெளளி விழா சமபநதமாக இசசேவை புகுததபபடடுளளது ரூ 4 28 இலடசம பெறுமான இநத 108 பொறறுமரைகளை (2 21 கிகி எடை யுளளது) ஹைதராபாததைச சோநத திரு. மீரா எனும பகதா ஒருவா அணமையில இறைவனுககுக காணிக கையாகச செலுததினா இபபுதிய சேவையில பஙகேறக விருமபும பகதா கள ரூ 5116/- செலுததுதல வேண டும இதுபோது கிருஹஸதருககு 5 கிராம எடையுளள தஙகப பதகக மும, ஒரு சேஷ வஸதரமும, ஒரு இரவிககைத துணடும், 10 பெரிய லடடுகளும, வடைகளும வழஙகப படும கிருஹஸதரைச சாாநத 5 நபாகள இசசேவைககு அனுமதிககப படுவா

அனனமாசசாாயா நினைவு நாள விழா

ஸ்ரீ வேஙகடேஸவரரினமீது ஆயிரக கணககான பகதிபபாககள புனைநத தெலுஙகு இலககிய கவிஞரான ஸ்ரீ அனனமாசசாாயாவின 483 வது நினைவு நாள விழா, திருபபதி அனன மாசசாாயா கலா மநதிரததில 6-1-86 முதல 12-4-86 வரை வெகுச சிறபபாக தி தி தே அனனமாச சாாயா திடடக குழுவின சாாபில நடைபெறும இவவிழாவிறகு மேலாணமை ரூ 45,000 ஒதுககி யுளளது

ஆககபபணிகள

திருமலை கயூ கொடடகைகளில தரிசனததிறகாகக காததிருககும யாததிரிகாகளின வசதிககாக, அஙகு ரூ 25 இலடசம பெறுமான 20" அகலம திரையுளள தொலைககாடசிப பெடடிகள நிறுவபபடும இதனால, யாததிரிகாகள திருமலை சதஸ அரங கில நடைபெறும சமய நிகழசசிகளை யும, சில முககிய சேவைக காடசிகளை யும கணடுகளிககலாம

திருமலையிலிருநது திருமலை அடி வாரம வரை உளள நடைபாதை களில உளள ஒலிபபெருககிகளில சமய நிகழசசிகளை எவவித இடை யூறும இனறி ஒலிபரபபும வகையில ரூ 7,75,000 செலவில புதிய மின சாரக கமபி இணைபபுத தொடாபு பணி ஒனறு விரைவில மேறகொள ளபபடும

ரூ 74 5 இலடசம செலவில, டாக டா பி பி சுநதரேசன, திரு கிருபா ராவ, டாகடா வை எஸ மூாததி போனற துறை வலலுநாகளின அறி வுரைபபடி சென்னையில உளள ரிசசாடஸன மறறும கருடாஸ நிறு வனததினமூலம, திருமலை புஷகரணி நீா சுததமாகவும, ஆரோககியமாக வும விளஙகும வகையில 'நீா சுததி கரிததல பணி' ஒனறு விரைவில துவககபபடும

எதிாவரும கோடைககால மாதங களில திருமலைககு நடநதுவரும யாத திரிகாகளுககு நீா மோா வழஙகு வதெனறு மேலாணமை முடிவு செய துளளது

தறபோது திருமலையில தரிசனத திறகாக வரும யாததிரிகாகளில 5,000 நபாகளுககு இலவசமாக தி தி தே மேலாணமை உணவு வழஙகி வருகினறது இது 10,000 ஆக விரைவில உயாததபபடும

புதிய நியமனம

திரு பிரகாஷராவ அவாகள தி தி தேவஸதானததின தலைமைப பொறியாளராக ஆநதிர அரசினால நியமிககபபடடுளளாா

புதிய திருமண மணடபம

ஆநதிர மாநிலம கனபவரம அரு கில சிரிபலலியில தி தி தேவஸ தானததாரின ரூ 32 இலடசம செல வில கடடபபடட திருமண மணடபம ஒனறு ஆநதிர முதலவா திரு என டி ராமாராவ அவாகளால திறநது வைககபபடடது மேலும அஙகு தி தி தேவஸதானததாரின 'வேத பாட சாலை' ஒனறினையும துவககி வைததாா இது சமபநதமாக ஏறபாடு செயயபபடட விழாவில தி தி தே செயலாடசித தலைவா திரு எஸ லகஷமி நாராயணா, அரசு அறநிலையததுறை அமைசசா திரு எதிராஜராவ மறறும பல உயா அலு வலாகளும பஙகேறறனா ★

15-3-86 அனறு மசூலி பட்டினத தில ரூ 20 இலடசம செலவில கடடபபடட தி தி தே திருமண மணடபததினை ஆநதிர முதலவா திரு என டி ராமாராவ அவாகள திறநது வைததாா அதுபோது முதலவா உரையாறறுகையில விரை வில ஒவவொரு மணடலத தலைநகரில திருமண மணடபஙகள கடடபபடும எனறு கூறினா இது சமபநதமாக ஏறபாடு செயயபபடட விழாவில பஙகேறறு உரையாறறிய தி தி தே செயலாடசித தலைவா அவாகள இது வரை ஆநதிர மாநிலததில 20 திரு மண மணடபஙகள உளளன எனறும, தறபோது மூனறு பெரிய திருமண மணடபஙகள கடடபபடடு வருகின றன எனறும குறிபபிடடாா தொடாநது பேசுகையில சமூக திரு மணஙகளுககு இததிருமண மணட பஙகள இலவசமாக ஒதுககபபடும எனறும குறிபபிடடாா ★

கவனிககவும

திருமலையில குடிலகள, அறைத தொகுதிகள, தஙகுமிடஙகள கடடுவதறகென நனகொடையாளாகள அனுபபும தொகையானது செயலாடசித தலைவா, தி தி தேவஸதானம எனும பெயரில டி டி மூலம அனுபபபபடல வேணடும கடிதப போககுவரததுககளை, தி தி தே செயற பொறியாளா V எனனும முகவரியுடன கொளளாது, இனி மேல தி தி தே செயலாடசித தலைவா, அலலது தலைமை கணககு அலுவலா எனும முகவரிகளுடன வைததுக கொளளவும ஏனெனின 'நனகொடைத திடடம' தறபோது தி தி தே நிதி ஆலோசகா மறறும தலைமை கணககு அலுவலா பொறுபபில செயறபடடு வருகினறது

பாச உண்மை

திரு மா சீதாராமன காஞ்சீபுரம

உலகில மககளாகப பிறநதவா களும, மறறைய உயிரினஙகளும இன புறறு வாழவே விருமபுகினறன ஆயி னும, அனைததுயிரும தம விருபபம போல இனபமாக வாழ முடிகின றதா? இலலையே! ஏன?

வாழும உயிாகளுககு இனபம எது? துனபம எது? எனறு பகுததறியும ஆறறல குறைவாசவே உளளது உணமையான இனபததினைத துனபம எனறும, உணமையான துனபததினை இனபம எனறும உயிாகள மாறுபடக கருதுகினறன இதறகுக காரணம எனன? உணமையைக காணும அறி வும தெளிவும இலலாமையே!

எலலா உயிாகளிடததும அறிவு அமைநதுளளது அறிவறற உயிா கள எனறு ஒனறுமே இலலை ஆனால, அநத அறிவு சநதாபபததில சரியாக வேலை செயவதிலலை ஏன? அநத அறிவை ஏதோ ஒனறு மறைததுவிடு கிறது அது எது? அதுதான பாசம!

பாசததை நீககியவா உணமை யான அறிவைப பெறுவா உணமை யான அறிவைப பெறறவா உணமை யான இனபததை அனுபவிபபா உணமையான இனபததை அனுபவிப பவரே முததிப பேறறைப பெற முடி யும எனவே, முததிககுத தடை யாக இருபபது பாசம எனபதை அறிய முடிகிறது

பாசம எனறால எனன? உண மையை அறிய வொடடாமல செய வது எதுவோ அதுவே பாசம எனப படும பாசம, கடடு, சயிறு, பநதம, தளை எனபவை ஒரே பொருளைத தரும சொறகள

பதி (இறைவன), பசு (ஆனமா) ஆகியவறறைப போலவே பாசமும ஆதிகாலந தொடடே இருநது வரு கிறது பாசம மூவகைபபடும அவை ஆணவம, கனமம, மாயை எனப பெயா பெறும இவறறை முமமலஙகள எனக குறிபபா இவற றுள ஆணவம மடடும அனாதி காலந தொடடே இருநது வருவது மாயை யும கனமமும இடையில வருபவை

மலஙகழிநதாலதான உடல நோயினறி இருககும மலசசிககல இருநதால நோயகள பலவும வநது சேரும அது போலவே, முமமலங களும நீஙகபபெறறஆனமாவே பிறவி நோயினறி இருககும மலம நீஙகப பெறுகினற உடலானது நலம பெறு தல போலவே முமமலஙகளும நீஙகப பெறற ஆனமா முததி நலம பெறறு இனபமுறும ஆணவம, கனமம, மாயை எனபபடும முமமலஙகளை யும கொணட ஆனமா முததியடை தல முடியாது மீணடும, மீணடும பலவகைப பிறவிகளையெடுததுப பிற விககடலை நீநதமாடடாமல அதனுள ளேயே அழுநதிக கிடகக வேணடியது தான!

பிறவிககு விததாகவும, பிறவி எடுதத பினனரும இனப துனபஙகளை கொடுகக வலலதாகவும உளள இநத முமமலஙகளையும நீககுவதறகாகவே சுதத ஆனமா பாடுபடும இம மூவகை மலஙகளைச சறறு விளகக மாகவும கூறுவா அதாவது ஆணவ மலம, திரோதா மலம, மாயாகாரண மலம, கனம மலம, மாயேய மலம என ஐவகையாகவும கூறபபடுவ துணடு

பாசம எனபபடும முமமலக கயிற றால ஆனமாககள கடடுணடு கிடபப தால, ஆனமாவைப பசு எனறு வழங குவா இநதக கடடிலிருநதும ஆனமா விடுதலையடைய முயலவேண டும இறைவனின அருளால இறை வனை வணஙகி ஆணவம, கனமம, மாயை ஆகிய முமமலஙகளிலிருநதும விடுதலை பெறறு இறையினபததில திளைகக வேணடும இதனையே முததி எனபா

பாசஙகளால பெறுவது சிறறின பம பாச நீககததால பரமனின திருவடிப பேறறினை உறுவது பேரின பம

ஆணவம, கனமம, மாயை எனப படும முமமலஙகளைப பறறிச சிறிது விளககமாக அறிய முயலவோம

ஆணவம எனபது மூல மலம இத னைச சகசமலம எனவும அழைபபா செமபில களிமபானது எவவாறு இயலபிலேயே அமைநதுளளதோ, அவவாறே ஆணவமும ஆனமாவுககு இயலபாகவே அமைநதுளளது அறிவை மறைபபது ஆணவமே! செருககு, மோகம, பேராசை, உலோ பம முதலிய தீய குணஙகளால இது ஆனமாவுககுத தொலலை தரும அழுககாறு அவா, வெகுளி, இனனாச சொல ஆகியவறறை ஆனமாவுககுத தநது அலலலபடுகதும

இருளானது பிறபொருளை மறைத தாலும தான இருபபதைக காடடி விடும ஆனால, ஆணவமோ தனனை யும காடடாது தான சாரநதுளள பிற பொருளையும காடடாது எனவேதான ஆணவததைக காரிருள எனறும அறிஞா உரைககினறனா

'யான' எனற அகபபறறினையும, 'எனது' எனற புறபபறறினையும ஆன மாவுககு ஏறபடுமாறு செயவது ஆணவமே!

ஆணவம்' என்று திருமூலரின் திரு மந்திரம் கூறுகிறது

ஆணவம் தான் பிடித்ததையே சாதிக்க முயலும் எனவே, அதனை அடித்துத் துரத்த வேண்டும் என்பார் தாயுமானவர்

" பிடித்ததையே தாபிக்கும் பேராண வத்தை
அடித்துத் துரத்த வல்லார்
ஆகாண பராபரமே"

என்று தாயுமானவர் பாடுவதிலிருந்து ஆணவத்தைத் துரத்தல் அருமை என்பது அறியப்படுகிறது ஏனெனில், ஆணவம் ஆன்மாவைத் தன் ஆற்றலால் குருடாக்கி விடுகிறது செய்வதறியாது திகைக்கிறது ஆன்மா!

எல்லாவகைத் துன்பங்கட்கும் காரணமான ஆணவம் அழிவில்லாதது இதன் ஆற்றலை ஒடுக்க முடியுமேயன்றி, இதனை அறவே ஒழித்து எனப்படுவதால், கன்மம் மாயை ஆகிய இரண்டும் இடையில் வருவனவே என்பது தெளியப்படும் எனவே, கன்மமலம் மாயை மலம் ஆகியவற்றுக்குக் காரணமாவதும் ஆணவமலமே என்பது அறியப்படும்

எனவே, அனைத்துக்கும் காரணமான ஆணவத்தினை அடக்க ஆன்மா முயன்றுகொண்டேயிருக்க வேண்டும் ஆணவ மலத்தைப் போக்க வேண்டுமானால் மாயாமலத்தின் துணையை நாட வேண்டும்

ஆணவமும் ஒரு மலம் மாயையும் ஒரு மலம் அப்படியிருக்க மலத்தைக் கொண்டே மலத்தைப் போக்குவது எவ்வாறு?

துணியில் படிந்திருக்கும் அழுக்கைப் போக்க, மற்றொரு அழுக்காகிய உவர்மண்ணைப் பயன்படுத்துகிறோமன்றோ! அது போலத்தான் ஆணவ பயன்படுத்த வேண்டும்

மாயை என்பது யாது? மாயை என்பது பாசத்தின் ஒரு பகுதி ஆணவத்தைப் போல இதுவும் என்றும் இருக்கின்ற பொருளே! இதற்கு அருவ நிலையும் உண்டு உருவ நிலையும் உண்டு உயிரறிவை மறைத்து நிற்கும் ஆணவ இருளைச் சிறிது குறைக்கும் ஆற்றல் இதற்கு உண்டு ஆணவம் உயிரின் அறிவை மறைக்கும் மாயை உயிரின் அறிவை மயக்கும் இது சுத்த மாயை அசுத்த மாயை, பிரகிருதி மாயை என மூவகைப்படும்

மாயையின் துணை கொண்டே மாயையும் ஆணவத்தையும் தாண்ட வேண்டும் என்பது இறைவன் வகுத்துள்ள உபாயம் இதற்காகவே உயிர்களுக்குத் தநு, கரணம் புவனம், போகம், பாக்கியம் முதலியவற்றை இறைவன் அருளியுள்ளான்

தநு என்பது உடல் கரணம் என்பது மனம், வாக்கு, காயம் புவனம் என்பது உலகம், போகம் என்பது இன்ப நுகர்வுப் பொருள்கள், பாக்கியம் என்பது இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்ற வாய்ப்புக்கள்

தீக்குச்சியைக் கொண்டு தீபமும் ஏற்றலாம் வீட்டையும் கொளுத்தலாம் அது போலவே, தநுகரண புவன போக பாக்கியங்களால் சிற்றின்பத்தையும் நுகரலாம் பேரின்பத்திலும் திளைக்கலாம் எனவே, தநு கரண புவன போகங்களை வீடு பேற்றுக்குரிய சாதனங்களாக உயிர்கள் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்

பிரகிருதி மாயையின் பகுதிகளாகிய தநுகரண புவன போகங்களால் மாயையையும் ஆணவத்தையும் கடக்க உயிர்கள் முயற்சிக்க வேண்டும் இதனை விரிக்கின் பெருகுமாதலால் இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்வோம்

இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அருளி

மாமலைவாசன்

திரு வி குமார்-மதுராந்தகம்

ஏழுமலை வாழ்ந்திருக்கும் மாமலைவாசன் - அருள்
என்றும்பொங்க அதன்மேலே ஸ்ரீவேங்கடேசன்
அலர்மேலு மங்கையவள் மாமணாளனே - பொழுது
புலர்வதுவும் அமர்வதும் அவனருளாலே (ஏழுமலை)

புஷ்கரணி நீராட புண்ணியம் கிட்டுமே - நல்ல
புஷ்பமசார்த்தி அர்ச்சித்தால் பொருளுமகிட்டுமே
அங்கவலம் வந்துநின்றால் அருளுமகிட்டுமே - அவன்
தங்கக்கவசம் காண பலகண்கள் வேணுமே (ஏழுமலை)

பூபாள நேரமதில் சுப்ரபாதமே - அவன்
பாதார விந்தத்தின் அருள்போதமே
அடியார்கள் நாவதனில் நாதவடிவமே - நல்ல
படியெங்கும் மலையெங்கும் நாமவடிவமே (ஏழுமலை)

வானமும் வையகமும் வணங்கிநிற்குது - அருள்
பானகமாய் அவன்நாமம் என்றுமஇனிக்குது
அலர்மேலு மங்கைக்கோர் தனிசசன்னதி - அவன்
அகமெல்லாம் நாடிநிற்கும் அவளின் சன்னதி (ஏழுமலை)

களால ஆனமாககள பலவேறு கன மஙகளைச செயகினறன கனமங களே உயிாகளுககுப பெருமையை யும சிறுமையையும அளிககினறன எனவே, கனமம பறறி இனி ஒரு சிறிது காணபோம

கனமம எனபதும பாசததின ஒரு பகுதியே பிறவிககுக காரணமாவது கனமமே! கனமம, காமம, செயல, வினை முதலியன ஒரே பொருளையே தரும கனமமே உயிாகளுககு விதி முறைபபடி இனபதுனபஙகளை ஊடடி வைககும தஙகளின காம பலனகளை மனிதா மடடுமினறித தேவாகளும அநுபவிததே தீர வேணடும இனப துனபஙகடகுக காரணமாவது கன மமே! ஒருவரின பெருமைககும சிறு மைககும காரணமாவது இதுவே

பெருமைககும ஏனைச சிறுமைககும
தததம கருமமே கடடளைக கல
—திருககுறள

ஒவவொரு கனமமும தன பலனைக கொடுததே தீரும ஒரு காமததின பலனை மறறொரு காம பலனைக கொணடு கழிதது விட முடியாது தீய வழிகளில தேடிய செலவததைத தெயவக காணிககையாகச செலுததி வருவதால புணணியம வநதுவிடாது எனபதனை இதறகு உவமையாகக கூறலாம

உயிாகளால எநத ஒரு வேலையும (காமாவும) செயயாமல இருகக முடி யாது செயயும ஒவவொரு வினை யையும தூயமையாகச செயயவேண டும இதனைததான வினைததூயமை அலலது காம சுததி எனகிறோம

உயிாகளின காமா மூவகைபபடும அவை சூககும கனமம, அதி சூககும கனமம, தூலகனமம எனறு மூவகைப படும

இவறறை முறையே சஞசிதம, பிராரததுவம, ஆகாமியம எனறு கூறுவா

ஆனமா இபபோதைய பிறவியை எடுபபதறகு முனபுவரை செயது வநத புணணியபாவஙகளின சேமிபபு உழவன ஒருவன தன முயறசியால விளைநத தானியததைச சேமிதது வைககும நெறகளஞசியததுகளுககு இதனை உவமையாகக கூறுவா

பிராரபதவினை எனறால எனன? ஆனமா முறபிறவி வரை சேமிதது வைததிருககும புணணிய பாவங களின பலனை இபபிறவியில அனுப விததல

பிராரபத வினையை இரணடாகக கூறுவா 1 பலனளிககத தொடங கியது (அபயுபகதம) 2 பலனளிககத தொடஙகாதது (அநபயு பகதம) சேமிபபு வினையிலிருநது (சஞசித வினை) கொஞசம கொஞசமாகப பலனை அனுபவிததல அனுபவிதத வினை போக எஞசியுளள வினை ஆக இவவிரணடுமே பிராரபதவினை எனப படும

நெலலின ஒரு பகுதியை உணடதை யும, சேமிபபு நெலலின மீதியையும இதறகு உவமையாகக கூறலாம

முன செயத வினையின பலன முழு வதையும அனுபவிதது விடடு, இப பிறவியிலும வினைகளைச சேமிககாது விடடு விடடால ஆனமாவுககுப பிறபபே இலலாமல போயவிடும

ஆகாமியம எனறால எனன? இப பிறவி எடுததபின செயது வரும புண ணிய பாவஙகள

சேமிதது வைததுளள நெல குறைநது வருதலைக கணட உழவன மேலும மேலும முயனறு சேமிபபை நிறைவு செயவது போனறது ஆகா மிய வினை

இதுகாறும ஆணவம, மாயை, கன மம ஆகியவை குறிதது ஒரு சிறிதே விளககினோம இனி பாச நீககம ஏற பட எனன செயய வேணடும? என பது பறறிச சிறிதே காணபோம

குல தெய்வம்

குலததைக காககக கூடிய தேவதை குல தேவதை இதை குல தெயவம எனறும கூறுகிறாகள இததகைய குல தெயவஙகள பலவேறு விதமாகத தோனறுகினறன சில குடுமபததிறகுக குல தெயவம பெண தெயவம எனறும பூவாடைககாரி எனகினறனா அவறறை மூதாதி களாக இறநதவாகள, சுமஙகலிகள சிலா கனனிமாாகள, முனீஸவரா, பெரிய ஆணடவா கனனிகா தேவிகள எனறு கூறுகினறனா வைதீக காரியஙகளில குலதேவதா பூஜை எனறு கலயாண நேரஙகளில குல தேவதையிடம போய பூஜை செயத பினனரே பெண மணவாசலில அமாகிறாள அததகைய பெருமை வாயநத குல தெயவததை மறநது விடடு, திரவியததிறகாகவும வாழககை முனனேறறததிறகாகவும யாா எநத தெயவததைக கூறினாலும அநதத தெயவததை ஆராதிததுக துன பததையடைகிறாகள இதனை அனுபவததில பாாதது வருகிறோம வேதம மறறும மநதிர சாஸதிரததிலும ந காயதரா பரம மநதரனே ந மாது பர தேவதா எனறபடி காயதரி மநதிரம ஜபிககாமல எநத மந திரததை ஜபிததாலும பலனிலலை தாயககு மிஞசிய தெயவமிலலை, காயதரிககு மிஞசிய மநதிரமிலலை' எனபது வாககியம ஆகையால அவரவாகளுடைய குல தெயவததை ஆராதிககாமல மறற தெயவங களை வணஙகினால எநத பலனகளையும அடைய முடியாது முதலாவதாக குல தெயவததை ஆராதிதது பிறகு மறற பூஜைகள தெயவஙகளையும ஆராதிததால க்ஷேமததை அடைவீாகள

திரு ஏ ராகவைய்ய ஜோஸ்யா - திருவள்ளூர்

முடியாது என்று கண்டோம் அவ் வாறு செய்யப்படும் செயல்கள் பாவம், புண்ணியமென்று இருவகைப் படும் பாவ புண்ணியங்கள் இரண் டுமே பிறவிக்கு வித்தாவன ஆன் மாக்களைப் பற்றித் தொடர்வன. எனவே, இவ்விரண்டிலிருந்தும் ஆன்மா விடுதலை அடைய முயல வேண்டும்.

பாவம், புண்ணியம் ஆக இரண்டும் நம்மைப் பிணிக்கும் விலங்குகளே! பாவம் இரும்பு விலங்கு, புண்ணியம் தப்புவதற்கு ஆன்மா என்ன செய்ய வேண்டும்? தான் செய்யும் எந்தச் செயலையும் பயன் நோக்காது செய் தல் வேண்டும். தன் செயலில் வெற்றி, இலாபம், இன்பம் ஆகியவை கிட்ட வேண்டும் என்று செயல்படு வது காமிய கர்மம். பயன் எதுவும் கருதாது செய்யப்படும் செயல் நிஷ் காமிய கர்மம் எனப்படும்.

எனவே, தான் செய்யும் செயல் "நன்றே! தீதோ! இறைவன் திரு வுள்ளம்!" என்று கருதிச் செய்தால் செய்யாது.

"சர்வம் கிருஷ்ணார்ப்பணம்!" என்று எண்ணித் தான் செய் யும் செயலில் பயன் ஏதும் கரு தாமல், "அனைத்தும் அவன்செயலே"! என்றெண்ணிச் செயல்படுவதே கரும யோகம் எனப்படும்.

பாசம், ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூவகைப்படும் என்பதனையும், அதன் இயல்புகளையும் சிறிதே அறிந் தோம்.

மும்மலங்களையும் போக்கிவிட்டால் ஆன்மா முத்தியடைந்து விடுமா? எனின், முடியாது என்றுதான் கூற வேண்டும். பின், முக்தி பெறச் செய்ய வேண்டுவதுதான் யாது!

ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை அடக்கிய ஆன்மா பக் தாகளுடன் கூடிப்பழக வேண்டும். அடியவர் வேடத்தையும் ஆலயங்களை யும் ஆண்டவனுக்கவே கருதி வழிபட வேண்டும். அப்போதுதான் ஆன் மாவுக்கு உண்மை ஞானம் பிறக்கும். இதனால் முக்தியடையும் என்பது தெளிவு.

எனவே பெறுதற்கரிய இவ்வுடலை ஆண்டவன் நமக்குக் கொடுத்தது மும்மலங்களை ஒடுக்கவும், அன்பர் களுடன் கூடி மகிழவும், அடியவரை யும் ஆலயங்களையும் தொழவும் பதி புண்ணியம், பசு புண்ணியம் செய்து பரம பதம் அடையவுமே என்பதனை உணர்ந்து உடலைப் பேணிக் காத்து மனம் மொழி மெய்களால் பயன் கரு தாத் தொண்டு செய்து இறையின்பத் தில் திளைப்போமாக!

தி. தி. தேவஸ்தான
ஸ்ரீ கபிலேஸ்வரசுவாமி கோயில், திருப்பதி

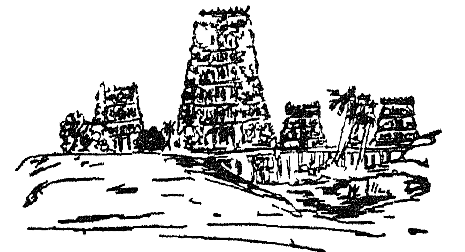
தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்

5-00 முதல்	5-30 வரை	சுப்ரபாதம்
5-30 ,,	9-30 ,,	ஸர்வ தரிசனம்
9-30 ,,	10-30 ,,	அபிஷேகம் (ஆர்ஜிதம்)
10-30 ,,	10-45 ,,	முதல் மணி
10-45 ,,	11-30 ,,	ஸர்வ தரிசனம்
11-30 ,,	11-45 ,,	இரண்டாவது மணி
11-45 ,,	4-00 (மாலை)	ஸர்வ தரிசனம்
4-00 ,,	4-30 வரை	அபிஷேகம் (ஆர்ஜிதம்)
4-30 ,,	5-30 ,,	ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை (ஆர்ஜிதம்)
5-30 ,,	5-45 ,,	இரவு மணி
5-45 ,,	8-00 ,,	ஸர்வ தரிசனம்
6-15 ,,	6-45 ,,	தீபாராதனை
8-00 முதல்	9-15 வரை	ஏகாந்த சேவை

ஆர்ஜித சேவைகள்	கட்டணம்	நேரம்
1 அபிஷேகம்	ரூ 1/- நபர் ஒருவருக்கு	காலை 9-30 முதல் 10-00 வரை
2 ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனை	ரூ 1/- நபர் ஒருவருக்கு	மாலை 5-00 முதல் 6-00 வரை

பிரசாத கட்டண விவரங்கள்

1)	புளியோதரை	ரூ 100-00
2)	பொங்கல்	ரூ 110-00
3)	ததியோதன்	ரூ 75-00
4)	சக்கரைப் பொங்கல்	ரூ 135-00
5)	தோசை (படி)	ரூ 300-00
6)	ஸீரா	ரூ 300-00
7)	கேஸரிபாத்	ரூ 180-00

திருவாய்மொழியில் நரசிம்மர்

திருமாலின அவதாரஙகளைக கூாநது நோககும போது ஒவவொரு அவதாரமும படிபபடியாக வளாசசி யடைவதைக காணலாம முதல அவதாரமாக மசச அவதாரததைச சொலவா மசசம எனபது மீன மீன தணணீரில மட்டுமே வாழும தனமையது அடுததது கூாம அவதாரம கூாமம எனபது ஆமை ஆமையினுடைய தனமை நீரிலும இருககும நிலததிலும ஊாநது செலலும மூனறுவதாக வராக அவதாரம வராகம எனபது பனறி இது நனறாக நடககககூடியது பூமியைத தோணடும அளவிறகு வலிமையும வாயநதது நானகாவதாக நரசிமமம நரன எனறால மனிதன சிமமம எனறால சிஙகம நரமும சிமமமும சோநத உருவம ஐநதாவதாக 'வாமனன' மனித உருகொளளும போது சிறு பிளளை வடிவம ஆறுவது அவதாரம 'பரசுராமன' பரசுராமன வளாநத மனிதனே எனறுலும சாநதமிலலாமல கோபததுடனேயே இருநத நிலையில மனிதப பணபில சிறு குறையை உடையவன ஏழாவது அவதாரம ஸ்ரீ ராமன சாநத குணமுடையவன தாய தநதை சொலலே உயாவேதம எனறு போறறியவன பூாவ ஞானமும உடையவன எடடாவதாக கணணன அவதாரம மனித உடலும, தெயவ நிலையும உடையவன மனிதனாக பூமியில வாழநத போதும அவவபபொழுது தனனுடைய தெயவ நிலையைக காட்டினன (துரௌபதிககுச சேலை அளிததல) ஒனபதாவது அவதாரமாக பலராமனைச சொலவாாகள கணணனுடனேயே இருநதாலும சூதுகளைககணடு மனம பொஙகினவன உததமகுணம கொணடவன பததாவதாக கலகி அவதாரம எடுகக இருககும அவதாரததைக கூறுவா

இவவாறு ஒவவொரு அவதாரமும தனனுடைய நிலையில, குணததில வளாசசியடைதலைக காணலாம இவவாறு நாம காணும அவதாரஙகளில நரமும சிமமமும சோநத நரசிமம அவதாரம சிறபபு மிககதாகும ஆண, பெண எனறு இரு பாலகளைப பிரிததுக கூறுகிறோம இவவிரணடும சோநது அமைவதை அலி எனகிறோம அலி எனற தனமை ஆண, பெண இரு தனமையைக காட்டினும பலம மிககதாகத திகழும எனபது கணகூடு அது போலவே நரசிமம அவதாரமும பலமிககது, சிறபபு மிககது அததகைய சிறபபுமிகக நரசிமமரைப பறறி நமமாழவாா தன திருவாய மொழியில எவவாறு போறறுகினறாா எனபதைப பாாபபோம

ஆழவாாகள இறைவனை நாயக-நாயகி நிலையிலும், உளளததுள உறையும உததமனாகவும், எஙகும பரநது இருககும பரமபொருளாகவும காணபா தனனை நாயகியாகவும இறைவனை நாயகனாகவும பாவிததுப போறறும நிலைதான நாயக நாயகி நிலை ஆகும உணமையான காதல (அனபு) கொணட நாயகிககு எணணமெலலாம தன நாயகனைப பறறியே இருககும பாாககும இடததிலெலலாம அவனைபபோனறே தோனறும இதைததான பாரதியாா 'பாாககும இடததிலெலலாம உனனைப போலவே பாவை தோனறுதடி'' எனறு ஆண கூறுவதாகப பாடுவாா நமமாழவாரும அததகைய ஒரு நிலையில—பெண நிலையில — நரசிஙகனின மீது காதல கொணடு ஆடியாடி அகஙகரைநது இசைப பாடிக கணணீா மலகி,

' எஙகும நாடி நாடி நரசிஙகாவெனறு
வாடி வாடும ' (2-4-1)

நிலையைக கணடு தாய பேதுறறு மனம நோவதாகக கூறுகிறாா அது மட்டுமலல தான திருமாலால விரும்பபபடாத நிலையில இருபபதாகவும அதனாலதான தனனுடைய வரி வளையலகள கழனறு விழாமல அபபடியே இருககினறன எனறும பாடுவாள பிரகலாதன இறைவனுடைய நினைப்பையே தனனுடைய மூசசாகக கொணடு இருநதான அதனால அவன மீது கருணை கொணட இறைவன அவனுககாக அவன காட்டிய தூணிலிருநது — பரம பகைவனான இரணியன முன—வெளிபபட்டு இரணியனுடைய மாாபை இரு கூறாகப பிளநதான ஆனால தனனிடம இனனும அவனுககுக கருணைபிறகக

திரு சு இராமலிஙகம, எம ஏ
திருபபதி-2

விலலை அதனாலதான என வரி வளையால குறைவிலமே எனறு கருததமைய

'' கிளரொளியால குறைவிலலா அரியுரு
வாயக கிளாநதெழுநது
கிளரொளிய இரணியனது அகல
மாாபம கிழிததுகநத
வளரொளிய கனலாழி வலமபுரியன
மணி நீல
வளரொளியான கவராத
வரிவளையால குறைவிலமே''
(4-8-7)

நாயகி பாவனையில பாடுகினறாா

நீககமற எஙகும நிறைநத நிலை - இறைவன எஙகும வியாபிததிருககிறான எனற தனமையை

'' விண மீது இருபபாய மலைமேல
நிறபாய கடல சோபபாய
மணமீது உழலவாய இவறறுள
எஙகும மறைநதுறைவாய'' 6-9-5

எனறு போறறுவாா இததகைய எஙகும வியாபிததிருககும நிலையை

மெயபபிகக வேணடியே நரசிமம மாகத தூணிலிருநது வெளிபபடடார ஏனறால அது மிகையாகாது அதத கைய வெளிபபடட தனமை ஆரா யும பெருமையை உடையது என கிறார நமமாழவார தனனுடைய ஜனம பகைவனின மகனாய இருப பினும அவன சொலலிய சொலலை (இததூணில இருககிறான) மெயப பிகக வேணடி அபபொழுதே (அவன மீது கருணை கொணடு) இரணியன வீழ தூணிலிருநது வெளிபபடடான இறைவன இதைததான ஆழவார,

' எஙகு முளன கணணன எனற

மகனைக காயநது

இஙகு இலலையா எனறு இரணியன

தூண புடைபப

அஙகப பொழுதே அவன 'வீயத

தோனறிய என

சிஙகப பிரான பெருமை ஆராயும

சீரமைததே" 2-8-9

எனகிறார

மேலும பிரகலாதனுககாக இஙகே வநது தோனறினன ஆனால தனக காக அவன இஙகு வரவிலலையெனறா லும அவன உறையும வைகுணடத தைக காணபதறகாகத தனனுடைய மனம இரவு பகல இனறி எபபொழு துமே எணணிக கொணடிருநதது எனறு தன நிலையைக கூறுகிறார

" ஆகம சேர நரசிஙகமதாகி ஓர

ஆகம வளளுகிரால பிளநதானுறை

மாகவைகுநதம காணபதறகு

எனமனம

ஏகமெணணும இராபபகலினறியே"

9-3-7

இறைவன நரசிமமமாகத தோன றிக கூரிய கை நகஙகளால இரணிய னின மாாபைக கிழிததக காடசியை நினைககும போதே, அசசம தோன றும ஆனால அனபு கொணட நெஞ சததினர நரசிமமனைக கணடு அஞச வேணடியதிலலை எனபதை உணாதத முனைகிறார

" வனனெஞசததிரணியனை மார விடநத

வாடடாறறான

நனனெஞசே நமபெருமான

நமககருளதான செயவானே"

10-6-4

இரககமிலலாத கொடுமை நெஞ சையுடையவனாய இருநததாலதான அவன நெஞசைப பிளநதான ஆனால நம நெஞசம பகதி கொணட நலல நெஞசம அதனால அதறகு அருளபுரி வானே தவிர தீமை ஏதும செயய மாடடான எனறு நெஞசுககுக கூறு வதாக நமககுக கூறுகிறார மேலும நெஞசுககுள அமாநது கொணடு வீறறுக இருககவிலலை

" எனனெஞசததுளளிருநது இஙகு

இருந்தமிழ நூலிவை மொழிநது"

12-6-4

எனறு தான பாடும கவிதைகளனைத தும இறைவனால வருபவை எனறு போறறுகினறார

" பணணார பாடல இனகவிகள யானாய

தனனைத தானபாடி

தெனனா லெனனு மெனனமமான'

10-7-5

எனறு அகம கொளளாமல அனைத திறகும இறைவனே காரணம எனறு விளககுகிறார மேலும இறைவ னிடததில பகதி கொணடு அவன புக ழைப பாடிககொணடிருககும தன னால முடியாததும உணடா?' எனறு வியபபு மேலிடடுக கேடகிறார இறை வனை உணமையானபகதியுடன வணங கினால எலலாம சிததியாகும எனபது கருதது

" உனனைச சிநதையினாலிகழநத

இரணியனகல மாாவஙகீணட என

முனனைக கோளரியே முடியாததென

எனககே" 2-6-6

எனவே நாமும இறைவனின அருட செயலையும, தனமைகளையும உணாநது உணமையான பகதி கொணடு,

" உகநதேயுனனை உளளுமென

னுளளதது அகமபால

அகநதானமர்நதே யிடங கொணட

விமலா" (9-4-7)

எனறு ஆழவார வழி துதி செயது எலலா சிததிகளையும அடைநது இன புறறு வாழவோமாக

நந்தி விலகிய நவபூமிகள்

திருஞானசமபநதா அடியாாகளுடன படடீசசரம எனனும தலத துககு வருமபோது படடீசா வெயயிலின வெபபததைத தவிாகக திரு ஞானசமபநதருககு முததுபபநதல அருளினா அபபோது திருஞான சமபநதரைக காணவும, தமமைத திருஞானசமபநதா தரிசிககவும பெருமான நநதி தேவரை விலகுமபடிக கடடளையிடடார இதன காரணமாக முனகோபுரததை அடுததுளள நநதியும, உள மணடபத தில உளள நநதியும விலகியுளளன இவவாறே திருபபூநதுருததி யிலும திருஞானசமபநதருககாக நநதி விலகியுளளது திருபபுனகூரில நநதனாருககுக காடசி கொடுபபதறகாக பெருமான அருளால நநதி விலகியுளளது

திருககோவலூர—ஆர சுபபராவ

★ கீதை காட்டும் நல்வழி ★

சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்

அத்தியாயம் — 17

பகுதி — 6

கோவிலுக்கு வரும் பக்தர்கள் அனைவரையும் ஒரே வகையினராகக் கருதிவிட முடியாது எவ்வாறு மனித உருவம் கொண்ட அனைவரும் உண்மையான மனிதர்களாகக் கருதப்பட மாட்டார்களோ, அவ்வாறே கோவிலுக்கு வரும் பல தரப்பட்ட மக்களும் உண்மைப் பக்தர்களாகக் கருதப்படமாட்டார்கள் மனித உருவில்தான் எத்தனை நரிகள், கரடிகள், சிறுத்தைகள், பாம்புகள், அட்டைகள், கழுகுகள், பன்றிகள்! நம் பண்பு எப்படியோ அப்படியே நாம் அமைகிறோம் நம் பக்தி எப்படியோ நாம் அப்படிப் பட்ட பக்தராக நாம் அமைகிறோம் இறைவனை மட்டும் நாடும் பக்தன் தான் உண்மையான பக்தன் மற்ற எதை நாடினாலும் அவன் போலி பக்தனே! இப்பொழுது நம்மைப் பற்றி நாமே கொஞ்சம் எடை போட்டுப் பார்ப்போம்! நம் மனம் நமக்குப் பதில் சொல்லும்! இல்லையா?

ஆலயத்திற்குத் தினமும் செல்லும் நம்மில் எத்தனை பேர் இறைவன்முன் நின்று கொண்டு, "இறைவா! எனக்கு மேலான ஞானத்தைக் கொடு" என்று அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்? அது போகட்டும், "இறைவா! எனக்கு எது நலம் தருமோ, அதை நீயே கொடு" என்றுவது விண்ணப்பம் செய்கின்றோமா? இல்லையே, "ஈசா! என் வயிற்று வலியைப் போக்கு! லாட்டரிச் சீட்டில் லட்சம் லட்சமாகப் பணம் தந்து அருளமாட்டாயா! என் கடைசி மகனின் கடைசிப் பிள்ளையின் 'போலியோ' நோயைப் போக்கி அருள மாட்டாயா!" இப்படியல்லவா நமது பிரார்த்தனை அமைகிறது நாம் எப்படி உண்மைப் பக்தர்களாக ஆக ஆக முடியும்?

அடுத்து தாமஸ வகை யக்ஞம் எத்தகையது என்பதற்கான விளக்கம் வருகிறது

> விதிஹீன மஸ்ருஷ்டான்னம்
> மந்த்ரஹீனமதக்ஷிணம்'
> சரத்தாவிரஹிதம் யக்ஞம்
> தாமஸம் பக்ஷதே ||" (17 13)

"வேத நெறி வழுவியதும், அன்ன தானம் இல்லாததும், மந்திரமற்றதும், தக்ஷிணையல்லாததும், சிரத்தை யற்றதுமாகிய யக்ஞம் தாமஸ வகையினைச் சார்ந்தது என்று சொல்லப் படுகிறது "

வழிபாடு எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது வேதத்தில் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது யக்ஞங்கள் எப்படிச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை வேதங்கள் அழகாக விளக்குகின்றன இவ்விதம் வேத நெறி வழுவிய யக்ஞங்கள் குற்றமுடையவை ஆகின்றன

தானங்களில் பல வகை உண்டு கோதானம், பூதானம், திரவிய தானம், ஞானதானம் என்பனவற்றில் அன்னதானம் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது மற்ற எந்த தானத்திற்கும் இல்லாத சிறப்பான பெருமை அன்னதானத்திற்கு உண்டு மற்ற எந்த தானத்தில் எவ்வளவு கொடுத்தாலும் பெறுபவருக்குத் திருப்தியே ஏற்படாது ஆனால் அன்னதானத்தில் மட்டும், உணவு போதுமான அளவு உட்கொண்டதும் மேலும் கொஞ்சம் அளித்தால், "போதும், போதும் என்னால் இனித் துளிக் கூட ஏற்க இயலாது" என்று அன்னதானம் பெறுபவர் திருப்தியோடு பதில் அளிப்பார் 'கப கப' என்று வயிற்றில் எரியும் ஜாடராக்னியை அன்னதானம் அணைக்கிறது பசிக்கு உணவு இடுதல் பெரும் புண்ணிய காரியமாகும் அதனால்தான் யக்ஞ காரியங்களில் அன்னதானம் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது இத்தகைய அன்னதானம் அற்ற யக்ஞம் தாமஸிக யக்ஞமாக ஆகிறது

மந்திரம் என்பது 'மனனாத் த்ராயதே இதி மந்த்ர' என்று பொருள்படுகிறது எந்த ஒன்றைப் பக்தியுடன் திருப்பிச் சொல்லுவதால் நாம் காக்கப்படுகிறோமோ அது மந்திரம் எனப்படுகிறது மந்திரங்களுக்குத் தம்மளவில் சக்தி மிக உண்டு என்றாலும் சொல்லுபவரின் சிரத்தைக்கும் பக்திக்கும் ஏற்ப அவற்றின் சக்தி பன்மடங்கு அதிகமாகிறது தவிர ஒரே மந்திரத்தைப் பலர் சேர்ந்து ஒரே இடத்தில் ஒருமித்த மனத்துடன் ஒலிக்கும் பொழுது அவற்றின் ஆற்றல் அபரிதமாகிறது வருணஜபம் செய்தால் மழை பெய்யும் என்பது இந்த அடிப்படையில்தான் அமைகிறது கருத்தொருமித்ததலே மந்திரங்களின் மகிமையின் அடிப்படையாகும் மந்திரங்களின் உச்சரிப்பும் சரியாக அமைய வேண்டும் ஏனெனில் சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளில் ஒலி மாறுபட்டால் வார்த்தைகளின் பொருளே மாறிவிடுகிறது எனவே ஓரளவு அடிப்படை சமஸ்கிருத அறிவைப் பெற்று மந்திரங்களைச் சரியான ஒலியுடன் பொருள் உணர்ந்து சொல்லு

பேராசிரியர் டி கே நாராயணன்
M Sc M Phil.,
ஆசிரியர், 'சமயஜோதி' மதுரை

தல தகக பயனைத தரவலலது நேரிய எணணம இலலாது செயயபபடும வழிபாடு இயநதிரம செயயும செய லுககு ஒபபாகும சிரததையும பகதி யும இலலாது உசசரிககபபடும மந திரஙகள டேப ரிககாாடரில ஒலிக கும மநதிரஙகளுககு நிகராகும அவறறால எநதப பயனும ஏறபட மாடடா அது சரியான வழிபாடா காது

எநதச செயல செயதாலும கைம மாறு கருதாது அது செயயபபட வேணடும எனபது உயரிய கொள கையேயாயினும், பிறா கேளாது நாமே அவறறைக கொடுகக வேண டும எனபது நமது கடமையாகிறது எநத ஒரு பிரதிபலனையும எதிா பாராது கலவியை சீடாகளுககு அளிப பது குருவின கடமை ஆனாலும தாம பெறற கலவிககு குருவிறகு மரி யாதை செயயும விததததில அவ ருககுப பொருள வழஙகுவது 'தகஷிணை' எனபபடுகிறது தகஷிணை வழஙகாத வழிபாடு சீரிய வழிபாடு ஆகாது

செயயும செயலில நமபிககையும ஊககமும இருநதால அது சிரததை யுடன கூடியதாகிறது வழிபாடடில சிரததை மிகவும முககியம யகஞ காரியம உலக நனமைககாகச செய யபபடுவதாகையால அதில செய பவா மிகுநத சிரததை கொணடு விளஙக வேணடும ஏதோ பெயா மறறும புகழைப பெறுவதறகாகச செயயபபடும யகஞம கீழததரமான தாகிறது சிரததையறற யகஞம தாமஸிக யகஞமாகிறது

எணணிய எணணியாஙகு எயதுவா எனபது பொருள பொதிநத ஒரு வாககியமாகும சிரததையுடன செயயபபடும யகஞம சீரிய நிலைககு நமமை இடடுச செலல வலலது இதறகுத தவம பெருநதுணையாயமை கிறது தவததைப பறறிய விளககம அடுதத சுலோகததில வருகிறது

தேவதவிஜ குருபராககு
பூஜனம செளசமாாஜவம |
பரமமசசாய மஹிமஸா ச
சாரீரம தப உசயதே || (17 14)

'தேவா, அநதணா, குருமாா, ஞானிகள ஆகியோரைப போறறு வதும, சுததமும, நோமையும, பிரம மசசாயமும, அஹிமசையும தேகத தால செயயும தவம எனபபடுகிறது'

தவததிலும மூனறு வகை உணடு சாததவிகம, ராஜஸிகம தாமஸிகம எனபவையே அமமூனறு வகைகள ஆகும தவம எனற வாாததை 'தபஸ' எனற வட மொழிச சொலலை அடிபபடையாகக கொணடது 'தப' எனபது உலையில உருககுதல எனறு பொருளபடுகிறது பூமியிலிருநது வெடடியெடுககபபட டப பலவகைத தாதுககளை உலையில இடடு உருககுமபொழுது அவறறில உளள மாசுகள மறறும கசடுகள நீங கித தூய உலோகஙகள கிடைககப பெறுகினறன துருபபிடிதத உலோகஙகளை உருககினால அவை புதியதாகினறன

அதுபோல தவததின மூலம மனி தன தனனைப புதுபபிததுக கொள கிறான அனறாட வாழவில பல உல கியல சகதிகளுககு இலககாகும நாம எணணததால, சொலலால, செய லால பலவகைக குறறஙகளைச செய கிறோம வீடடைப பெருககப பெருககக குபபை மேனமேலும சோநது கொணடே இருபபது போல, நாம தியானம செயயும சமயததில மனம சுததமடைநதது போல தோனறுகிறது ஆனால அடுததுச செயயும உலகாயதக காரியஙகளால மேனமேலும மனததில, சொலலில, உடலில, அழுககுப படிநதுவிடுகிறது இதைப போககச செயயபபடும நற காரியமதான 'தவம எனபபடுகிறது மெய, மொழி மறறும கரணஙகளைப புதுபபிபபது தவததின அடிபபடை நோககமாகிறது (தொடரும)

* சாபங்களின் எதிரொலி! *

ஜபதவ வலிமைமிகக தபோதனா களான மகரிஷிகள, முனிவாகள, மகானகள போனறவாகளின சாபங களின விளைவுகளை அனுபவிததே தீர வேணடும சாவ வலலமையுளள தெயவஙகளுமகூடத துணை நிறக மாடடா! சாப வயபபடடவாகள, சாப விமோசன விபரஙகளை மனமுடிக கேடடுக கொணடால, அதன பிர காரம விளைவுகளின கடுமையைத தணிககமுடியும தவசிரேஷடாகளின சாபஙகளால ஆணடவனுககே தவிாகக முடியாத நிலையேறபட டுளளபோது நாம எவவாறு தபப முடியும?

ஸ்ரீ இராமாயண மகா காவயததை எடுததுக கொளவோம ஆதிமுதல அநதம வரை, அனேகக கதாபாத திரஙகள—ஹநுமான உடபட சாப வயபபடடுளளாாகள!

பூாவ காலததில, தேவாககும அசுராககும நடநத யுததததில பிருகு முனிவரது பததினியைத திருமால (விஷ்ணு) கொனற காரணததால வெகுணட பிருகு முனிவா விஷ ணுவை நரனுகப பிறநதுப பததினி யைப பிரிநது வருநதுமபடி சபித தாா! விளைவு? விஷ்ணு ராமாவதா ரம எடுததாா

ஸ்ரீராமபிரானைப பெறற தசரத மனனனும சாபததின பிடியிலிருநது தபபவிலலை! முனபு வேடடையின பொருடடுக காடடிறகுப போயிருந தாா அஙகு சலபோசா எனபவா தம மனைவியுடன வசிதது வநதாா அவாகளிருவருமே குருடாகள பிரமதேவா பரமபரையில தோனறி யவாகள அவாகளின மகன 'சுரோ சனன' எனபவன தன பெறறோ களுககு நீா எடுததுவர, அருகிலுளள ஆறறில தன கமணடலததால நீா முகநதான அபபொழுது புதரின மறைவாக நினறிருநத தசரதன அநத ஓசையைக கேடடு, யானைதான நீா பருகுகிறதெனறு தவறுதலாக நினைதது ஓா அமபை எயத போது, அது சுரோசனன மீது படடு அவன கதறிவிழுநதான, பாவம! திடுககிடட தசரத மனனன விரைந தோடிச சென்று நிலைமையைஅறிநது நீரைக கொணடு போய சுரோசனின பெறறோாகளிடம கொடுதது, மக னுககுத தன அறியாமையால நோநத கதியைத தெரிவிதது மனனிபபுக கோரினாா! அவாகளிருவரும அள விலா துனபமடைநதனா

"மனனனே! நாஙகள உணமையா கவே இனறுதான எஙகள கணகளை இழநதோம! எஙகள கணணுககுக கணணான எம கணமணியை விடடுப பிரிநதோமே! இனி ஒரு கணமும நாஙகள உயிா தரியோம! ஐயனே! நீரோ செயத தவறறுககு வருநதி நிறகினறீா! எனினும, தவறு தவறு தானே! நீரும உம மகன உமமை விடடுப பிரிய, அதனாலேயே அப புததிர சோகததால உயிா துறப பீராக!" என்று சாபமிடடு, உயிா நீத தனா!

விளைவு? மநதரை செயத சூழசசி யால ஸ்ரீஇராமன முடிதுறநது கான கம செலல, புததிர சோகம தசரத மனனனின உயிரைப பறிததுசசென றது! இவவரலாறறினைத தசரதன வாயாலேயே கூறக கேடகிறோம! [கமபராமாயணம — அயோததியா காணடம—நகாநீஙகு காணடம]

விசுவாமிததிரருடன புறபபடடு வநத ராமனும லக்ஷ்மணனும சரயு நதிககரையில ஒரு சோலையில தஙகி மறுதினம ஒரு பாலைவனததையடைந தனா அதறகு அதிபதியாக விளங கியவளே 'தாடகை'எனனும அரககி! அவள வரலாறு

சுகேது எனற யக்ஷனின மகள தாடகை பிரமமதேவனின அரு ளால நனமகளாகத தோனறினவள தான! சுநதன எனற அரககனை மணநது இரணடு பிளளைகளைப பெற றனள அவாகளே மாரீசன, சுபாகு எனறவாகள கணவன இறநததும, தாயும பிளளைகளும அகததிய முனி வரையடைநது அளவறறத துனப முணடாகக, சினநத முனிவா, வளம மிகுநத இவவனம வளமிழநதுப பாலைவனமாகுமபடி சபிததாா! அகததியா மீது கொணட பகைமை யால தாடகை இனனல விளைவிதது வருஙகால, ராமன அமபு படடு உயிா நீததாள!

விஞசையா மகள ஒருததித திரு மகளைத துதிததுப பாடிககொண டிருநதாள திருமகள தான அணிந திருநத ஓா பூமாலையைப பரிசாக அளிததாள அதனைத தன வீணை யிற கடடிககொணடு அவவிஞசையா மகள தேவலோகம சென்றுள அங கிருநத துாவாஸா அவளைப பாராடடி மகிழநத வேளை, அவள மகிழநது அமமாலையைத துாவாஸ ருககளிததனள! முனிவா மாலை யுடன அமராவதி நகருககு வநதாா அபபோது 'ஐராவதம' எனற வெளளை யானையின மீதமாநது தேவேநதிரன எதிாபபடடான துா வாஸ முனிவா அமமலா மாலையை இநதிரனிடம கொடுததாா இநதி ரனோ அலடசியமாக அமமாலையை அஙகுசததால வாஙகி, ஐராவதத

மயூரப்பிரியா

தின கழுததிலிடடான ஐராவதம தன துமபிககையால இழுததுத தரையில போடடு மிதிததது'

இநதிரனுடைய அறியாமையையும செருககையுங கணட துா்வாஸ முனிவா வெகுணடு,

“ இனறு நினபெருஞ செல்விகணடு
வகையி னீநத
மனறலநதொடை இகழநதனே'
நினதுமா நிதியும
ஒனறலாதபல வளஙகளும
உவரிபுக கொளிபபக
குனறிநீதுயா உறுகென உரைததனன
கொடியோன ||
—அகலிகைபபடலம

‘மாலையின பெருமையை அறியாது போனாய்' உனது காமதேனு, கறபக விருடசம, நவநிதிகள யாவும கடலில மறையடடும' நீயும துயரமடைவாயாக' எனறு சபிததாா'

கௌதம முனிவரின பததினி அகலிகை எனபவள அழகுமிககவள அததுடன ஆஸரமப பணிகளைசசெவவனவே செயது வருவதிலும ஆறறல மிககாள இவள மீது விருபபம கொணட இநதிரன இவளை அடையக காததிருநதான' முனிவரை வெளியே அகறற ஓா சூழசசி செயதான அதிகாலையில துயிலெழுநது, காலைககடனகளகறறி, நீராடி, ஜபம செயதுவர ஆறறுககுச செலவது வழககம இதனையேக கைககொணடு, இநதிரன ஒரு சேவலுருக கொணடு முனிவரின ஆஸரமததருகே நினறு பொழுது விடியு முனபாகவேக கூவினன' முனிவரோ மிகக சமஸயததுடன நீராடபபோன விடதது இயறகைககு மாறாக இருபபதைக கணடு ஆஸரம திருமபினா'

வநதவன தன புருஷனலலன எனறு அறிநதிருநதும அகலிகை மறுககவிலலை' வெகு விரைவிலேயே திருமபிய முனிவரைக கணடு பயநத இநதிரன, பூனைவடிவேறறு நழுவலானன அது கணடு வெகுணட முனிவா, அவன உடலில கணடோா அருவருககத தககவாறு ஆயிரம குறிகள உணடாகுமாறு சபிததாா' அகலிகையை ஓா கலலாகிக கிடககுமாறு சபிததாா நடுநடுஙகி அகலிகைத தன பிழையைப பொருததருளுமாறு வேணடினள கௌதமா மனமிரஙகி ‘தசரத மனனனின குமாரனன ஸ்ரீராமபிரானின பாததுகள படட மாததிரததில நலலுரு நீஙகிக காரிகையாவாய நீ'' எனறு சாப விமோசனம அருளினா

அவவணணமே கௌசிக முனிவருடன ராம, லடசுமணாகள மிதிலைக கோடடதது வெளியே தஙகின காலை அஙகிருநத ஒரு கரிய கறபாறை மீது ராமனது திருவடித துகள படடதும, அககல உருமாறிப பெணணாகி (அகலிகை) நினறாள' இதனைக கணடு அனுபவிததாா கௌசிக முனிவா

“ இவவணணம நிகழநதவணணம
இனியிநத உலகுக்கெல்லாம
உயவணணம அனறி மறறோ
துயாவணணம உறுவ துணடோ?
மைவணணத(து) அரககி போரில
மழைவணணத(து) அணணா
லேயுன
கைவணணம அஙகுக் கணடேன'
காலவணணம இஙகுக கணடேன!”

தான அனுபவிததததுடன நிலலாமல, கௌசிக முனிவா ஜனக மனனனிடமும, தாடகை வததைதைப பறறிக கூறி, மேலும,

“ கோதை மனறன பனனிககு முனனே
யுருக் கொடுததிவன
போதுநினற தெனப பொலிநத
பொலனகழற்கால பொடிகணடாய்

புலனடக்கம்-ஒரு புரியாத புதிர்!

தஞசை நாயகக மனனா சேவபப நாயககா அரசவை, மகாமேதைகளான ஸ்ரீ அபபயய தீக்ஷிதா, ஸ்ரீ விஜயீநதரா, ஸ்ரீ தாதாசாரியாா ஆகிய மும்மணிகளின அறிவொளியால நாடெஙகும பிரகாசிததது ஸ்ரீ விஜயீநதரரும ஸ்ரீ அபபயய தீக்ஷிதரும மத விஷயஙகளில மாறுபடடக கருததுககளைக கொணடிருநத போதிலும அவாகளிடையே விளஙகிய நடபு உறுதியுடன இருநதது ஒருவரை ஒருவா பரிகசிததுக கொளளும அளவுககு அது பலம பெறறு இருநதது ஒரு சமயம அபபயய தீக்ஷிதா விஜயீநதரரை நோககி ஒரு கேளவியை எழுபபினா “காறறு, நீா, இலை இவைகளை மடடும உணடு வாழநத விசுவாமிததிரா, பராசரா போனற முனிவாகள புலனகளை வெறறி கொளள முடியாமல வீழசசி அடைநது விடடாாகளே, நாளதோறும நலவிருநது உணணும தஙகளுககு புலனடககம சாததியமா?”

விஜயீநதரரின விடை புயலாகப புறபபடடது “தீக்ஷிதரே' எலலா சடடஙகளுககும விதிவிலககு ஒனறு உணடலலவா? புஷ்டி உணவு உணடும எனககு புலனை அடககும சகதி பூரணமாக இருககிறது காடடு யானையை அடிதது அதன கொழுபபு மாமிசததை உணணும சிஙகம ஆணடுககு ஒருமுறைதான காமககளியாடடததில இறஙகுகிறது ஆனால சதது அறற புலலும பூணடும நெலலும கலலும உணணும புறா நாளதோறும காமக களியாடடததில மூழகி விடுகிறதே, இது ஏன?”

தீக்ஷிதா வாய திறககவிலலை'

திருககோவலூா—ஆா சுபபராவ

காதலென்றன உயிர்மேலும்
இக்கரியோன் பால் உண்டால்
ஈதிவன்றன் வரலாறும் புயவலியும்
என உரைத்தான்

குபேரனது அளகாபுரியைச் சேர்ந்தவன் தும்புரு ஓர் தினம் தேவ சபையில் ரம்பை நிருத்தமாடிய காலை, அவள்பாலேயே மனம் வைத்த காரணத்தால் சினந்த இந்திரன் அவனை அரக்கனாகும்படி சபித்தான் அதன்படி கிலிஞ்சன் என்போனுக்கு மகனாகப் பிறந்து விராதன் எனப் பெயர் பெற்றான்

வனம் புகுந்த ஸ்ரீராமன், சீதா தேவியுடனும் லட்சுமணனுடன் தெற்கு நோக்கி நடந்து அத்திரி முனிவரின் ஆஸ்ரமத்தையடைந்து, பின்னர் தண்டகவனம் புகுந்த போது விராதன் அஞ்சத்தக்க உருவுடன் எதிர்ப்பட்டுப் பல இம்சைகளிழைக்க, ராமலட்சுமணர்கள் அவனது இரண்டு தோள்களையும் வெட்டிப் பூமியில் ஆழமான குழிவெட்டி, அதில் அவனைப் புதைக்கும் எண்ணத்துடன், ராமன் தன் பாதங்களால் விராதனின் உடலைக் குழியில் தள்ளினான் ராமன் பாதம் பட்டதும் விராதன் உண்மை வடிவமெடுத்து, ராமனை வணங்கித் துதித்தான்!

' வேதங்கள் அறைகின்ற உலகெங்கும்
விரிந்தனவுன்
பாதங்கள் இவையென்னின்
படிவங்கள் எப்படியோ'
ஓதங்கொள் கடலன்றி ஒன்றினோ
டொன்றொவ்வாப்
பூதங்கடொறும் உறைந்தால்
அவையுன்னைப் பொறுக்குமோ' '

தனு என்ற கந்தர்வனின் புதல்வன் அருங்கடுந்தவத்தால் பிரமனிடம் நீண்ட ஆயுளும் அதிக பலமும் பெற்றான் அவன் மிகக் தேஜஸ்வி அழகும் பராக்கிரமும் பெற்றுள்ளவன் செருக்குற்று இந்திரனுடன் போரிடும் போது, வச்சிராயுதத்தால் தலையை மார்பிலும், கால்களை வயிற்றிலும் அழுந்தப்பட, உயிர் வாழும் வண்ணம் இந்திரன் மனமிரங்கி, அவன் வயிற்றில் வாயையும், கூர்மையான பற்களையும் வைத்து, ஒரு யோசனை நீளமுள்ள கைகளும் கொடுத்து, 'ராம லட்சுமணர்கள் எப்போது உன் புஜங்களை வெட்டித் தள்ளுகிறார்களோ, அப்போது ஸ்வர்க்கத்துக்கு வருவாயாக!' என்றான்

தேஜஸான ரூபங்கொண்டிருந்தும் அதை மாற்றி மிகக் கோரமான ரூபத்தை எடுத்துக் கொண்டு, ரிஷிகளையும், தபஸ்விகளையும் பயமுறுத்தி வரலானான்! 'ஸ்தூலசிரஸ்' என்ற மகரிஷி காட்டில் ஆகாரத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கையில், திடீரென்று அங்குப் போய் அவரைப் பயமுறுத்தி,அவர் கையிலுள்ள பொருட்களையும் அபகரித்தான்! கோபமுற்ற அவர், "இப்போது நீ கொண்டுள்ள கோலமே எப்போதும் நிலைத்திருக்குமாக! இதனைக் காணும் சகல பிராணிகளும் உன்னை நிந்திக்கட்டும்!" என்று சபித்தார்! நடுநடுங்கியவனாய் விமோசனம் பற்றிப் பிரார்த்தித்துக் கேட்டதும், 'ரகுநாதன் எப்போது உன்னை வெட்டி, ஜனசஞ்சாரமற்ற காட்டில் தள்ளுகிறார்களோ, அப்போது நீ உன் சுய நிலையடைவாயாக' என்றார்

ஜடாயுவுக்கு மோக்ஷமருளி, அயோமுகியைத் தண்டித்தனுப்பியதும், ராமலக்ஷ்மணர்கள் கவந்தன் என்பவனுடைய வனத்தில் கவந்தனின் பிடியில் சிக்கவைத்து அவர்களை விழுங்கிவிட வேண்டுமென்று உயர எழுந்த கவந்தனின் இரண்டு கைகளையும் வெட்டித்தள்ளினார்கள் ஸ்ரீராமனுடைய ஸ்பரிசம் பட்டமாத்திரத்தில் சாபம் நீங்கித் தன் சுய உருவம் கொண்டான் கவந்தன்! ராமனைப் போற்றித் துதித்து வணங்கி விடை பெற்றான்!

" ஆதிப்பிரமனுநீ யாதிப்பரமனுநீ
ஓதியுருப்பொருளுக் கப்பாலுண்
டாயினுநீ
சோதிச் சுடாப்பிழம்பு நீயென்று
சொல்லுகின்ற
வேதமுற்றச் செய்தால் வெள்காரோ
வேறுள்ளார் "
(ஆரண்யகாண்டம் கவந்தப்படலம்)

துந்துபி என்ற ஓர் அவுணன் மிகக் வல்லமை பெற்றிருந்தமையால் செருக்குற்றான் வானத்தையும் முட்டும் கொம்புகளைக் கொண்டவன் திருமாலைப் போருக்கழைக்க, அவர் அவனை சரிநிகர் வலுவுள்ள சிவபெருமானுடன் போர்புரியச் சொல்ல, சிவனுடன் போருக்குப் போனான் சிவனும் துந்துபியை பூவுலகில் கிஷ்கிந்தையிலுள்ள வாலி என்பானே நிகரானவனாதலின், அவனுடன் போர் புரிதலே ஆண்மையென்று ஏவினார் துந்துபியோ கடுகியேகி, கிஷ்கிந்தை மலையைத் தன் கொம்புகளால் அசைக்க, திடுக்கிட்ட வாலி துந்துபியுடன் போர்புரிய இருவரும் சலிக்காமல் போரிட்டனர் கடைசியில் ஒரு மரத்தை வேருடன் பிடுங்கி துந்துபியின் தலைமீதடிக்க, துந்துபி அடிபட்டுக் கீழே விழுமுன் வாலி அவனைப் பற்றி எடுத்து சுழற்றி மேலே எறிய, துந்துபி மாண்டு மலை மீது விழுந்தான் அவன் எலும்புக்கூடு சிதறி விழுந்தது!

அதே மலையில் மதங்க முனிவர் கடுந்தவமியற்றிவந்தார் துந்துபியின் உடல் விழுந்த பேரோசையைக் கேட்டுத் தவம் கலைந்த அவர், இது வாலியின் செயலேயென்று அறிந்து, சினங்கொண்டு அந்த 'வாலி இந்த மலைக்கு வந்தால் தலை வெடிக்குமாக!' என்று சாபமிட்டார்! அதிலிருந்து வாலி அம்மலைக்கு வருவதேயில்லை!

ஆஞ்சநேயன் அளவற்ற வரங்களைப் பெற்றிருந்தும், இளம் பிராயத்தில் தன் தோழர்களுடன் அருகிலுள்ள வனங்களில் புகுந்து விளையாடுகையில், தன் தோள்வலிமையால் பெரிய பெரிய மரங்களையெல்லாம் சிறு துரும்புகளாகவே மதித்து வேருடன் பிடுங்கி அப்பாலுள்ள மலைச்சிகரங்களில் தூக்கி எறிவான்! அந்த வேகத்தில் தூங்கொண்ணு சபதமும்,

மணணும கலலும வாரியடிககa, இவை அவவனததிலே அருநதவமாற றும முனிவாகளுககுப பெரும அசெள கரியமேறபடடு அவாகளின அமைதி யைக கெடுததன ஆஞசநேயன வேணடுமெனறே இதனைச செயயா விடினும அநத விளையாடடுப புததியி ஞல விபரீதவிளைவுகள நிகழவதறகுக காரணமாக இருககலாகாதெனற நல லெணணததிஞல, முனிவாகள 'ஆஞச நேயன தன வலிமையை உணராமற போகடடும' எனறு சாபமிடடனா ஸ்ரீராமா கைஙகாயம நிறைவேற வேணடுமே ஆதலின 'பிறா எவரே னும எடுததுக கூறிஞல தன வலிமை வெளிபபடும'' எனறும சாப விமோ சனமளிததனா இது காரணமாகவே தெனனிலஙகைககுத தனனைப பணிக கும போது ஆஞசநேயன கூனிக குறுகி ஒளிய முறபடடு, சுகரீவன போனறவாகளால நினைவுறுததப படடான!

நதிகளிலெலலாம தலைசிறநத புண ணிய நதியாக விளஙகவேணடுமெனற நோககததுடன சரஸவதியானவள தவககோலம மேறகொணடனள ஒருநாள புலஸதியா அஙகே வநதாா தன மகனதானே! எனறெணணி அவரை உபசரிககாமலிருநது விட டாள! புலஸதியா கோபஙகொணடு 'உன எணணம ஈடேறாது'' எனறு சபிததாா உடனே சரஸவதியும கோபமுறறுத "தாயெனறும பாரா மல நீ எனனை சபிததாயலலவா? உனககுப பிறககும பிளளைகள திரு மால துவேஷிகளாகுக!'' எனறு சாப மிடடாள!

புலஸதியா நடுநடுஙகிப போய, 'இநத சாபததிறகு விமோசனம எப போது?'' எனறு கேடக, சரஸவதியும மைநதா! சாபம வீண போகாது! எனினும நீ அரககா குலததில கடைசி மகஞகப பிறவியெடுபபாய! விபீஷணன எனறு பெயா கொள வாய! திருமால ஸ்ரீராமஞகப பூவுல கில அவதாரம செயத காலை, நீ அவருடைய தொணடஞகி உலகம புகழும வணணம சிரஞசீவிப பதம பெறறு மகிழவாய'' எனறனள!

ராவணன வலிமை மிககும, அதிக வரஙகள பெறறிருநதும ஓா மானிடஞன காாததவீரியாாசசுன னிடம தோறறு விடடான! கயிலை யைப பெயாதத போது, நநதி தேவ ரிடட சாபததால குரஙகுகளையும வெலல முடியாமல போயவிடடது வாலியால கடடுணடுத துனபப பட டான

மேலும, ஒரு காலததில தனககுத திருமாலே சணவஞக வேணடும எனறு தவம செயது கொணடிருநத னள முனிவா புததிரியான வேத வலலி எனபவள அவளைக கற பழிகக முயனறபோது அவள 'உனககு நானே யமஞவேன'' எனறு கூறி ஏரி யில விழுநது உயிா நீததனள!

ராவணன மேருபககம சென்ற போது அஙகே ரமபையைக கணடு அவளைப பலவநதமபணணிப புணாந தான! அது அறிநத நளகூபரன (குபேரனின மகன) சினநது, 'நீ எப பெணணையாயினும அவள சமமத மினறிப புணாவாயேல, உன தலை கள ஆயிரம துணடுகளாகச சிதறட டும'' எனறு சபிததான!

ஒரு வழியில இநத சாபமே ஸ்ரீசீதா தேவியை இராவணன நெருஙக முடி யாமைககு ஒரு காரணமாக அமைந தது எனறு கூறலாம

✤

"ஆலம்பாடியில்..."

தெனனுறகாடு மாவடடம விழுபபுரததிறகு அருகே, 'கணடாசசி புரம' எனும ஊரின தெறகில உளளது ஆலமபாடி பொதுவாக சாளகராமஙகள நேபாள ராஜயததின கணடகி நதியிலதான கிடைககு மெனபாாகள ஆஞல இநத ஊரின தாமரைப புஷகரணியில கிடைதத சாளகராம ஸவரூபததில, பெருமாள எழுநதருளியுளளாா இவை சாதாரணமாக நாம பாாககும சாளகராமஙகளைக காடடிலும பெரியது, மூனறு துவாரஙகள கொணடன இவறறின வழியே நோககி ஞல சஙகும சகரமும காணபபடுவதைப பாாககலாம எனறும, இது அபூாவமானது எனறும சொலலுகிறாாகள

* ஆல (கருமை) நிறமான சாளகராமம கிடைததததால, இவவூா 'ஆலமபாடி' எனப பெயா பெறறதாம
* இநதப பெருமாளுககு வழஙகபபடும ஒரு திவய நாமம, 'குணடு சடடிப பெருமாள''!
* ஸ்ரீ வெஙகடேசப பெருமாள சனனதியில வழஙகபபடும விசே ஷப பிரசாதம எனன தெரியுமா ? 'விபூதி'

"எனன பெருமாள சனனதியில விபூதிப பிரஸாதமா ? எனறு கேடபவாகளுககு ஒரு வாாததை சைவம வேறு, வைணவம வேறு எனற சமய பேதஙகளுககிடமினறி, இரணடும ஒனறே எனபதை உணாததுவதறகே, இஙகுத துளசி தீாததம, சடாரியோடு 'திருநீறும' தரபபடுகிறதாம இது போனற சமரசப பெருநதனமையை வேறெநத ஆலயததிலாவது காண முடியுமா''!

நடாதூா வி திருமகள—பாண்டிசசேரி 3

திருவெட்டெழுத்தின் பொருள் சுருக்கம்

முனனுரை

ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிததாநததததின சாரததை, நனகு உளளபடி அறிநது கொளவதறகு ஹேதுவாய இருப பதுதான, "ரகஸய தரயம" எனறு பெயா கொணட, "திருமநதிரம" 'தவயம" "சரமஸலோகம" எனற மூனறு மகாமநதிரஙகளாகும எநத வைதீக மததததை சோநதவராயிருந தாலும், அநதநத மதஙகளுககும, சிஷடாசாரஙகளுககும ஏறற, சில முகய, சாரதமான மநதிரஙகள இருபபதை நாம எலலோரும அறி வோம அவவிதமே ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிததாநதததிறகும, மிகமிக முககிய மான மநதிரஙகளாக விளஙகுவது தான, ரகஸயதரயஙகளான, "திருமந திரம, தவயம, சரமஸலோகம' ஆகிய இமமூனறு மநதிரஙகளாகும

எமபெருமான சகல சேதனாகளும உஜ்ஜீவிகக வேணும எனற பேராா வம கொணடு, பதரிகாஸரமததிலே ஸ்ரீயபபதியான ஸ்ரீமநநாராயணன தானே நாராயணனுகவும, நரனுக கவும அவதாரம செயது, குரு, சிஷ யன எனற நியமனகரமததில, சகல வேத, வேதாநத சாரமான திருவெட டெழுததையும், அதன பொருளேயும நாராயண ரிஷியான தான, நரனை சிஷயனுககு உபதேசிததருளினுா

பகவானுன கணணபிரான, மகா பாரதபபோரில, தோததட்டிலே நினறு, தான ஆசாரியனுகவும், அா ஜுனனே சிஷயனுகவும வைதது, சகல ஜீவராசிகளும், தனனே வநததைநது, மறுபிறபபிலலா மேலவீடடை அடையவேணும எனற திருவுளளம கொணடு "பகவதகீதை" எனகிற உபநிஷததததையும அதன மெயப பொருளேயும், "சரமஸலோகததின" மூலமாய வெளியிடடருளினுா

மநதர உபதேசகரமம

பெரிய பெருமாள தொடஙகி நம வாததமான ஆசாாயர் பாயநதம ஓராண வழியாக, குரு சிஷயகரமததி லேயே உபதேசிககபபடுகிறபடியா லும், தவிர ஆசாரியனும், தகுநத சிஷயனுய, பாதரமறிநதே இமமநதி ரஙகளேயும், இதன ரகஸயாாததங களேயும உபதேசிககவேணும எனறு நம பூாவாசாாயாகளனேவரும அறு தியிடடுளளனா

திருவெடடெழுததை விவரிககும நூலகளும ஆசிரியாகளும

இநத ரகஸயதரயஙகளின பொருளேயும், இதன ததவாாததங களேயும், சேதனாகள ஸமஸாரககட லில மூழகி விடாமலும், எலலேயறற மேல வீடடு நினேவுணடாகும போது அதன பொருடடு, அறிய வேணடிய வைகள யாவும இநத மூனறு மகா மநதிரஙகளிலும அடஙகியிருககிற படியால, சகல ஜீவாகளும உயய வேணும எனற பரநத நோககததி லேயே ஆழவாாகளும், நமபூாவாசாா யாகளும பல நூலகளில பரககப பேசியுளளனா

இவவாறு பெருமை கொணட ரகஸயதரயஙகளேயும், அதன ரகஸ யாாததஙகளேயும், பரமகாருணிக ரான, ஸ்ரீ பிளளே லோகாசாரியா, "முமுகஷுபபடி" எனனுமதமிழ சூததி ரஙகளாலான நூலில, 'திருமநதிர பரகரணம, திவயபரகரணம, சர மஸலோகபரகரணம' எனறு தனித தனிப பகுதிகளாக இயறறியுளளாா "மூமுகஷு" எனற சொலலுககு மோகஷததில (அதாவது மேல வீடடை அடைவதில) இசசையுளள வா எனறு பொருளாகும படி எனப தறகு உபாயம (ஏணிபபடிகளபோல) எனபதாகும

திரு டி கேசவ அயயஙகாா அலலூா

ஸ்ரீமத வேதாநததேசிகரும், "ரகஸய தரய சாரம" எனறே மணிபரவாள நடையிலுளள ஒரு கரநதமும எழுதி, இவைகளே ஆசாாயா மூலமாக பெற வேணடிய காலகேஷபகரநதஙகளாக நிாணயம செயதுளளாா ஸ்ரீ கூரத தாழவானின திருககுமாரரான ஸ்ரீ பராசரபடடரும், "அஷடஸலோகி" எனற தமது நூலில், இதன அாதத விசேஷஙகளேச சுருககமாக வெளியிட டுளளாா இதுதவிர ஸவாமி வேதா நததேசிகா, "திருமநதிரசுருககு" எனற 10 பாசுரஙகளும், "தவயச சுருககு" எனறு 12 பாசுரஙகளும், "சரமஸலோக சுருககு" எனறு 11 பாசுரஙகளும கூடிய தனிததனிதமிழ பரபநதஙகள இயறறியுளளாா

திருவெடடெழுததின பொருள சுருககம

திருவெடடெழுததின அாதத விசேஷஙகளேமிகசசுருககமாகக காண போம ரகஸயதரயஙகளில முத

பஞ்சாங்கம் என்ருல் என்ன?

பஞசாஙகம எனபது கிழமை, திதி, நடசததிரம, யோகம, கரணம ஆகிய ஐநது உறுபபுககளைக கொணடது

திதி எனபது ஆகாயததில சநதிரனுககும, சூரியனுககும (கோண அளவில) உளள தூரம ஆகும

கரணம எனபது திதியில பாதி

தியாஜ்யம் எனபது ஒரு நடசததிர காலததில உளள விஷ காலம அநதக காலததில நறகாரியஙகள விலககபபடும

நேத்திரம - இது சூரியனுடைய ஓடடததை அனுசரிதது நடசததிரம நலலதா? கெடடதா? எனறு தெரிவிககும 2 எனபது உததமம 1-மததிமம 0-அதமம

விவாக சக்கரம - கலயாண நடசததிரததைத தோநதெடுககப பயன படும நடு, தென கிழககு, தெறகு, மேறகு, வட மேறகு—இவற றிறகு எதிரில உளள நடசததிரஙகள ஆகாது மறறவை நலலன

அமிர்தாதியோகம - இவை அமிர்தயோகம, சிததயோகம, மரண யோகம, பிரபலாரிஷடம எனபன இவை வாரததையும, நடசத திரததையும அனுசரிதது வரபபெறும இவறறில மரணயோகமும, பிரபலாரிஷடமும நலலதலல

வாரசூலை - கிழமையை அனுசரிதது பிரயாணம செயய கவனிகக வேணடும சூலை உளள திசைகளில செலலுதல கூடா அவவாறு செலல வேணடின பரிகாரம செயது புறபபடலாம

யோகினி - திதியை அனுசரிததது-பிரயாணததிறகு இதை எடுததுக கொளவது மரபு

அஹஸ் - இது சூரியன உதயம முதல மறையும வரை உளள நேரம அலலது பகற பொழுது

நாழிகை, விநாடி எனபன இநதிய தேசக கால அளவு

1 நாள	=	60 நாழிகை அலலது 24 மணி நேரம
1 மணி	=	$2\frac{1}{2}$ நாழிகை
1 நிமிஷம	=	$2\frac{1}{2}$ விநாடி

பஞசாஙகததில நாழிகை, சூரிய உதயததிலிருநது கணககிடப படும திதி, நடசததிரம முதலியவறறின எதிரிலுளள நாழிகை, விநாடிகள மேறபடி திதி, நடசததிர முடிவு பெறுகிற காலம சூரிய உதயாதிலிருநது இவவளவு நாழிகை, விநாடி எனறு தெரிவிககும

திரு ச ல சீநிவாசன எம ஏ பி எட,
சததியமஙகலம

லில இருபபது, "திருமநதரம்" என கிற திருவெடடெழுததாகிய, "ஓம நமோ நாராயணுய" எனபதே பரம காருணிகரான ஸ்ரீபிளளை லோகாசாரி யா தாமியறறிய "முமுக்ஷுபபடி" எனனும தமிழ சூததரஙகளாலாகிய நூலில, முதல சூததரததில, "முமுக்ஷு வுககு அறியவேணடிய ரகஸயம மூனறு" எனறும, இரணடாம சூத ரததில, "அதில பரதம ரகஸயம திருமநதிரம" எனறும, 28-ம சூதரத தில, "இதுதான எடடு திருவக்ஷர மாய மூனறு பதமாயிருககும்", என றும, 113 சூதரததில, "முபபிரி யாய எடடிழையாய, இருபபதொரு மஙகள சூதரமபோல திருமநதரம்" எனறும கூறியுளளார

" பரணவாதயம நமோ மதயம
நாராயணுய பதமநதிமம
மநதரமஷ்டாக்ஷரம விதயாதி
ஸாவசிததி கரம "

" முமுக்ஷுணும ஸதா ஜபயம
புததிமுகதி பலபரதம
வைஷ்ணவானும ஸதா ஜபயம
பகதிஞான பரவாததனம "

மேலே சொலலபபடட ஸலோகத தின பொருள

பரணவததை ஆதியாகவும (முத லாவதாகவும) நம எனபதை மததிம (நடு) பதமாகவும, நாராயணுய என னும பதததை அநதிமமாகவும (முடி வாகவும) உளள இமமநதரமானது ஸாவ விததைகளையும, ஸிததிகளை யும கொடுககக கூடியது எபபோதும இமமநதரததை ஜபிககும மோக்ஷத தில இசசையுளளவாகளுககு, போக மோக்ஷஙகளையும எபபோதும ஜபிக கும வைஷ்ணவாகளுககு பகதியை யும சகல தததவ ஞானஙகளையும தரவலல மிக ஸரேஷ்டமானது பொது வாக மநதரம எனற வடசொல லுககு, "மநதராம தராயதே இதி" மநதரம, அதாவது வாயினல பாடி, மனதினல சிநதிககிறவாகளை, துன பஙகளிலிருநது கரையேறறுகிறது எனபதே

" ஓமித்யோகாக்ஷரம
நம இதி தவே அக்ஷரே
நாராயணுயேதி பஞ்சாக்ஷராணி "

எனகிறது வேதம ஓம எனபது தமிழில இரணடெழுததாகும வடமொழியில ஒரே எழுததாகும நம எனபது இரணடெழுததாகும நாராயணுய எனபது ஐநது எழுததுககளாகும ஆக மொததம எடடு எழுததுககளைக கொணடது, "ஓம நமோ நாராயணுய" எனனும திருமநதரம இதனை மநதர ராஜா எனறு சொலவதுணடு திருவெடடெழுததை, காயதரி மநதரம போல ஜபிகக சில கால நியதிகளுணடு எனறு பெரியோாகள சொலலியிருககிறாாகள

முதல பதததின பொருள

ஓம எனனும முதல பதமானது, பரணவமாகையாலே, சகல தேவஙகளின சாரம எனறு சொலலபபடடிருககிறது

வேதஙகளும பரணவததிலேயே ஆரமபிதது பரணவததிலேயே முடிவதைக காணலாம "முனபு பரணவம சொலலாதபோது ஒழுகிபபோய, கடைசியில பரணவம சொலலாத போது சிதறிபபோம" எனறு நம முனனோாகள கூறியுளளனா

இநத பரணவமானது அ—உ—ம எனற மூனறு எழுததுககளும சோநது உணடாயிறறு எனபா 'அ' எனனும எழுதது "ருக" வேதததிலிருநதும "உ" எனனும எழுதது யஜுா்வேததிலிருநதும "ம" எனனும எழுதது ஸாம வேதததிலிருநதும தோனறியது எனபா பெரியோா அ—உ—எனற இரு எழுததுககளும, வடமொழி இலககண குண சநதியினபடி, ஓ ஆயிறறு எனறும ம எனற எழுததும இலககண விதியினபடி ம எனறு மாறி, ஆக மூனறெழுததும சோநது ஓம என ஆயிறறு எனறு வடநூல வலலுனாகள கூறியிருககிறாாகள ஓம எனபது பரணவமாகிற காரணததினுலேயே, ஆழவாாகளின அருளிச செயலகளில, "திருபபலலாணடு முதல அமலனுதிபிரான ஈருக, பரணவாதததை தெரிவிககிறபடியால நாலாயிர திவய பரபநதததில முதலில வைககபபடடுளளது" எனறு சமபரதாயம வலல பெரியோாகள கூறியிருககிறாாகள

அ எனற எழுதது எழுததுககளில முதலெழுததாகும அகாரவாசயன எமபெருமான எனபது எலலோரும அறிநததே தெயவபபுலவரான திருவளளுவரும தான எழுதிய "திருககுறளை" "அகர முதல எழுததெலலாம" எனறே ஆரமபிககிறபடியால, அ எனற எழுதது, ஆதிமுதலவனும சாவ ஜகத ரக்ஷகனுமான, எமபெருமானையே குறிககும எனறு தமிழறிநத வலலுனாகள கூறியுளளனா உ எனற எழுதது புருஷாகார பூதையான பிராடடியையும, ம எனற எழுதது எமபெருமானுககும ஜீவனுககுமுளள சமபநதததையும குறிககிறது எனபா பெரியோா எபபடிப பரபையையும பரபாவனையும தனிததனியாகப பிரிககமுடியாதோ, எபபடி மலரையும, மலரின மணததையும தனிததனியாகப பிரிககமுடியாதோ அதேபோல பிராடடியையும பெருமாளையும தனியாகப பிரிகக முடியாதவாகளாக இருபபதினுலேயே, அகாரததில பிராடடியும பெருமாளும அடஙகியுளளனா எனறு நம பூாவாசாாயாகள நிரவசனம செயதுளளனா இககருததையே நமமாழவாரும திருவாயமொழியில, "அகலகிலலேன இறையுமெனறு அலாமேல மஙகை யுறைமாாபா" எனறும, ஸவாமி வேதாநத தேசிகனும, "கடிமலராள பிரியாத கசசிநகர அததிகிரி இடமுடைய வருளாளா" எனறும தம பரபநதமாகிய அடைககலபபததில இரணடாவது பாசுரமூலம வெளியிடடுளளாா

ஓம எனனும முதல பதததால ஸவரூபமும ஸவரூபானு ரூபமான பராபயமும சொலலபபடுகிறது அதாவது இநத ஆதமாவின சேஷதவ, பரதநதரியஙகள இரணடும

பிரமதேசம் - மன்னர்கோயில்

களளிககோடடையைத தலைநகரமாகக கொணடு அரசாடசி செயத சேரமனனாகள பரமபரையில வநதவா குலசேகரா எனபவா ஆவாா அவருககு ஸ்ரீரெஙகததில உறையும பெருமாளமீது காதல ஏறபடடது அதுகாண அநதப பெருமானின புகழபாடும பாகவதாகளைப போறறினுா தானும ஒரு பாகவதராக ஆனுா பாசுரஙகள பாடினுா அவருடைய பாடலகள 'நாலாயிர திவவியப பிரபநதம' எனற தேனினும இனிய தொகுபபு நூலில காணககிடககினறன பெருமாளை ஒரு கணமும நீஙகாது இருகக எணணி தனது முடி துறநது ஸ்ரீ ரெஙகததிலேயே குடியிருககலானுா நாடெஙகும அலைநது வைணவததைப பரபபினுா தனனுடைய கடைசிக காலததில தெனபாணடி நாடடில திருநெலவேலி மாவடடததில அமபா சமுததிரததிறகு அருகே பிரமதேசம - மனனுாகோயில என அழைககபபடும சிறறூரில தஙகி இருககுமபோது இயறகை எயதினுா இனறும இவருககு இவவூா இராஜகோபால சுவாமி திருககோவிலை அடுதது தனிககோபுரததோடு ஒரு கோவில இருககிறது அதனை நனறுகப பராமரிபபது அவசியமாக இருககிறது இநதக குலசேகரரே இனறு ஆழவாாகளில ஒருவரான குலசேகராழவாா எனப போறறபபடுகினறுா

திரு முடிவை முதது

*ஸ்ரீ ராம மந்தூர்

அரியா ரா ஜானகிராமன்-கும்பகோணம

பலலவி

ராம மநதுா மேனபா—ஸதா தூ ஸ்ரீ
ராம மநதுா மேனபா (ராம மநதுா)

அனுபலலவி

ஸஸா விஷ்ணு நாமமுகூ ஸமன ஹொயெ திவய மநதுா,
இஹபர பரமானநத தேவ முகதி மநதுா (ராம மநதுா)

அகில, புவன, லோக ஸாஸவத புணணிய மநதுா
ஸாவ, ஸாஸதிர, மநதிர வேத மூல மநதுா,
கோடானுககோடி சூாய ராஜபபிரமம மநதுா
ஜானகிராமா மென ஸுகநதப பிரணவ மநதுா (ராம மநதுா)

பொருள எலலாம வலல இறையோன ஸ்ரீஹரி-ஹர பதமே 'ராமா' என்ற இரணடு அடசரமே ஸ்ரீராம மநதுா இநத இரணடு எழுதது மநதிரததை நாம சாவ சதா காலமும, இரவு பகல பாராமல எநத நேரமும, எநத விஞடியும மனதில ஆதமாாததமாக நினைதது வர வேணடும இநத மநதிரம இபபடி நினைதது வநதாலோ அலலது தியானம செயது வநதாலோ அலலது எழுதி வநதாலோ இறையோன ஆயிரம நாமஙகள போறறிய எலலா பலனகளும மிகச சுலபமாக நமககுக கிடைககிறது அகில புவன லோகஙகளில சாஸவதமாகவும, ஸாவ, ஸாஸதிர, மநதிர வேதஙகளுககு மூலமாகவும, கோடி-கோடி - அனநதகோடி கோடானுககோடி - எலலையறற பிரகாசமாய விளஙகும ராஜ பிருமமமாகவும, ஸுகநதமான வாணிகக முடியாத பரமானநத மநதிரம இது-என்ற பொருளபடுமபடி இநத சௌராஷ்டிர மொழிபபாடல செபபுகிறது மேலும மனிதாகளுககு இமமையிலும, மறுமையிலும 'ராம நாமம' எலலா அஷட ஐஸவாய சகல பாககிய புண்ணியஙகளையுமகொடுகக வலலது என்பது இநத சிறிய பாடலின முககிய கரு

* (சௌராஷ்டிர மொழிப பாடல)

ஸவரூபம என்ற பெயரால அழைககபபடுவதால ஸவரூபமஎன்றும,அநத ஸவரூபததிறகு தகக செயலகளான கைஙகாயஙகளை இவன அடைகிறபடியால, ஆதமஸவரூபததையும தெரியபபடுததுகிறது என்று பூாவாசாாயாகள நிாததாரணம செயதுள்ளனா அகாரவாசயனை எமபெருமானுககு மகாரவாசயனை ஜீவாதமா சேஷபூதன் என்றும நான, எனது என்ற அஹங்கார, மமகாரஙகள ஒழிநது போய, ஸ்ரீமநநாராயணனுககே உரியவன என்றும, அவனுககே கைஙகாயம செயயுமபேறு பெற வேணும என்பதாகும தவிர முதல பதமான ஓம என்ற பரணவததிறகு, நமோ நாராயணுய என்ற பிறபகுதி விவரணமாகிறதென்றும, நமோ நாராயணுவிறகு "தவயம" விவரணமாகிறதென்றும, தவயததிறகு "சரமஸலோகம" விவரணமாகிறதென்றும, சுருககம பெருககம் என்ற முறையை அனுசரிததும, திருமநதரமாகிய திருவெடடெழுதது முதனமை பெறறதாகிறது இது தவிர பரணவததிலேயே, பரமாதமாவுககும ஜீவாதமாவுககும உளள தொடாபாகிய நவவித (ஒனபதுவித, ஸமபநதஙகள அதாவது 1 பிதா) புதர, 2 ரக்ஷய, ரக்ஷக, 3 சேஷ, சேஷி, 4 பாதரு, பாாயா (அலலது நாயகா, நாயகி) 5 ஞாதரு, ஞேய, 6 ஸவ, ஸவாமி, 7 சரீர, சரீரி, 8 ஆதார, ஆதேய, 9 போகதா, போதரு ஆகிய ஸமபநதஙகள, ஸவரூப ஞானததிறகும முகயம என்று பூாவாசாாயாகள அனுஸநதிததும, உபதேசிததும இருககிறாாகள

இரணடாவது பதததின பொருள

நம, என்பது இரணடாவது பதம இது ஸவரூப விரோதி, உபாய விரோதி,புருஷாாதத விரோதி ஆகிய மூன்று விரோதிகளையும போககுகிறது என்றும,அகஙகார,மமகாரஙகள, ஸவரூப விரோதி என்றும, ஸவரக்ஷணததில பரயததனமே உபாய விரோதி என்றும, பகவத கைஙகாயஙகளிலும ஸவலாபததை அபேஷிபபது புருஷாாதத விரோதி என்றும, இமமூனறும போய, இநத ஜீவாதமாவானது ஸவதநதரன இலலை, பரமாதமாவுககே சேஷபூதன என்றும, இவனை ரக்ஷிககுமபொறுபபு, பரமாதமாவினுடையது என்பதை தெரிவிககிறது என்று நம பூாவாசாாயாகள நிாவசனம செயதுளளனா எபபடி பூனையானது தன குடடிகளுககு ஏதாவது ஆபதது வரும என்று தோனறினுல, தானே தன குடடிகளை வாயில கவவிககொணடு, வேறு பததிரமான இடததில வைககிறது போல, லோக பிதாவான எமபெருமானும, ஜீவாதமாககளாகிற புதராகளை தானே ரக்ஷிககிறுன என்றும, இதை "மாாஜாார கிஸோர நியாயம "என்றும பூாவாகள வெளியிடடுளளாாகள

மூன்றுவது பதததின பொருள

இனி "நாராயணுய" என்ற மூன்றுவது பதததின பொருளின சுருககத

(32ம பக்கம பார்க்க)

‘அஹமவேதமி’ எனறு தொடங கும இராமாயண சுலோகததிறகு இருபெரும மஹானகள பலவேறு விளககஙகளைத தருகினறனா அவறறின தொகுபபும, தெளிவும, சிறு விரிவும இககடடுரையில இடம பெறுகினறன

தஞசை மாவடடததில உளளது ‘சேஙகனூா’ எனனும தலம முன காலததில இதனை வைணவாகள ‘சஙக நலலூா’ எனறும, சைவாகள

திருககினறனா பெரிய வாசசான பிளளை ‘அஹம வேதமி’ எனற இரு சிறு சொறகளுககுப பததுககும மேறபடட விளககஙகளை அளிததுள ளாா அதே இரு சொறகளுககு பருததியூா கிருஷண சாஸதிரிகள நூறுககும மேறபடட விளககஙகளை வழஙகியிருககிறாாகள அவறறினைத தொகுததும எளிமைபபடுததியும விளககுவதே இககடடுரையினநோகக மாகும

இருவர் நோக்கில் இராமன்

“சேயஞஞலூா’ எனறுமவழஙகி வந தனா சைவ நாயனமாாகளில ஒரு வராகிய சண்டேஸவர நாயனாா இஙகுதான தோனறினாா சூர சமஹாரததுககுப புறபபடடு வநத முருகன இஙகுத தஙகி சிவபெரு மானை வழிபடடதால இவவூா சேயஞ ஞலூா என அழைககபபடடது இவ வூரின கண பதினமூனறும நூறறாண டில (1227-இல) தோனறி வைணவ நூலகள பலவறறிறகும பேருரை எழுதி ‘வியாகயானச சகரவாததி’ எனறு பெயா பெறறவாதான பெரிய வாசசான பிளளை அவாகள ஆவணி மாதததில அஷடமியும ரோஹிணி யும கூடிய நனனாளில அதாவது ஸ்ரீ கிருஷண ஜயநதி அனறு இவா திரு வவதாரம செயதாா எனவே பெற றோா கிருஷணன எனறு திருநாமம சூடடி கணணன எனறு அனபுடன அழைததனா

வைணவ சிததாநத நுணுககங களைப பெருஙகருணையினால எழுதி விளககியதால இவரை ‘பரம காரு ணிகா’ எனப புகழநதனா உரை யாசிரியா அனைவரிலும மேமபடடுத திகழநததால ‘வியாகயானச சகர வாததி’ எனறு போறறினா இராமன அளிதத அபயம குறிதது பெரு விளக கம எழுதியதாலும, அவவாறே வராஹப பெருமானின அபயம குறிததும எழுதி விளககியதாலும இவரை ‘அபயப பரதா’ எனறும ‘அபயப பரதராஜா’ எனறும சிறப புடன அழைததனா

அதே தஞசை மாவடடததில பத தொனபதாம நூறறாணடின பிற பகுதியிலும இருபதாம நூறறாண டின தொடககததிலும வாழநதவா பருததியூா இராமாயணம கிருஷண சாஸதிரிகள உபனயாசததினமூலம இராமாயண நுணுககஙகளை எடுத துரைததுப பெருமபுகழும, செலவ மும ஈடடினாா அசசெலவததை அவவூா இராமா கோயில திருபபணி களுககாக வாரி வழஙகினாா இறுதிக காலததில பிரமமராநதிரம வெடிதது துக கபால மோடசம எயதினாா

கிருஷணனின பெயரைத தாஙகி யிருநத இவவிரு மஹானகளும இராமனின சரிதமாகிய இராமா யணததை அலசி ஆராயநதாாகள பால காணடததிலுளள “அஹம வேதமி மஹாதமாநம” எனறு தொடஙகும சுலோகததிறகு இரு வரும சிறபபான விளககஙகள தந

டாக்டர் K சந்தானராமன்-பருத்தியூர்,

விசவாமிததிரா தசரதனின அவைககு வநதாா தனது வேளவி யினைக காததல பொருடடு இராம னைத தனனுடன அனுபப வேணடி னாா இராமனைச சிறுவன எனறு எணணி, அனுபப மறுதத மனன னிடம இராமனை ‘அஹம வேதமி’ (நான அறிவேன) எனறாா விசவாமித திரா

அஹம வேதமி மஹாதமாநம
ராமம ஸதயபராகரமம
வஸிஷடோபி மஹாதேஜா யே சேமே
தபஸி ஸதி தா

அதாவது “மஹாதமாவும ஸதய பராககிரமசாலியும் ஆகிய இராமனை நான அறிவேன வசிஷடரும அறி வாா இஙகுளள ஏனைய தபஸவிகளும அறிவா” எனபது பொதுவான பொருள

வேதம குறிபபிடும பரம புருஷனை திருமாலே இராமனாக வநதான அவ வாறே வேதமே இராமாயணமாக வநதது எனபா அதனபடி ‘வேதாஹ மேதம புருஷம மஹாநதம” எனற வேத வாககியமே இராமாயணததில “அஹம வேதமி மஹாதமாநம ராமம ஸதய பராகரம” என வந திருககிறது எனபதனைத தனது நுண ணறிவால எடுததுக கூறி விளககு கிறாா பெரிய வாசசான பிளளை

வேதததிலுளள 'வேத' எனற பதம இஙகு 'வேதமி' எனறும 'அஹம' எனபது 'அஹம' எனறும, 'ஏதம' (இவனே) 'ராமம' எனறும, 'புருஷம' ஸதயபராகரமம எனறும மஹாநதம எனபது மஹாதமாநம எனறும சறறு மாறி வநதிருககிறதென நிறுவுகிறா பெரிய வாசசான பிளளே பிறகு தசரதனுல இராமனே அறிய முடியாத தன காரணஙகளேயும விசவாமிததிர ரால அவனே அறிய முடிநததன காரணஙகளேயும பலவாருக விரிவுபடுதது கிறா

1 தசரதன தனது புறககணணுல மடடுமே இராமனேக காணகிறுன "கடகணணுல காணுத அவவுருவை நெஞசெனனும உடகணணுல காணும உணாநது" எனறபடி விசவாமித திரா தனது அகககணணுல காணப தால இராமனின உணமை நிலேயினே அறிகிறா அதனுல 'அஹம வேதமி' எனறு பெருமிதததுடன கூறுகிறா

2 விலலேப பிடிததுப போாத தொழில புரியும தசரதனுல அறிய வியலாத இராமனேப புலலேப பிடிதது, வைதிக தெயவீக காாயங களேப புரியும விசவாமிததிரா அறி கிறா

3 ஆசசாாயன காடடவே ஆண டவனே அறிய வியலும அவவகை யில ஆசசாாயாகளே ஸேவிதத சிறப புடைய விசவாமிததிரா அறியும இராமனே நாடடு மககளால வணங கபபடும மாமனனனுல அறிய முடிய விலலே

4 இறை நெறி பறறி ஒழுகும யோகிகளுககு விதிககபபடட 'சடை' முதலான நியமஙகளுககு உடபடடு இருபபவா விசவாமிததிரா அதா வது அவா "சடையும தலேயுமாய" இருபபவா மனனாகளுககு உரிய மகுடம முதலான அணிகலனகளேப பூணட தசரதனுல இராமனே அறிய முடியவிலலே அவனும 'தலேயும முடியு மாயத" திகழபவன அலஙகார ஆபரணஙகளும தலைமைப பீடமும இறைவனேக காடடாது விரத நிய மஙகளால அவனே அறியலாகும என பது கருதது

5 தசரதன 'ராஜஸப பரகிருதி' எனறும விசவாமிததிரா 'ஸாதவிகப பரகிருதி' எனறும வேறுபடக கூறு கிறா மனனா குலததில தோனறி, தோள வலி படைதது, போாத தொழில புரியும தசரதன ராஜஸ குணம மிககவன முனிபுஙகவராகி விடட விசவாமிததிரரோ, அப போாத தொழிலேத துறநது தவ யோகஙகளில ஈடுபடடு ஸாதவீக குணஙகளே வளாததுக கொணடு விட டாா ஸதவ குணம கடவுளேக காடட உதவுவதால 'அஹம வேதமி' எனறுா

6 குருவை அடைநத சீடனுக்கு குருவைவிடத தாழவான இருககை யும படுககையும இருகக வேண்டு மெனபது மனுதாமம வகுதத விதி யாகும அதனபடி விசவாமிததிரா ஆசாாயாகளே அணுகியிருநது தாழப பணிநது வணஙகி ஆனமீக விஷயங களேக கேடடு அறிநதவா ஆனுல தசரதனே எலலாருககும மேலான சிமமாசனததில வீறறிருநது அரசு புரிபவன ஆசனததின மேல இருநத அவனுல, தாழவான ஆசனததிருநது ததபரனே அறிநத விசவாமிததிரருககு இணேயாக முடியாது இராமனே அறியவும இயலாது

7 தசரதன போககிரமன அதா வது படடததரசிகளுடன பல மகளி ரையும மணநது போகம துயததவன அரச செலவமும அதனுல அடையத தகக அணேதது இனபஙகளேயும நுகாநதவன அவன துயதத போகம கொஞசமலல! கடல போனறது! "தோயநதே கடநதான திருவின தொடா போக பெளவம" எனகிறா கமபா இனபக கடலில (பெளவத தில) மூழகித திளேததவன அதே அரச செலவததையும அணடி வநத அரமபையா முதலான அணங குகளேயும துனபமெனத துறநது, பெரு முயறசி செயது இறுதி யில பிரமம ரிஷியாக உயாநதவா விச வாமிததிரா அமமுயறசியின பயன

கடவுளை அறிதலே என உணாநது அவவாறே அறிநததால "அஹம வேதமி" எனருா

8 தசரதன புதர காமேஷடி யாகம புரிநதவன தன குலம நிலேக கவும, தனககுப பின செலவததைத தாஙகவும, தனககு உரிய சிராாத தாதி கருமஙகளேப புரியவும விருமபி அதறகாகப புததிரனேத தரவலல புததிர காமேஷடியாகம புரிநதான இது சாதாரணமாக சராசரி மனி தனின விருபபமே அனறி ஏதும மகத தானதலல விசவாமிததிரரோ மோடச காமேஷடி செயதவா அதா வது, இனிப பிறவாத நிலேயினே அடைய வேணடியும, வீடடினபத தைப பெற விருமபியும அதறகேறற யாகஙகளேச செயதாா தசரதன இயறறியது இவவுலக இனபததிறகும சொாககாதி பரலோக இனபததிற கும காரணமானது 'சுதானநதம்' எனனும மககட செலவததால வரும இனபமே அவன நாடியது விசவா மிததிரா விருமபியதோ பகவானு டன இரணடறககலககும 'ஸதானநத மான' வீடடினபம அவவீடடினபம கருதி இயறறிய வேளவியினேயே 'மோடச காமேஷடி' எனருா பெரிய வாசசான பிளளே அதனேப புரிநத வா அறிநத இராமனே புததிர காமேஷடி புரிநத தசரதனுல அறிய முடியவிலலே

9 அறம, பொருள, இனபம, வீடு எனற நானகு புருஷாாததஙகளில பொருளும இனபமுமாகிய இரண டினேயே தசரதன பெரிதும போறறி ஞன போாத தொழிலால வெறறி யீடடிப பொருளேக குவிதது அதனுல வரும இனபததினே நுகாநதான அல லது 'ஆாதத-காம-பரனுக'வே வாழந தான விசவாமிததிரா அவறறைத துறநது அறததையும வீடடினேயும மேலெனக கருதினுா அவவிரண டினேயுமே பறறிக கொணடாா அல லது 'தர்ம - மோடச - பரனு'கவே வாழநதாா அவவாழவு அறிய வொணணுத பகவானே அறியச செய தது

10 ஓா ஆசசாாயனிடததிலே குனிநது கேளாமையினுல தசரதன இராமனே அறிய வலலவனுய உயர விலலே "எனனே அறிய உதவும அறி வினே நான கொடுககிறேன" எனற பகவத கீதையின படியும "மயாவற மதிநலம அருளினன" எனற திரு வாய மொழிபபடியும அவனே அறி தல இயலும அவவகையில விசவா மிததிரா அறிநத இராமனே தசரதன அறிய முடியவிலலே

மேலும "நானமுகன செஞசடை யான எனறிவாகள எமபெருமான தனமையினே யாா அறிகிறபாா" என வும "தனககும தன தனமை அறி யான" எனவும அவனது பெருமை திருவாய மொழியில பேசபபடுகிறது அததகையோனே வேத ஸபததா லும மேனமககள அறிகினறனா அனனுா அறியும அவனே நான அறிய படடபாடு சிறிதலல எனததோன றுமபடி விசவாமிததிரா "அஹம வேதமி" எனகிருா

எலலாவுயிாகளும (ஜீவாதமாக களும) தனது திருவுருவம எனனும படி எலலா ஆதமாககளுககும ஆதமா வாய நிறகும மஹாசேதனமான பக வானே "மஹாதமாநம" எனற பதத தால குறிததாா

மறறவுயிாகளேப போல எலுமபு, தோல முதலியவறறுல ஆன உடல பகவானுககிலலே "மாசூணுச சுடா உடமபு" எனறு திருவாய மொழியில புகலவது போல திவய மஙகளச சோதித திருமேனியுடைய எமபெரு மானே "மஹாதமா" எனருா

உயிாகளேக காததலேயே லடசிய மாககக கொணடதாலும, ஒபபாரும மிககாரும இலலாதவன ஆதலாலும, சூரியன, அகனி, வாயு, புததி முத லான அனேததின ஆறறலாய நிற கும ஆதமா அவனே ஆதலாலும அவனே "மஹாதமா" எனற பதத தால குறித்தாா

"பரமபதமாகிய உயாநிலேயில உளளவன இராமனுய வநது ஈடிய பராககரமததுடன திகழகிருன நான மடடுமினறி உனது குலகுருவாகிய வசிஷடரும அவனே அறிவாா இஙகுக கூடியுளள தபஸவிகளான ஏனேய முனிவாகளும அவனே அறிவா இவா களும முனிவாகள ஆனதால எனககுப பரிநது பேசுவாாகள எனக கருத வேணடாம இவாகள பொய யுரைகக மாடடாாகள ஏனெனில பொயயுரைததால அவாகளது தவ மும தேஜசும குறைநது விடும பொயயுரைததல முதலிய தீககுணங கள இனமையாலேயே இவாகள தேஜஸ பெறறிருககிருாகள" எனற பல பொருளகள தோனற இநத சுலோகம அமைநதிருபபதையும விரிவுபடுததிக காடடுகிருா விரி வுரைச சகரவாததி

தசரதன இராமனே அறிய முடி யாத காரணஙகளேயும, விசவாமித திரா அவனே அறிய முடிநத தன காரணஙகளேயும விளககினுா பெரிய வாசசான பிளளே

இராமனேத தனனிலேயில நினறு தசரதன எபபடி அறிகிருன? அதே இராமனே விசவாமிததிரா எபபடி எபபடி அறிகிருா? அவை குறிதது நூறு விதமாக விளக்குகிருா பருததி யூா கிருஷண சாஸததிரிகள

(அடுதத இதழில முடியும)

வால்மீகி திருவுள்ள விளக்கு

(இவவுலகினகண, கடததறகு அரி
யதும ஆழமுடையதும எலலையிலலாப
பெருநதுனபததிறகு இருபபிட
மானதுமாகிய ஸமஸாரம (பிறப
பிறபபுத தொடாசசி) எனனும கட
லில ஆழமூழகிய அனைததுயிாகளுக
கும பரமபொருள-அதனையடைதறகு
உரிய வழி-அடைநது பெற வேணடிய
பயன ஆகிய ததவ ஹித புருஷாாத
தஙகளை அறிவிபபதன மூலமாக
அவறறைக கரையேறறுமது—பலலா
யிரவரான தாய தநதையரைக காட
டிலும மககள திறததில பாசம மிகக
தாய வேதமெனனும பெயா பெறற
சாஸதரம ஒனறுதானெனபது அனை
வரும இசைநத விஷயமனறே

எணணிலாப பிரிவு (சாகை)களைக
கொண்டு, மூலம மடடும கூட அறிய
முடியாததும இனனதெனறு நிசச
யிகக இயலாத பொருளையுடையது
மான இவவேதததின பொருளை நிசச
யிபபதில இதிஹாஸ புராணஙகளே
தஞசமெனறு யாஜஞவலகய பகவான
ஸமரிககிறா—'இதிஹாஸ புராணாப
யாம வேதம ஸமுபபருமஹயேத |
பிபேதயலபசருதாத வேத மாமயம
பரதரிஷயதி ||' இதிஹாஸஙகளையும
புராணஙகளையுமகொணடுவேதததை
விவரிதது அறுதியிட வேணடும வேத
மானது அரைகுறைப படிபபாளி
யிடம (வேதததின கருததையறி
யாமல தனது புலலறிவிறகேறபத
தனககுத தோனறியவறறையே
வேதபபொருளெனறுகூறுமவனிடம)
'ஐயோ இவன எனனை வஞசிககப
போகிறானே' எனறு அஞசுகிறது
எனறு

இதிஹாஸம புராணம எனற
இரணடனுளளும இதிஹாஸமே மிக
வுயாநததெனபது — 'இதிஹாஸ
புராணாபயாம' எனற விடததில
புராண எனனும குறைநத உயிரெ
ழுததுககளைப பெறற சொலலுககு
முனபு இதிஹாஸ எனனும அதிக
மான உயிரெழுததுககளைககொணட
சொலலைப பிரயோகிதத அநத யாஜ
ஞவலகய முனிவராலேயே தெளிவு
படுததபபெறறது (தவநதவ ஸமா
ஸததினகண (உமமைத தொகையின
கண) பல சொறகள சேருமபோது
உயிரெழுததுககள குறைநத சொல
லானது அவை நிறைநத சொல
லுககு முனபு வரவேணடுமெனபதும,
உயிரெழுததுககள மிகக சொல்லா
யிருபபினும அதன பொருள உயிரெ
ழுததுககள குறைநத சொலலின
பொருளைவிட உயாநததாயிருநதால
அவவுயிரெழுததுககள மிகக சொல
முனனே வரலாமெனபதும வட
மொழியிலககண நூல முடிபு இஙகு
அறியததககது)

தமிழாக்கம

திரு தி அ கிருஷணமாசாரியா,
சிரோமணி விதவான

இதிஹாஸஙகள (பழைய கதை
கள) தமககுளளும முககியமானவை
இராமாயணமும மகாபாரதமுமா
கும அவறறில ஸ்ரீராமாயணம முழு
தும, தான ஆசரிததல பிறாககு உப
தேசிததல தனது திருமேனியழகு வள
ளலதனமை முதலியவறறால எலலா
ஆதமாககளையும மநதிரததால கட
டுணடு மோக மடைநதவாகளைப
போல தனககு வசமாககி நலவழியில
செலுததுவதறகாக இக்ஷவாகு வமச

திலகனுகத தோனறியவனும இத தகையதெனறு சிநதிததறகு அரி யதும வியககத தககதுமாகிய திவ யாதமஸவருபம திவய மஙகளத திரு மேனி அவறறின குணஙகளெனற இவறறையுடையவனும கருணைக கட லானவனும பரபரஹமமெனனும பெயா பெறறவனும திருமகள மண வாளனுமான பரம புருஷனுடைய சரிததைதத தெரிவிபபதன வாயி லாக வேதப பொருளை விளககு வதாயக கொணடு மிகவும உதவி புரி கினறது

இவவிராமாயணததின வேத விளககமாயிருககும தனமை, 'வேதோபபருமஹணாததாய தௌ அகராஹயத பரபு' (ராமா பால 4-6) வேததைத விவரிததலெனனும பயனைககருதி, எலலாம வலல வால மீகி முனிவா அநத குசலவாகளுககு இராமாயணததைக கறபிததாா-எனறிது முதலியவறறால மிகவும விளககம பெறும

இதிஹாஸ நூலகளில மிகவுயாநத தான இநத ராமாயணததை இயறறுநினற வாலமீகி மகரிஷியான வா, அறிநது கொளளத தகுதியறற (நாததிகா முதலிய)வாகளிடம அச சஙகொணடு, திருமாலே பரமபொரு ளெனனும உபநிஷததுககளில தேறிய விஷயததை அஙகஙகு இதனகண இரகசியமாக அமைததுளளாா

இவவாறு திருமகள நாதனது பரம பொருளாநதனமை ஆஙகாஙகே அமைககப பெறறிருபபினும பல நாடகள சிரமபபடடே தெரிநது கொளளததகக அவவிஷயததை, பொற புதையல கீழே இருபபினும அதன மேலே பூமியில திரியுமவாகள அதனை அறிநது எடுகக முடியாதது போல, அறிந்து கொளளத தகுதி பெறறவாகளகூட இராமாயணத தினகண ஆழநது பாராமல மேலெழப பாாததுத தெரிநது கொளள முடியா மல அழிநது போக வேணடாமெனறு உலக நனமையில நோககுடைய சில பெரியோாகளால ஊககுவிககப பெறற நாம ஆசாாயாகள திரு வாககிலிருநது அறிநதவறறை அறிநதபடியே வாலமீகி பாவ தீப மெனனும இநநூல வாயிலாக வெளி யிடடோமானோம

கருணைக களஞசியமான கமலை கேளவனும குணஙகொளளும நல லோாகளும இதுகொணடு திருபதி யடைவாாகளாக எனறு மேனமேலும அவாகளை வேணடி நிறகிறோம

இஙஙனம வணஙகி விணணபபம செயவது-பரதிவாதி பயஙகரம அனநதாசாாயன)

—நூலாசிரியரின முனனுரை மொழிபெயாபபு இததுடன முடிவுற றது—

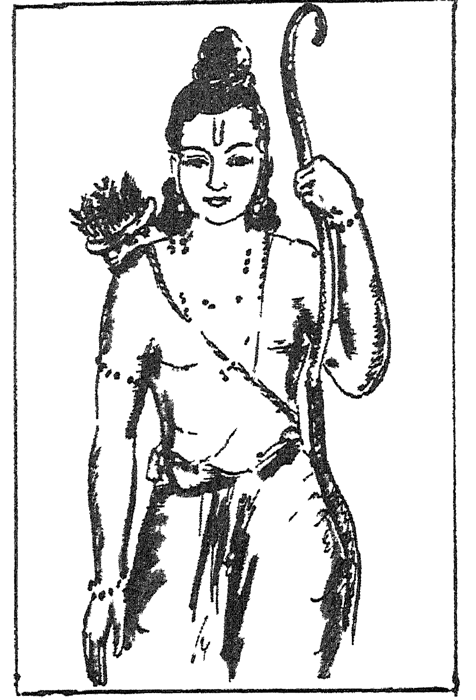
காபபு

அஸது ஸமஸத ஜகஜ ஜநி ரக்ஷண
ஸமஹரண விஹரண ஸ்ரீமாந |
கரிகிரி சிகர விஹாரீ கமலாகாநத
சுபாய தேவோ ந ||

அனைததுலகினுடையவும படைபபு காபபு அழிபபு ஆகியவறறை விளை யாடடாக உடையவனும செலவம மிககவனும திருவததி மாமலையின உசசியில உலாவுமவனும (பெருந தேவி எனனும) திருவின மணவாள னுமாகிய (பெருந)தேவன நமது நனமையின பொருடடு ஆகுக (நமககு நனமையை உணடாககுக)

அவயாதசேஷ ஜகதாம பவயாயோ
பாதத மநுஜஸமஹநந |
நிாவயாஜபநதுரஸமாந நவயாமபுஜ
லோசநஸ ஸ யதிராஜ ||

எலலாவுலகஙகளினுடையவும க்ஷேமததிறகாக மானிட வடிவுபூணட வரும கபட மறற (உணமையான) உறவினருமாயுளளவரும அபபோத லாநத அரவிநதம போனற திருக கணகளையுடையவருமான - பிரசிதத ரான யதிராஜா (ஸ்ரீராமாநுஜா) நமமைக காபபாறறுக

விததாதி வாதிபீக்குத குருவமச்யஸ்
ஸுதீரநந்தார்ய |
வாலமீகி பாவ தீபம விசிநதய சித்தே
மஹஸ துரஙகாஸயம ||

பிரதிவாதி பயஙகரம அணணு வெனனும ஆசாரியரின குலததிலு திதது நலலறிவு பெறற அனநதா சாாயன பரிமுகமுடைய (பரஞ) சோதியை இதயததில நனகு சிந திதது வாலமீகி பாவ தீபததை இயறறுகினறேன (இது ஆசிரியா தமமைப பிறாபோல கூறியது அனந தாசாாயனெனனும பெயா பூணட அடியேன வாலமீகி பாவ தீபமென னும பெயா பெறற நூலினை இயறறு கினறேனெனக)

உரையவதாரிகை

இவவுலகினகண், அறிவு ஆறறல முதலிய நறகுணஙகள நிறைநத வரும மிகச சிறநத கருணையுடைய வரும பிரசிததி பெறறவருமான புறறிலுதிதத (வாலமீகி) முனிவா, கரை தெரியாததும கடததறகு அரி யதும ஆழமுடையதுமான ஸமஸாரம (பிறபபிறபபுகளின தொடாசசி) என னும கடலில மூழகியவாகளும அநாதி யான (எனறைககு உணடாயிற றெனறு ஆதிகாலம தெரியாத) அறி யாமையினால ஈடடபபடட புணணிய

முருகனை வென்ற நக்கீரன்

நககீரன தீவிர முருக பகதன ஒரு முறை ஒரு மரததடியில அமாநது முருக சிநதனையில மூழகி இருநதான அபபோது மரததி லிருநது ஒரு இலை கீழே விழுநதது இலை பாதி தணணீரிலும, பாதி தரையிலுமாக விழுநது விடடது தணணீரில விழுநத பகுதி மீனுக வும, தரையில விழுநத பகுதி பறவையாகவும மாறி அவைகள தம தம சுபாவபபடி தணணீரிலும காறறிலுமாக ஒனறையொனறு இழுகக ஆரமபிததன நககீரன இதையெலலாம கவனிததுககொணடே தன முருக சிநதனையை மறநது விடடான

நககீரனை கவனிததுக கொணடிருநத பூதம ஒனறு நககீரன முருக சிநதனையில இருநது தவறிய குறறததிறகாக அவனை தூககிக கொணடு போய ஒரு குகையில வைததது அநத குகையில ஏறகெனவே 999 பேரை இநத மாதிரி கடவுள சிநதனையைக கைவிடடதறகாக பூதம கொணடு வநது சிறை வைததிருநதது

நககீரன அநத குகைககு வநத உடனே அஙகிருநதவாகளெலலாம நககீரனைப பழிகக ஆரமபிததனா ஏனெனறால பூதம 1000 போ ஆன உடனே எலலோரையும சாபபிடடு விடுமாம இபபோது நககீரனுடன சோநது 1000 பேராகி விடடனா ஆகவே, நககீரனைப பாாதது மறற வாகள "உனனால தானே நாஙகளும இறககப போகினறோம நீ வர விலலையெனறால நாஙகள உயிருடனாவது இருநதிருபபோமே" எனறு பழிகக ஆரமபிததனா

நககீரன இதுவும முருகனின திருவிளையாடல போலும எனறு கருதி முருகனை நினைதது "திருமுருகாறறுப படையினை" பாடினா முருகனும மனமகிழநது பூததததைக கொனறு நககீரனையும மறறவாகளையும காபபாறறினா

நககீரன நனறி பெருககுடன முருகனை வணஙகி நிறக, முருகனும, நககீரனை மேலும சோதிககக கருதி "நககீரரே, இது வரையில எனனை வணஙகுவதை மடடுமதானே வழககமாக வைததிருநதீா, ஆனால இபபோது உமது உயிருககு ஆபதது எனற உடனே "திருமுருகாறறு படை" இயறறினீரே இதை ஏன முனனமேயே செயயவிலலை" எனறான

நககீரனோ, "ஞான வேலா, இதுவரையில நான உனனை வணஙகி வநதது, எனககாகதான ஆனால இபபோது "திருமுருகாறறுபபடை"யினை பாடியது நான என கடமையை ஒரு புலவன எனற முறையில இறநது விடுவதறகுமுன செயது விட வேணடும எனபதினாலதான இதில எஙகாவது 'எனனைக காபபாறறு முருகா' எனறு கூறியிருககிறனா பாரும' எனறா

முருகனும நககீரன பதிலைக கேடடு மகிழநது அவரைச சோதிபபதறகாகவே இநத பரீடசையைச செயததாகக கூறி நககீரனை ஆசீாவதிததான

திரு ந கைலாசம—குடியேறறம

பாவஙகளாகிற தததம வினைகளுககு வசபபடடவாகளும இடைவிடாமல தேவா மனிதா விலஙகு தாவரம முதலிய பலவகைபபடட ஆசசரிய மான பிறவிகளையெடுபபவாகளும பரமபொருள எது அவரபபொருள (தாழபொருள) எது எனற உணமையை அறியாதவாகளுமான திரள திரளான ஜீவாகளை (உயிாததொகுதிகளை) உயரத தூககியெடுககக விருமபியவராய, சிதது அசிதது ஈசவரன (அறிவுளள உயிா, அறிவறற ஜடம, கடவுள) எனபவறறின உணமை நிலை குணம ஆகியவறறைப பகுதது அறிவிபபதும ஒரு புருஷனாலும இயறறப படாமையினால நிததியமானதும குறறமறறதும இடைவிடாமல தொடாநது உபதேச பரமபரையாக வநததும பலலாயிரககணககான தாய தகபபனமாாகளைக காடடிலும மககளிடம மிகக அனபு கொணடதும உலகமெலலாம உயவுபெறுவதை முககிய பயனாகவுடையதும அததாடசி நூலகளுககுளளே பேரரசானதுமான வேதக குவியலை விவரணம செயயப புகுநது, மறைமுடி (உபநிஷததுக)களாகிய புகுதறகரிய குகைகளிலே மறைநதுளளதும குறறமனைததுககும பகையாய நறகுணஙகடகே கொளகலமானதும உலக மனைததின படைததல காததல அழிததலகளை லீலையாகக கொணடதும ஓயாமல உணடு பணணபபடுகிற பிறபபிறபபுத தொடாசசிகளில அஞசிப பரிதவிதத உயிரினஙகளை உயவிகக வேணுமெனற இடையறாத எணணததையுடையதும உலகனைததுககும ஒரே புகலிடமுமான பரபபிரஹமமானது—திருமகள மணவாளனும புருஷோததமனும ஸ்ரீ வைகுணட நிலயனுமான பகவான நாராயணனேயெனறு, வேதாநதஙகளில (உபநிஷததுககளில) அறியப படடவையாய வேறு பொருள கூறி மறுகக முடியாத காரணஙகளாலே ஸ்ரீமத ராமாயணததில நிசசயிததருளினா மிக இனிய இநத இரகசியததை அறியாதவாகளாயப

பொற புதையலின மேலே தினமும திரிநது கொணடிருநதும அதனை அறியாதவாகள போனறு, மேலெழத தோனறும கருததினுல மட்டும திருபதியடைநதவாகளுககு இதன இரகசியப பொருளை நனருகப போதனை செயவதறகாக இறஙகிய நூலாசிரியா அவவிஷயததைபபொது வாகப பிரதிஜஞை செயகிறா (வால மீகி தமது இராமாயணததில இன னது செயதாரெனறு குறிபபிடுகிறா) வாலமீகி எனறு தொடஙகும முதல சலோகததால

நூல

ச்லோகம - 1

வால்மீகிஸதபஸாமநிதிர் முநிவரோ
வேதோவரோததமபித
ஜ்ஞாநஸ ஸூநருதவாக பவாமபுதி
கதாந உததாததுகாமோ ஜநாந |
வேதாநபயுபபருமஹயந சருதிசிரோ
கூடம சுபைகாஸபதம,
தத்வம நிசசிநுதேஸம ராமவபுஷம
ராமாயணே ஸ்ரீபதிம ||

பதவுரை

தபஸாம நிதி = தவஙகளுககு இருபபிடமானவரும, வேதஸ வர உததமபித ஜஞாந.=பிரமதேவனது வரததினுல உயாததி நிறுததபபடட அறிவையுடையவரும, ஸூ நருத வாக=உணமையான பேசசையுடைய வருமான, வாலமீகி முனிவர =வால மீகியாகிய முனிவா பெருமான, பவ அமபுதி கதாந = ஸமஸாரமாகிய கடலை அடைநத, ஜநாந=ஜனஙகளை, உததாதது காம =மேலெடுகக விருப பங கொணடவராய, வேதாந அபி= வேதஙகளையும, உபபருமஹயந= விவரிககுமவராய, சருதி சிர கூடம= மறைகளின முடிகளில மறைநதுளள தும், சுப ஏக ஆஸபதம=மஙகளகர மாய (தியானததுககு) ஒரே இலக கானதுமான, ததவம = (பரம) பொருளை ராம வபுஷம = இராம னுருவம கொணட, ஸ்ரீபதிம=திரு மகள நாதனுக, ராமாயணே= (தாம இயறறிய) ராமாயண நூலில, நிசசிநுதே ஸம=நிசசயித தாா

விசேஷவுரை

வாலமீகி —புறறின மகன (புற றில உதிததவா) இமமுனிவா—'அநத தருண பிநதுவினிடமிருநது பிருகு வமசததவரான ருக்ஷா உதிததாா அவரே வாலமீகி யெனறு கூறபபடு கிறா' எனற விஷ்ணு புராண (3-3-18) வசனததினுல பிருகுவின புததிர ரெனறே தோனறுகிறது ஆயினும, புறறினுல மூடபபடட மேனியை யுடைய இவா வருண தேவன உண டாககிய மழையினுல (கரைநது போன) புறறிலிருநது வெளிபபடட படியால அஃதொனறையே பறறு சாகக கொணடு இவரைப புறறின மகனுகக கூறியது-அகஸதியரைக கல சததின பிளளையாகக கூறியது போல இலககணை வழககாகையால தவறு டையதலல

'பெருநதேசு பொருநதியவரும லோக பிதாமஹருமான (லோகபிதா வாகிய மரீசி முதலியோாககும பிதா வான) பிரமனுா, வலமீகததிலிருநது (புறறிலிருநது) உணடானதால இவா வாலமீகி எனறு கூறபபடுகிறா எனறு கூறினுா' எனறு பரஹமகை வாதத புராணததில சொலலபபட டும உளளது

'வாலமீகி' எனற சொலலால, பனி வெயயில முதலிய தவநதவங களை (ஒனறுககொனறு மாறுபடட இரணடிரணடாகவுளள பொருள களை) லக்ஷயம செயயாமல இடை வீடினறித தவம செயய வேணடு மெனற மனவுறுதியோடு இடததை விடடு அசையாமல இருநத இவ ரைப புறறு மூடிறறெனனும கருதது அறிவிககபபடுதலால பொறிகளை அடககுதல மனததை அடககுதல முதலிய நறகுண நிறைவு இவருககு உளளமை விளககபபடுகிறது

'தவஙகளுககு இருபபிடம' எனற விதனுல இவருககுத தவமகிமையால பெறபபடட அறிவுடைமை குறிககப படுவதன மூலமாக, இவரது அறிவு ஐயம திரிபு முதலியவறறேடு சோநத தனறெனறு விளஙகுவதனுல இவா கூறும கருததுககள மிக மிக நமபத தககவை எனபது அறிவிககபபடு கினறது

'முனிவா பெருமான' எனறதனுல (நறபொருளகளை) எபபோதும ஆராயசசி செயயும பானமையுள ளமை இவருககுப பெறபபடுவதால, இவா பணிககும பொருளகள மேலெழ அறிநது கூறபபடடவை யலலவெனறும, நலல யுகதிகளைக கொணடு நிலைநாடடபபடடவை யெனறும குறிபபதன வாயிலாக, அவை குயுகதிகளால அசைகக முடி யாதவையெனபது காடடபபடு கிறது

'வேதஸ வர உததமபித ஜஞாந'- நானமுகக கடவுளின வரததினுல உயாததி நிறுததபபடட—அதாவது எலலாவறறையுமபறறியதாயிருககுந தனமை உணமைத தனமையைப பறறியதாயிருககுந தனமை முதலிய நறபணபுகளை யுணடாககி மிகவும வளாககபபடட-அறிவையுடைய்வா

ஆர்ஜித பிரஸாத கட்டணங்கள்
(எலலா தி தி தே கோயிலகளிலும)

	ரூ		ரூ
தத்யோதனம	75/-	கேஸரிபாத	180/-
புளியோதரை	100/-	ஸாகரபாத	150/-
பொஙகல	110/-	ஸீரா	300/-
சாககரைப பொஙகல	135/-	தோசை (படி)	300/-

பொற புதையலின மேலே தினமும திரிநது கொணடிருநதும அதனை அறியாதவாகள போனறு, மேலெழத தோனறும கருததினுல மடடும திருபதியடைநதவாகளுககு இதன இரகசியப பொருளை நனருகப போதனை செயவதறகாக இறஙகிய நூலாசிரியா அவவிஷயததைபபொது வாகப பிரதிஜஞை செயகிறா (வால மீகி தமது இராமாயணததில இன னது செயதாரெனறு குறிபபிடுகிறா) வாலமீகி எனறு தொடஙகும முதல சலோகததால

நூல

சலோகம - 1

வாலமீகிஸதபஸாமநிதிர் முநிவரோ
வேதோவரோததமபித
ஜ்ஞாநஸ ஸௌநருதவாக பவாமபுதி
கதாந உததாததுகாமோ ஜநாந |
வேதாநபயுபபருமஹயந சருதிசிரோ
கூடம சுபைகாஸபதம,
தத்வம நிசசிநுதேஸம ராமவபுஷம
ராமாயணே ஸ்ரீபதிம ||

பதவுரை

தபஸாம நிதி = தவஙகளுககு இருபபிடமானவரும, வேதஸ வர உததமபித ஜஞாந=பிரமதேவனது வரததினுல உயாததி நிறுததபபடட அறிவையுடையவரும, ஸௌநருத வாக=உணமையான பேசசையுடைய வருமான, வாலமீகி முனிவர =வால மீகியாகிய முனிவா பெருமான, பவ அமபுதி கதாந = ஸமஸாரமாகிய கடலை அடைநத, ஜநாந=ஜனஙகளை, உததாதது காம =மேலெடுககவிருப பங கொணடவராய, வேதாந அபி= வேதஙகளையும, உபபருமஹயந= விவரிககுமவராய, சருதி சிர கூடம= மறைகளின முடிகளில மறைநதுளள தும், சுப ஏக ஆஸபதம=மஙகளகர மாய (தியானததுககு) ஒரே இலக கானதுமான, த த வ ம = (பரம) பொருளை ராம வபுஷம = இராம னுருவம கொணட, ஸ்ரீபதிம=திரு மகள நாதனைக, ராமாயணே= (தாம இயறறிய) ராமாயண நூலில, நிசசிநுதே ஸம=நிசசயித தாா

விசேஷவுரை

வாலமீகி —புறறின மகன (புற றில உதிததவா) இமமுனிவா—'அநத தருண பிநதுவினிடமிருநது பிருகு வமசததவரான ருக்ஷா உதிததாா அவரே வாலமீகி யெனறு கூறபபடு கிறா' எனற விஷ்ணு புராண (3-3-18) வசனததினுல பிருகுவின புததிர ரெனறே தோனறுகிறது ஆயினும, புறறினுல மூடபபடட மேனியை யுடைய இவா வருண தேவன உண டாககிய மழையினுல (கரைநது போன) புறறிலிருநது வெளிபபடட படியால அஃதொனறையே பறறு சாகக கொணடு இவரைப புறறின மகனுகக கூறியது-அகஸதியரைக கல சததின பிளளையாகக கூறியது போல இலககணை வழககாகையால தவறு டையதலல

'பெருநதேசு பொருநதியவரும லோக பிதாமஹருமான (லோக பிதா வாகிய மரீசி முதலியோாககும பிதா வான) பிரமனுா, வலமீகததிலிருநது (புறறிலிருநது) உணடானதால இவா வாலமீகி எனறு கூறபபடுகிறா எனறு கூறினுா' எனறு பரஹமகை வாதத புராணததில சொலலபபட டும உளளது

'வாலமீகி' எனற சொலலால, பனி வெயயில முதலிய தவநதவங களை (ஒனறுககொனறு மாறுபடட இரணடிரணடாகவுளள பொருள களை) லக்ஷயம செயயாமல இடை வீடினறித தவம செயய வேணடு மெனற மனவுறுதியோடு இடததை விடடு அசையாமல இருநத இவ ரைப புறறு மூடிறறெனனும கருதது அறிவிககபபடுதலால பொறிகளை அடககுதல மனததை அடககுதல முதலிய நறகுண நிறைவு இவருககு உளளமை விளககபபடுகிறது

'தவஙகளுககு இருபபிடம' எனற விதனுல இவருககுத தவமகிமையால பெறபபடட அறிவுடைமை குறிககப படுவதன மூலமாக, இவரது அறிவு ஐயம திரிபு முதலியவறறோடு சோநத தனறெனறு விளஙகுவதனுல இவா கூறும கருததுககள மிக மிக நமபத தககவை எனபது அறிவிககபபடு கினறது

'முனிவா பெருமான' எனறதனுல (நறபொருளகளை) எபபோதும ஆராயசசி செயயும பானமையுள ளமை இவருககுப பெறபபடுவதால, இவா பணிககும பொருளகள மேலெழ அறிநது கூறபபடடவை யலலவெனறும, நலல யுகதிகளைக கொணடு நிலைநாடடபபடடவை யெனறும குறிபபதன வாயிலாக, அவை குயுகதிகளால அசைகக முடி யாதவையெனபது காடடபபடு கிறது

'வேதஸ வர உததமபித ஜஞாந'- நானமுகக கடவுளின வரததினுல உயாததி நிறுததபபடட—அதாவது எலலாவறறையுமபறறியதாயிருககுந தனமை உணமைத தனமையைப பறறியதாயிருககுந தனமை முதலிய நறபணபுகளை யுணடாககி மிகவும வளாககபபடட-அறிவையுடையவா

ஆர்ஜித பிரஸாத கட்டணங்கள்
(எலலா தி தி தே கோயிலகளிலும)

	ரூ		ரூ
ததயோதனம	75/-	கேஸரிபாத	180/-
புளியோதரை	100/-	ஸாகரபாத	150/-
பொஙகல	110/-	ஸீரா	300/-
சாககரைப பொஙகல	135/-	தோசை (படி)	300/-

திருமலையில்
தி. தி. தேவஸ்தான
காட்டேஜ் கட்டண விவரங்கள்

காடடேஜ விவரம	கடடணம (நாள ஒனறிறகு)
டி பி சி	ரூ 25/- ரூ 15/- ரூ 10/-
டி பி சி 3வது வரிசை (ஹீடடா இலலாதது)	ரூ 10/-
ஹில வயூ டீலகஸ காடடேஜ	ரூ 20/-
ஹில வயூ விருநதினா விடுதி பெரியன	ரூ 40/-
,, ,, சிறியன	ரூ 20/-
ஹில வயூ காடடேஜ	ரூ 10/-
சஙகு மிடடா காடடேஜ	ரூ 20/-
சேஷாதரி நகா காடடேஜ	ரூ 20/-
அஞசனாதரி காடடேஜ	ரூ 20/-
கருடாதரி நகா காடடேஜ	ரூ 20/-
திருமணககூடம (3-வது சததிரம)	ரூ 15/-
சிறபபமைபபு கொணட காடடேஜகள	ரூ 75/-
டி சி சி (உளளே உளள காடடேஜுகள)	ரூ 50/-

எஸ வி விருந்தினர் விடுதி,

பெரிய அறைததொகுதிகள	ரூ 50/-
மூலை அறைததொகுதிகள	ரூ 40/-
சிறிய அறைததொகுதிகள	ரூ 35/-
எச ஆா ஜி காடடேஜுகள	ரூ 150/-
மோடி பவன	ரூ 100/-

திருமணககூடஙகள (காடடேஜுகள)

பாலாஜி காடடேஜ	ரூ 500/-
ரூயா காடடேஜ எண 248	ரூ 80/-
கோகினேனி காடடேஜ எண 226	ரூ 80/-
சி சி காடடேஜ என் 237	ரூ 100/-
எஸ எம சி கிழககு எண 272	ரூ 50/-
ஏ டி சி எண 99	ரூ 80/-
டி பி (உளபகக காடடேஜ)	ரூ 50/-
டி பி வி வி சி	ரூ 50/-
டி பி காடடேஜ (தனிச சிறபபுக கொணடது)	ரூ 75/-
ஏ டி சி மறறும டி பி சி ஒரு அறைததொகுதி ஹீடடம உளளது	ரூ 15/-
ஹீடடா இலலாதது	ரூ 10/-

பிரமனது வரததினுல பெறபபடட ஸாவஜஞதவததை (அனைததையும உணமையாக அறியவலலராதலை) உடையவா எனபது தோநத பொருள

ஸ்ரீராமாயணம பாலகாணடம இரணடாவது ஸாககததில (சலோகம 31-34) '(அறிவு தவம முதலிய வறறால) பெரியவனே (உனது மாநிஷாத எனனும) இநத சலோகமானது எனது ஸஙகலபததினுலதான உணடாயிறறு மிக நலல ரிஷியே இராமனுடைய சரிதம முழுவதையும கூறும நூலினை (இபபடிபபடட சலோகஙகளாக) இயறறக கடவாய தருமசிநதையுடையவனும நறபணபுகள நிறைநதவனும அறிவு நிரமபிய புலவனும தைரியமுளளவனுமான இராமனுடைய சரிதததை நீ நாரதா வாயிலாகக கேடடபடியே (சுருககமாகச) சொலலக கடவாய (இதுவே ஸஙகேஷப இராமாயணம) லகஷமணனேடு கூடியவனும புததிசாலியுமான அவவிராமபிரானுடைய பிறா அறிநததாகவும அறியாமல இரகசியமாகவும உளள சரிதமும, அரககாகளுடைய (எலலாவகைபபடட சரிதமும, சீதையினுடைய) வெளிபபடடும மறைநதுமுளள சரிதமுமாகி நீ நாரதா வாயிலிருநது கேடடறியாத சரிதஙகள அனைததும (எனது அருளினுல) உனனுல அறியபபடடதாக ஆகபபோகிறது' எனறு (வாலமீகிககு நானமுககக கடவுள வரமளிததததாகச) சொலலபபடடிருககிறது இதனுல புலஸதியா வசிஷடா ஆகிய இருவரின வரப பிரசாதததினுல பராசரருககுப போல, இவவாலமீகிககுப பிரமனின வரப பிரசாதததினுல எலலாவறறையும உளளபடியே உணாநதனமை உண டெனறு விளககபபடடது

(தொடரும்)

சிறுவா பகுதி

ஒரு திருப்பதி திருமலை க்விஸ்

பகுதி 1

1 தி தி தேவஸதானம (T T D) எனகிறோம அலலவா? திருமலை திருபபதி தேவஸதானம எனபது சரியா? திருபபதி திருமலை தேவஸ தானம எனபது சரியா? T T D எனபது எதன சுருககம?

2 திருமலையில உளள திருககுளத் திறகு எனன பெயா?

3 திருபபதியில உளள சிவன கோயில சுவாமி பெயா எனன?

4 பதமாவதிபுரம, திருசசானூா, அலாமேல மஙகாபுரம-இபபெயாகள குறிபபிடுவது ஒரே ஊரைததானு?

5 திருபபதி கோவிநதராஜப பெருமாளின தேவியாரது திருநாமம எனன?

6 திருமலையில உளள ஸ்ரீ வராக சுவாமி எநதப பககம? திருவேஙகட முடையானை நோககியா அலலது எதிாபபுறமா) பாாததுளளாா?

7 திருவேஙகட முடையானுககு நோ எதிரே சனனதியில உளளவா கருடாழவாரா? ஆஞசநேயரா?

8 திருவேஙகடமுடையானின திரு மேனியில பாமபு எஙகாவது இருக கிறதா? நீஙகள கவனிதததுணடா?

9 திருவேஙகடமுடையானின சங்க, சககரததைதத தவிர வேறு ஏதேனும ஆயுததைதத திருமேனி யில காண்கிறீாகளா?

10 ஆனநத நிலையம எனபது எதன பெயா?

பகுதி 2

1 திருவேஙகடமுடையான எத திககு நோககி யிருக்கிறா?

2 மலையபப சுவாமி எனபது யாா பெயா?

3 திருமலை கடல மடடததிறகு மேல எவவளவு அடி உயரே உளளது?

4 ஏழுமலையான எனகிறோமே, அநத ஏழுமலைகளின பெயாகளைக கூறுஙகள

5 திருமலையில சநநிதி செலலும முன ஸ்ரீரஙகநாதப பெருமானை எஙகேயாவது சேவிககிறீாகளா? எஙகே?

6 திருமலையில உளள திருககுளத தின நடுவே, தெபபககுளஙகளில உளள நடுமணடபம உணடா? இலலையா?

பகுதி 3

1 ஸ்ரீ வேஙகடேச சுபரபாதம எனற பெயரில நாம கேடகும தொகுபபில சுபரபாதம தவிர வேறு மூனறு துதிகளும உளளன அவற றின பெயா தெரியுமா? (அவை முறையே கமலாகுச, ஈசானும ஜக தோஸய, சரிய காநதாய எனத தொடஙகுபவை)

2 சுபரபாத ஸதோதரததில தசாவதாரததைக கூறும சுலோகம எது தெரியுமா?

3 வேஙகடேசரை விடடால, வேறு தலைவன இலலை எபபோதும வேஙகடேசரையே நினைபபேன எனக கூறும சுலோகததை நினைவு கூாக

4 வேஙகடேச அஷடோததர சத நாம ஸதோதரம எநதப புரா ணத்தில உளளது? அதே போல வேங கடேச ஸஹஸர நாமம எநதப புரா ணததில உளளது எனக கூறவும

5 திருவேஙகடமுடையானினமீது அனனய பகதி பூணடு தெலுஙகில நிறையக கீாததனைகள பாடியவா, தறபோது சில ஆணடுகளாகப பிர பலமாகி வருபவா யாா?

'நெய்வேலி துளிப்புல்'

6 வட வேஙகடம தெனகுமரி ஆயிடைத தமிழ கூறும நலலுலகம - இவவாறு கூறும நூல எது? (சிலப பதிகாரம், திருவேஙகட சதகம், தொலகாபபியம இவறறில ஒனறு!)

7 கௌசலயா சுபரஜா இராம எனத தொடஙகும (இராமாயண) முதல சுலோகததிறகுப பின உடனே சுபரபாதம திருவேஙகடமுடையானை எபபெயரிடடு விளிககிறது?

8 திருமலையில பிரமமோறசவம எமமாதம நடைபெறுகிறது?

பகுதி 4

1 அகலகிலலேன இறையுமெனறு
அலாமேல மஙகை உறை மாாபா

—இது எநத ஆழவாரின பாசுரம?

2 தெர தீயக ராதா? — இது எநத பகதரின அனுபவம?

3 ஆதிசஙகரா திருமலைத திருக் கோயிலில எமபெருமான திருமுன எனன செயதாா எனக கேளவிப படடிருககிறீாகளா? ஏதோ ஸதாப னம செயதாா எனபா அது எனன?

4 திருவேஙகடததுச சுனையில் மீனாயப பிறககும தவம உடையேன ஆவேனே எனபபாடிய ஆழவாா் பெயா எனன?

5 திருமலைத திருககோயில எநத ஆகமததைச சோநதது—வைகான சமா? பாஞச ராதரமா?

6 திருமூல நாயனாரின திருமநதிர நூலில திருவேஙகடம பறறி ஏதும வருகிறதா? அது எநதப பாடல?

பகுதி - 5

பின உளள வாமன புராண சுலோ கததின கருததுப புரிகிறதா?

வேஙகடாதரி சமம ஸதானம
பரஹமாணடே நாஸதி கிஞசன
வேஙகடேச சமோ தேவோ
ந பூதோ ந பவிஷயதி

(விடைகளுககுத திருபபுக

பகுதி 1 1 திருமலே திருபபதி தேவஸதானம, 2 சுவாமி புஷகரிணி, 3 ஸ்ரீகபிலேசுவரா, 4 ஒரே ஊாதான, 5 ராஜலடசுமித தாயாா, 6 எதிாப புறம, 7 கருடாழவாா, 8 இரு திருககரஙகளிலும நாக ஒதது அணிந துளளாா, 9 உடைவாள, நடுமததி யில, 10 விமானம

பகுதி 2 1 கிழககு', 2 உறசவ மூாததி, 3 2,800 அடி, 4 கரு டாதரி, அஞசனதரி, சேஷாதரி, விருஷபாதரி, நீலாதரி, வேஙகடாதரி, நாராயணாதரி, 5 ஆம, கிழககு முக கோடடிப பிராகாரததில நமஸ கரிககும இடததில (கருடாழவாருக குப பின உளள) சுவரில, 6 உணடு

பகுதி 3 1 ஸதோதரம, பர பததி, மஙகளா சாசனம, 2 மீணுக ருதே கமடகோல 3 விஞவேஙக டேசம ந நாதோ, 4 முறையே வராக புராணம, பரஹமாணட புராணம 5 அனனமா சாரியா 6 தொலகாபபியம, 7 கோவிநத' 8 புரடடாசி

பகுதி 4 1 நமமாழவாா, 2 ஸ்ரீ தியாக ராஜசுவாமிகள, 3 தன ஆகாஷணயநதரம, 4 குலசேகரா, 5 வைகானசம, 6 பாடல 190, வேஙகடநாதனே வேதாநதக கூததனே

பகுதி 5 திருமலேககு இணேயான இடம இபபேரணடததிலேயே இலலே வேஙகடசாககு இணேயான தெயவம இருநததிலலே, இருககப போவதிலலே

O

பிறவிக் குணம் போகாது

நநதவனம மிகவும அடாததியான காடு சிஙகம, புலி, நரி, மான போனற மிருகஙகளும பறவைகளும அஙகு வசிதது வநதன அநத காடடில ஒரு பூனே வசிதது வநதது அது சிறு பறவைகள, எலி கள போனறவறறை உணவாகக உடகொணடு வாழநது வநதது சில நாடகளாக உணவு ஏதும இலலாமல படடினியால வாடிக களேதது போய ஒரு மர நிழலில படுதது இருநதது அபபொழுது அநத வழி யாக வேடடைககுச சென்றுவிடடு ஒரு புலி திருமபி வநதது அதனே பாாததும பூனேககு ஒரு எணணம தோனறி எழுநது அநத புலியை நோககி நடநதது பூனே தனனே நோககி வருவதைக கணட புலி நின்று அதனேப பாாதது "நணபா நீ ஏன இவவாறு களேதது போய வருகிருய" என்று வினவியது அதறகு பூனே மிகுநத வருததததுடன "நணபா நான சில நாடகளாக படடினியால வருநதுகிறேன எனவே நான உன போனறு வேடமிடடு வேடடையாட நினேககிறேன நீ எனககு உதவி செயவாயா" என்று கேடடது

புலி அதறகுச சிரிபபுடன 'என போனறு உனனுல பாயநது விலஙகு களே அடிததுத தினன முடியுமா'' என்று கேடடது பூனே 'அதைததான நீ எனககு கறறுக கொடுகக வேணடும' என்று கூறியது மறுநாள முதல புலி பூனேககு உறுமவும, பாயவும, ஓடவும பயிறசியளிகக ஆரம பிததது ஒரு மாதம சென்றது பூனே முககாலவாசி புலியாக மாறி இருநதது ஒருநாள புலிபோனறு வேடமிடடுவேடடைககுப புறபபட டது மிகுநத மகிழசசியுடன கமபீரமாக நடநது சென்றது அப பொழுது அதறகு முனனுல ஒரு மான குடடி போயககொணடிருந தது அதனேப பாாதத பூனே உடனே அதன மீது பாயநதது இநத சததததினே மரததின மேல இருநத கூடடில உளள கிளிககுஞசுகள கேடடன அவை பயநது அலறின உடனே பூனே மானே விடடு விடடு தனது பிறவிக குணததால மரததின மீது ஏறி அநத கூடடில இருநத கிளிககுஞசுகளேப பிடிததுத தின்றது அதனே பாாதத புலி "பூனேயே நீ உன பிறவி குணததால அநத மான குடடியை விடடு விடடு கிளிகுஞசைத தினறுய உனனுல அநத மான குடடி ஓடிவிட டது எனககும கிடைககவிலலே'' என்று கடுமையாகக கூறி ஏளனம செய தது பூனே அவமானததால தலே குனிநது நின்றது எனவே யாா ஒருவருககும அவரது பிறவிக குணம எளிதில மாறுது

பூமபுகாா ஜி சீனிவாசன

தொண்டர் குலமே தொழு குலம்

இநது மதததின பெரும சாபக கேடு, அதில புரையோடிப போன ஜாதி வேறறுமைகள உயாநத குலம தாழநத குலம வாணுஸரம வாகக பேதஙகள இதறகெதிரான குரலகள தொடாநது எழுபபப படடு வநத செயதிகள வரலாறறில புதைநதுக கிடககினறன

வைணவம இதனைப பெரும சவா லாகவே ஏறறுககொணடு போராடி யது ஜாதி வேறுபாடுகளுககு எதி ராகப பெரும புரடசியே செயத, ஸ்ரீ ராமானுஜரை காநதியடிகளும பாராடடுகினறுா

ஸ்ரீ ஆளவநதாருககுபபின வைண வம வாழ வளர, வழி கோலி உரமிட டவா அணணல ராமானுஜா இவ ரது ஆசாரயனுக இருநது பஞச சமஸகாரஙகளையும செயவிதது அவரை அனுககிரகிததவா ஸ்ரீ பெரிய நமபிகள இவரே ராமானு ஜருககு ஆதாசன புருஷராகத திகழநதாா எனபது பினவரும வர லாறறுல உணரபபடும

திருவரஙகததில இருநது வைண வததை வளாதத வளளல ஸ்ரீ ஆள வநதாரின அபிமானததிறகுரிய சீடாகளில பெரிய நமபிகளும, மாற னோ நமபிகளும முககியமானவா கள பெரிய நமபிகள பிறபபால பிராமணன மாறனோ நமபி களோ அரிஜன வகுபபினா ஆசாரய பகதியில சேவையில அள விறநத ஈடுபாடுடையவாகள

ஆசாரயன ஆளவநதாா ராஜ பிளவை நோயினுல பாதிககபபட டாா தனனிலும தன ஆசாரயன உயிா உனனதமானது என மாற னோ நமபிகள எணணி அவாதம துயாதுடைகக திருவுளம பறறினுா ஆசாரய பிரசாதமாக அநநோயினை யாசிததுப பெறறுா அதனை மருந திடடுக காததுவநதாா

தானும தன பஙகுககு ஆசாரய னுககு ஏதேனும தொணடாறற பெரிய நமபிகள விழைநதபோது, ஆளவநதாா அவரை, மாறனோ நம பிகளைப பேணிககாககுமாறு கூறு கிறுா அதனை வேத வாசகாக ஏறறு அனுதினமும மாறனோ நமபி களுககுப பணிவிடை செயது வரு கிறுா

இதனுல இருவருமே ஏனையோரின ஏசசுககும பேசசுககும, ஏளனததிற கும இலககாகினறனா மன முடைநத மாறனோ நமபிகள, "ஆசாரயன அபிமானததைப பெறற இநத சரீரததை சமசாரிகளி டம காடடிக கொடுககவேணடாம" எனக கூறி திருநாடலஙகரிதது விடு கிறுா

"பாகவத அபிமானம இலலாதவா களுககு வீடு பேறு கிடையாது" எனற அருளவாககினை அறிநதவா ஸ்ரீ பெரிய நமபிகள பரமம ஞானததாலே சிறநதுளள அநதணா களுககுததான பரமமமேத முறைப படி சமஸகாரம செயவது அனறைய மரபு ஸ்ரீ பெரிய நமபிகள மாற னோ நமபிகளுககு அமமுறைபபடி பளளிபபடுததித தன திருமாளிகைத திருமபுகிறுா நீராடாது பெரு மாளுககுத திருவமுது செயவிததுத தானும அமுது செயகிறுா

வாணுஸரம தாமததிறகுப புறம பாக செயலபடட பெரிய நமபிகளை ஏனையோா கணடிததுப புறககணிக கினறனா நமபிகளும "வாணுஸ ரம தாமம வாழககை நெறியலலாது வேறலல அரஙகததுஅணணலுககு ஆடபடடாா, எமபெருமானுககு இணையானவா" எனறு வாதிடுகிறுா

இது விஷயம உடையவரின காது களை எடடுகிறது நமபிகளைக கண டிககக வேணுமென ஏனையோா அவரை வலியுறுததுகினறனா "தம ஆசாரயனை தான எபபடிக கண டிபபது" என உடையவா குழபபம அடைகிறுா

எனினும பெரிய நமபிகளை அடைநது, "தேவரீா திருவுளம பற றினுல மாறனோ நமபிகளுககு இறு திச சடஙகுகள யான செயய மாட டேனு? தளளாடும வயதில தாஙகள இததனை சிரமபபட வேணடுமா" என வினயமுடன வினவுகிறுா

உடையவா வநத காரணததை குறிபபால உணாநத பெரிய நமபி கள, "சககரவாததித திருமகனுகிய இராமபிரான, படசி ஜாதியின ராகிய பெரிய திருவுடையாாககு இநத சமஸகாரஙகளைச செயவிகக விலலையா? பெரிய உடையாரினும மாறனோ நமபிகள சிறியவரா? ஸ்ரீ ராமபிரானை விட நான பெரியவனு? யுதிஷடிரன கீழசாதியினராகிய விது ரனுககுச செயயவிலலையா? தொண டா குலமே தொழும குலம பாக வதோததமாகள எலலா வகை யாலும சிறபபிககபபட வேணடியவா கள வைணவததிறகு ஜாதி பேதம கிடையாது" எனறெலலாம எடுத துக கூறி தன கருததை நிலை நாடடு கிறுா

திரு செலவராஜ M A ,M Ed ,-தஞசாவூா

இககருததுககள உடையவரின மனதில பசுமரததாணி போல பதி கிறது இதுவே இவா பிறகாலத் தில பெரும சீாதிருததவாதியாகத திகழ விததிடுகிறது

இநது மதததின இரு கணகளாகத திகழும வைணவததிலாகடடும, சைவததிலாகடடும ஜாதி பேதங களுககு இடம எனறுமே இருநதது கிடையாது ஆழவாாகளிலும ஆசாரயாகளிலும, நாயனமாாகளி லும கீழஜாதியினரும மேலஜாதியின ரும சமமாகவே கருதபபடடுப போறறபபடடனா எனபதறகான சானறுகளும வரலாறுகளும ஏரா ளம உணடு

சைவததில நநதனுா, திருநாளைப போவாா எனப போறறபபடுவது போனறு, வைணவததில மாறனோ நமபிகள போறறபபடுகிறுா

*

தைக காணபோம இநத நாராயண பதம தனிபபதமும அலல, பகாபபத மும அலல ஆனுல இது ஸமஸத பதம எனகிற பகுபதமாகும எனறு வடமொழி வலலுனாகள கூறுகிறா கள நாரா அயன, எனற இரு பதஙகளும சோநது ஒரே பதமாயி ருககிறது இவவிரணடு பதஙகளும, வடமொழி இலககண விதியினபடி, "ததபுருஷஸமாஸம" எனறும 'பஹு வரீஹி ஸமாஸம' எனறும இருவித அாததஙகளைக கொடுககிறதெனபா வடநூல லலுனாகள

தத்புருஷ ஸமாஸததினபடி பொருள

நாராணும அயனம ய,ஸ =நாரா யண நாரஙகளுககு இருபபிடமாக இருபபவன எவனே, அவனே நாராயணன

பஹுவரீஹி ஸமாஸததினபடி பொருள

நாரா அயனம யஸய ஸ =நாரா யண நாரஙகளை இருபபிடமாக உடையவன எவனே, அவன நாராய ணன நாரஙகள எனபது நிதய வஸதுககளாகும இதில அசேதன மாகிய பரபஞசததையும, சேதனா களாகிய ஜீவாதமாககளையும குறிக கும அசேதனஙகள அறியககூடிய வைகளாக இருநதபோதிலும, அவை முறறிலும அழிநது விடாமல, ஏதா வது ஒரு ரூபததில வஸதுககள இருநதுகொணடேயிருபபதால, அசே தனஙகளையும நிதயவஸதுககள எனறு சொலலலாம எனபா பெரி யோா உதாரணமாக மணணுல செயத குடமுடைநதால, ஓடுகள பலவாகி, அதையும அழிததால, முடி வில மணணுய விடுகிறது மணணும லோகததில ஏதோ ஒரு ரூபததில இருநதுகொணடேயிருககிறது

அயனம எனமுல ஆதாரமாக உள ளவன எனறு பொருளாகும நிதய வஸதுககளான சித, அசித ஆகிய வைகளுககு பகவான சரீரமாய இருநது கொண்டு, ஆதமாவாய தரித து கொணடும, ஆதாரமாயிருககி முன எனபதாகும இதையே சரீர ஆதம பாவம எனறும, இநத சரீ ராதம பாவமே, ஸ்ரீவைஷணவ ஸித தாநததிறகு பரதான பரதிதநதர மாகும எனறு நம பூாவாசாாயாா கள நிாததாரணம செயதுளளனா அகஙகார, மமகாரஙகளுககு ஜீவாத மாதான ஸவதநதரன எனற தவ முன எணணமபோய, சாவ ரக்ஷகனை பிராடடியோடு கூடின பெருமாளுக கும, பாகவதாகளுககும கைஙகாயம செயயும பாகயததை அருளவேணும எனபதே, இததிருவெடடெழுததின சாரமான பொருளாகும

அகார, மகாரஙகளின விவரணமே நாராயண பதமாகும நாராயணுய எனனும பதததில "ஆய" எனற நானகாம வேறறுமையுருபு வெளிப படையாக உளளதால, அகாரததி லும நானகாம வேறறுமையுருபு மறைநதுளளதாக கொளள வேணும எனறு ஸ்ரீபிளளை லோகாசாாயா முமுக்ஷுபபடியில, உளள, 48, 49, 50-ம ஆகிய மூனறு சூதரஙகளால தெரிவிககிறா 48ம சூதரம "இதில சதுாததி ஏறிக கழியும" 49-ம சூதரம "சதுாததி யேறினபடியெனனில" 50-ம சூததி ரம "நாராயண பதததிறகு ஸஙகர ஹமாயிருககையாலே" எனறு சூத திரஙகளில தெரிவிககிறா இவை வடமொழி இலககண சூத ரஙகளினபடி "ததவாாதயே சதுாததி வகதவயா" எனற சூதரததினபடி நானகாம வேறறுமை தோனறி, "ஸுபாம ஸுலுக" எனற சூததிரத தினபடி மறைநது இருககிறது என பா வடமொழி வலலுனாகள விரி வுககு அஞசி இததுடன விடபபடுகி றது

முடிவுரை

இவவளவு பெருமை பெறற இத திருவெடடெழுததை, ஆழவாாகளில கடைககுடடியான திருமஙகையாழ வாருககு எமபெருமாணுன ஸ்ரீமந நாராயணனே, நேரில உபதேசிததாா திருமஙகையாழவாரும தான அரு ளிச செயத பெரிய திருமொழி, முதல பதது, முதல திருமொழியில முதல 10 பாசுரஙகளான, "வாடி னேன, வாடி வருநதினேன" எனறு ஆரமபிதது திருவெடடெழுததின பெருமையைப பரககபபேசி, 9ம பாசு ரமான, "குலம தரும செலவம தநதி டும" எனற பாசுரததில பலஸருதி யையும தெரிவிககிறா

இவவாறு இவவளவு மேனமை பெறற, இமமகா மநதிரதலதயும, இதன ரகஸயாாததஙகளையும உப தேசம பெறுவதறகாக நம தாசன ஸதாபகாசாாயரான ஸ்ரீமத ராமா னுஜா திருககோடடியூா நமபிகளிடம பதினெடடுத தடவை நடநதும பல சோதனைகளுககுடபடடும மிகவும சிரமபபடடும திருவெடடெழுததின ரகஸயாாததஙகள உபதேசம பெற ரூா இவவளவுசிரமபபடடு உபதேசம பெறற திருவெடடைழுததையும, இதன ததவாாததஙகளையும தான ஒருவன மடடும நரகம சென௫லும மறறுமுளள அனைவருமஉஜஜீவிததுப போவாாகள எனற பரம கருணையினு லும, பரநத நோககததினுலும தன ஆசாாயரான திருககோடடியூா நமபிகளின உததிரவையும மீறி பகிரஙகமாக கோபுரததின மீதேறி எலலா ஜனஙகளுககும உபதேசம செயதாா எனபதிலிருநது இததிரு வெடடெழுததின பெருமையை நனகு அறியலாகும

இராமாயணம் நடத்துவோம் *

திரு ந இராமனை,
கும்பகோணம

இராமாயணமும மகாபாரதமும நமது நாடடின இரு பெரும இதிகாசஙகள எனறு போறறபபடுகினறன இதனுள இராமாயணம சொலலழகும பொருளழகும குறைவறப பெறறதாகவும, தோணடத தோணட ஊறும மணறகேணி போனறு ஆழநது கறகுநதோறும அரிய பெரிய கருததுககள மேன மேலும பெருகுவதாகவும, நவரஸங களும நிரமபியதாகவும, கலலாதவரையும கேடபதன மூலமே களிககச செயயும தனமை பொருநதியதாகவும இருபபதால இனறும ஜீவகளையுடன பிரகாசிககினறது

இதிகாசம எனறால எனன? வேதங களுககு உரை யெழுதிய சாயணாசாரியார இதிகாசம பறறி அழகாகக கூறுகிறார "தேவாகளும அசுராகளும பரஸபரம யுததததிறகுத தயாரானாாகள எனற முறையில சூக்ஷ்ம விஷயஙகளை ஸதூலம போல வாணிததுச சொலவதறகு இதிகாசம எனறு பெயா அமூாததமாக ஸதூல வடிவஙகளில லாமல சூக்ஷ்மமாயிருககும விஷயஙகளை மனதாலதான அறியககூடும எனினும அவறறை முதலில எளிதில அறியும வணணம மூாததிகரம அளிதது ஸதூலம போல வாணிதது உபதேசிககும முறைககு இதிகாசம எனறு பெயா"

மூாததி பக்ஷே சேதிஹாஸம
அமூாததே சைகவதருதி |
கயாபயதே வேதவாகயைஸச
இஹ ஸா வேதவாதிபி ||

இராமாயணம இதிகாசம எனறு சொலலபபடுவதால, அது இநத இலககணததையே கொணடிருததல வேணடும எனவே இராமாயணம சூக்ஷ்ம விஷயஙகளான அதயாதம தததுவஙகளை விளககுவதாக இருகக வேணடும இககருததினபடி இராமாயணம ஞானயோக சாஸதிரமாகும

ஒவவொருவரும தம வாழவில கடைபபிடிதது ஒழுக வேணடிய ஞான சாதனஙகளைப பறறிய முயறசி அலலது அனுபவஙகளையே ஞான யோகம எனலாம "நான யார?" எனறு ஆராயநது,தனனுளளே நாடிச செனறு அநதாமுக யாததிரை செயயும 'ஞான யாதரீகன' தான கணடு அனுபவிததவறறை மறறவாகளுககுக கூறுவதே இராமாயணம எனலாம யோக முயறசிகள, யோக நிலைகள, அனுபவஙகள, அவறறில பெறும இடாகள, அநத இடாகள நீககும வழிகள போனற பல விஷயஙகளைக கதா ரூபமாக வாணிககும நூலே இராமாயணம எனவே இது சாஸதிரமாக இருககினறது இதைததான கீதையும "விதயைகளுள நான அதயாதம விதயையாக இருககிறேன" எனறு கூறுகிறது இதனாலதான இராமாயணமே ஈசுவர வடிவாக இருககிறது! நாமும பூஜிககிறோம

ஒரு சாஸதிரததினுள புகுமுன நானகு விஷயஙகளை நாம தெளிவாக அறிநது கொளள வேணடும

1 அநத சாஸதிரம படிககவும, படிபபிககவும அதிகாரி அலலது தகுதி பெறறவன யாா?

2 அநத சாஸதிரம கூறும பிரமேயம அலலது விஷயம எனன?

3 அநத சாஸதிரததில கூறபபடடிருககும கதைகளுககும அது விளகக வநத கருததிறகும இடையேயான தொடாபு யாது?

4 அநத சாஸதிரததை முழுவதுமாகத தெரிநது கொளவதால ஒருவன பெறும பயன யாது?

இநநானகும சோநது அனுபநத சதுஷடயம எனபபடும இநநானகையும முதறகண தெரிநது கொளளாமல சாஸதிரததை விளககக கூடாது தெரிநது கொணடபின வேதததைப பினபறறிப பொருள கூற வேணடும இதிகாச புராணஙகள வேதஙகளுககு உரைகள போலே ஆகையால இவறறைக கொணடே வேதததை அறிய வேணடும 'இதிகாஸ புராணாபயாம வேதம ஸமுபபரஹமயேத'

ஸ்ரீமத ராமாயணததில அனுபநத சதுஷடயமெனற இநநானகும எவவாறு அமைகினறன எனறு காணபோம

அதிகாரி அல்லது கறகத் தகுதி பெறறவன்

ஸ்ரீமத ராமாயணம ஞானயோக மாதலின காமம, உபாசனம இவறறினமூலம சிதத சுததி கைவரப பெறறவனே இதறகு அதிகாரி எனபது தெளிவாகினறது முகதியைக குறிதத உணமையான நாடடம இந நிலையிலேயே உறுதிபபடுகினறது

இநத அதிகாரியை எவவாறு தெரிநது கொளவது? ஸ்ரீமத ராமாயணததின முதல சுலோகமே அதிகாரி இலககணததை தெளிவாக வரையறுதது விடுகிறது தவததில நிலை பெறறவரும, 'நான யார?' எனற விசாரணையில உணமைப பொருளைக கணடு தெளிநதவரான நாரதரைத தவததில சிறநத வாலமீகி முனிவா வணஙகிக கேடடாா"

" தபஸவாதயாய நிரதம
தபஸவீ வாகவிதாம வரம |
நாரதம பரிபபரசச
வாலமீகா முநிபுஙகவம||

இவவாறு கூறுவது இதிகாச மரபு இதறகு அபபடியே பொருள கொளளக கூடாது இருபதது நானகு தததுவஙகளுககு (காமேநதிரியஙகள ஐநது, ஞானேநதிரியஙகள ஐநது,

பிராணனகள ஐநது, பூதஙகள ஐநது, மனம, புததி, சிததம, அகஙகாரம ஆக மொததம இருபதது நானகு) அடிபபடையாயிருககும 'மஹத' தததுவமே நாரதன எனபபடும தூயமை பெறற சிதத ஸதவமே வால மீகி மறற நூலகளில காணபபடும நாரதா, வாலமீகி இவாகள பறறிய இதிகாசஙகள இககருததை செவ வனே விளககும அதாவது "விவேக கயாதி" கைவரப பெறறவன ஞான யோகமாகிய ஸ்ரீமத ராமாயணததை நடததத தகுதி பெறறவன இநநிலை யடைநதவன வாலமீகி

விஷயம

ஸ்ரீமத ராமாயணததின விஷயம ஞான யோகம எனவே இது படிககப பட வேணடிய நூலோ அலலது சொலலபபட வேணடிய நூலோ அலல தனனையறிய முயலும ஒவ வொரு சாதகனும நடதத வேணடிய ஞான யோகம இராமாயணம ஸ்ரீமத ராமாயணததில எலலா இடஙகளி லும 'வாலமீகியால இராமாயணம நடததபபடடது', 'இராமாயணம நடததுவோம' எனறே சொலலபபடு கினறது எடுததுக காடடிறகு இதோ ஒரு சுலோகம

"அநாகதம ச யதகிஞசித
ராமஸய வஸுதாதலே |
தச சகாரோததரே காவயே
வாலமீகா பகவான ருஷி ||

தொடாபு

இஙகுச சொலலபபடடுளள கதை களுககும கருததிறகு முளள தொடாபு ஓா உதாரணம காண போம

அயோததி மனனன தசதரனுககு கௌஸலயை, சுமிததரை, கைகேயி இமமூவாிடததும முறையே இராமன, இலக்ஷமணன, பரதன, சததுருகனன இவாகள மைநதாகளாகப பிறந தனா எனறு சொலலபபடடுளளது இது எதனைககுறிககிறது? அயோததி எனபது வெலலபபட முடியாத இதய வெளி, 'தாமமேக ஸமாதி' எனறு சொலலபபடும 'விவேக கயாதி' கைவரப பெறற நிலை தூயமை யடைநத மனமும புததியுமே தசர தன கௌஸலயை இவாகளைக குறிக கும இராமன துரீயன சததுருகனன விசவன பரதன தைஜஸன லக்ஷம ணன பராஞஞன ஒருவன விழிபபு நிலையில பராஞஞன அலலது இலக்ஷ மணனாகவும, கனவு நிலையில தைஜ ஸன அலலது பரதனாகவும, கனவறற உறககக நிலையில விசவன அலலது சததுருகனனாகவும, உறககக நிலை கடநத ஸமாதி நிலையில துரீயன அலலது இராமனாயும இருககினறான இவ வாறு தசரதனின நானகு மைநதா களும நானகு நிலைகளைச சொலலா நிறகினறனா

பயன

தனனை யறிதல பிருமம ஞானமே பயன ஆனமாவை, ஆதமா ராமனை யறிநது ஆனநதிதது இருததலே, எலலாவறறிலும தனனையும, தனன எலலாவறறிலும நீககமறக காணும பரமஹமஸ நிலையைப பெறுதலே இநநூலை நடததுவதால பெறும பயன

எலலா நூலகளும சறறேறக குறைய ஞானததைப பறறி பேசு வதாலும, மூல பிரகிருதியான சீதை யின பிரபாவஙகளைப பகாவதாலும எலலா நூலகளையுமே இராமாயணம எனற பெயரால அழைககலாம இவற றுள முககியமாக ஸ்ரீமகாபாரதம, ஸ்ரீமத பாகவதம, ஸ்ரீமத வாலமீகி இராமாயணம இமமூனறையும எடுததுக கொளவோம

ஸ்ரீமத வாலமீகி இராமாயணம கலபபறற ஞானததைப பறறி பேசு வதால இராமாயணம எனறே அழைக கபபடடது மேலும சோகமே சுலோக மாகவநதது-शोक श्लोकत्वमागत || சோக ச்லோகதவமாகத எனறு கூறுபபடுவ தால இது சோக இராமாயணம என றும அழைககபபடுகிறது

ஸ்ரீமத பாகவதம ஞானததைப பறறி பேசினாலும பரமானமாவின பெருமைகளையும, காம மிசரமான உபாசனததின பயனபறறியும விரி வாகப பேசி சாதகனிடதது பகதியை ஏறபடுததுவதால இது 'ரதி இராமா யணம' எனறு அழைககபபடுகிறது

ஸ்ரீ மகாபாகவதம பகதி, ஞானம இவை பறறிப பேசினாலும ஜீவானமா பரமானமா இவை பறறி விரிவாக எடுததியமபி, பயனில இசசையினறி காமஙகளைச செயயும முறைகள பறறியும, அதறகான சாதனஙகள, இடையே தோனறும இடாகள, அவை அகறறும வழிகள இவை பறறி யும விரிவாககக கூறுகிறது வாழவின இடையறா போராடடததைக கூறு வதால இது 'யுதத இராமாயணம' எனறு அழைககபபடுகிறது

"யுததம ஜ்ரேயம பாரதம ஹி
ரதி பாகவதம ஸம்ருதம |
சேஷபூதம சதுாவிமசத
ஸஹஸரம சோக உசயதே || "

ஸ்ரீமகாபாரதம காமயோகம ஸ்ரீமத பாகவதம பகதி யோகம ஸ்ரீமத ராமாயணம ஞான யோகம இமமூனறும ஒருவன தன வாழவில நடதத வேணடிய யோகஙகள எனவே ஒவவொருவரும சாஸதிரஙகளில விதிககபபடட காமஙகளின மூலமும உபாசனததின மூலமும சிதத சுததி பெறறு ஞானயோகமாம இராமா யணததினுள புகுநது ஜீவன முகத ராகி வெளிவர வேணடும

வேதததின மூனறு காணடஙகளே, அதாவது காமம, உபாசனம, ஞானம எனற மூனறு பிரிவுகளே ஸ்ரீமகா பாரதம, ஸ்ரீமத பாகவதம, ஸ்ரீமத ராமாயணம எனறு மூனறு யோகங களாக வநதுளளன மறற புராணங கள இமமூனறில அடஙகிவிடும காம யோகமும ஞான யோகமும ஒனறிற கொனறு ஒவவாத தனமை யைக கொணடிருபபதால இவறறின இணைபபு சாததியமறறதாகி விடு கிறது இதனாலதான நம முன னோா காமம ஞானம இரணடிறகும இடையே பகதி யோகததை உறுதி

யாக அமைததனா பகதி யோகம காம யோகததையும ஞான யோகத தையும இணைககும பாலமாக இருக கிறது காம யோகமாகிய ஸ்ரீமகா பாரதததையும, ஞான யோகமாகிய ஸ்ரீமத ராமாயணததையும இணைக கும பாலமாகிய பகதி யோகம ஸ்ரீமத பாகவதமாகும

"யத ஸமுசசயோ நாஸதி
தயோ ரவிரோதத |
பகவத பகதி நிஷடா து
மதயமே பரிகீாததிதா ||"

தஙகததை தூயமைப படுததும போது அதனை ஒரு குவையில வைதது அதனை மறறொரு குவையால மூடி தீயிலிடடுக காயசசுவாாகள அப போது அதன அழுககுகள யாவும நீஙகும அதுபோல காமம, உபா சனம என்ற அபபியாச வைராககி யததினால ஞானததீயில நம சித ததததை "புடபாகம" செயயும போது அதன அழுககுகள நீஙகி அது புரு ஷோததமனை, ஆதமாராமனைக காடடு விககும ஆதமா இராமனைப பாாத தால மடடும போதாது அறிநது அனுபவிகக வேணடும என்ற இசசை இநநிலையிலேயே உறுதிபபடும

"அபயாஸ வைராகய புடபாக பரபநத விதூத ரஜஜதமோ மலஸய ஹி புததி ஸதவ தபனீயஸய ஸவரூப பரதிஷடஸய ||"

ஸ்ரீமத ராமாயணம எவவாறு ஞான யோகமாகிறது? 'இராமா யணம' என்ற சொலலே இதனை விளககுகிறது "ராமஸய அயனம இராமாயணம" அதாவது இராம னின மாாககம இராமாயணம அய னம என்றால மாாககம, பாதை என்று பொருள

திருசசியிலிருநது சென்னைககுச செலலும நெடுஞசாலையை திருசசி சாலை என்று சொலலமாடடாாகள அபபாதையின எலலை எதுவோ, எநத எலலையினுள நுழைநத பின இப பாதை தன சொநதத தனமையை இழநது அநத எலலையாகவே ஆகி விடுமோ, அநத எலலையின பெயரைத தான அபபாதைககு பெயராக வைப பாாகள திருசசியினின்றும சென்னை யைக குறிததுக கிளமபும நெடுஞ சாலை இடையே பல கிளைகளை யுடையததாயிருநதாலுஙகூட, அதன எலலையாக சென்னை நகரததையே கொணடிருபபதாலும, அபபாதை சென்னை நகரில பிரவேசிததும தன 'சென்னை சாலை' என்ற பெயரை, இழநது சென்னையாகவே ஆகிவிடு வதாலும அது சென்னை நெடுஞசாலை என்று வழஙகபபடும

அது போன்றே ஒவவொருவனுள ளும உறையும கூடஸதமாயிருககும க்ஷேததரஞஞனாகிய ஆதமா இராமனை நோககி நமமை அழைததுச செல வதால இநநூல இராமாயணம என்று சொலலபபடடது இநத மாாககத திலும அதன எலலையாகிய ஆதமா இராமனை அடைநதவுடன யோகி தன தனிததனமையை இழநது ஆதமா இராமனாகவே ஆகிவிடுகிறான

சென்னை நெடுஞசாலையில திருசசி யினின்றும துவஙகி ஒருவன பயணிக குமபோது பல ஊாகளைக கடககிறான என்றாலும அவற்றுள முககியமாக அரியலூா, விருததாசலம, விழுப புரம, திணடிவனம, செஙகறபடடு முதலிய ஊாகளைக கடபபதையே விசேஷமாககக கூறுகிறோம சிறிது தஙகிச செலவதாகவும கூறுகிறோம இறுதியாக சென்னையை அடைந தான என்றும கூறுகிறோம

அது போன்றே சிததசுததி பெற்ற பின ஆதமா இராமனை அடைய வேணடும அனுபவிகக வேணடும என்ற சுய இசசை கொணட யோகி இராமானுடைய மாாககமாகிய இராமாயணததை நடததத துவஙகு கிறான இநத இராம மாாககத திலும ஆறு நிலைகளைக கடநது ஏழா வதான ஆனம நிலையை எயதுகிறான इमा सप्तपदा ज्ञानभूमिमाकर्णयानघ || இமாம ஸபதபதாம ஞானபூமிமா காண யானக ஏழு நிலைகளைக கொணட ஞான யோகமே இராமாயணததின ஏழு காணடஙகளாகப பிரிததுக கூறபபடடுளளன

அவை யாவை? எவவாறு விளககப படடுளளன? இவை பற்றிச சுருகக மாகக காணபோம

1 முதல நிலையாகிய முதற பூமிகை 'சுபேசசை' எனபபடும எப போதும பநதநதைக கொடுதது முகதியை அடைய விருமபுவதே சுப இசசை இராமாயணததில இதுவே இராமாவதாரம துவஙகி பரசுராம காவ பஙகம முடிய உளள பால காணடம

2 இரணடாவது பூமி 'விசாரணை'. அதாவது முகதி அலலது ஆதமா இராமனை அறிநது அனுபவிபபதன நிமிததமாகச செயயபபடும ஆதம அனாதம விசாரம இதுவே அயோததி யில புகுவது துவஙகி தணடக வனம புகும வரையிலுளள விஷயஙகளைக கூறும அயோதயா காணடம

3 மூன்றாவது பூமி தநுமானஸி ஆதம விசாரததிலேயே மனம உரு கும நிலை விஷய வாசனைகளைத தளளிவிடடு மனதை ஒரு நிலைபபடுத தல தநுமானஸி இதுவே தணடக வனம புகுவது முதற கொணடு மதங காசரமம குறிததுச செலவது வரை யில நடககும காரியஙகளைக கூறும ஆரணய காணடம

4 நானகாவது பூமி 'ஸதவா பததி' எனபபடும தததுவ ஞான மாகவே ஆகிவிடுதல மேறகூறிய மூன்று பூமிகளின சாதனததின மூல மும, மனதில எழும நிராசையின மூலமும யோகி தததுவ ஞானம பெற்று அதாகவே ஆகிவிடும நிலை இதுவே அனுமனைச சநதிபபது முதல கடலைக கடகக அனுமன ஆயததம செயவது வரையில நடககும விஷயங களைக கூறும கிஷகிநதா காணடம

5 ஐநதாவது பூமி 'அஸம சகதி' எனபபடும யாவற்றிலும பற்றற

றிருக்கும் நிலை மேற்கூறிய நான்கு பூமிகளின் அப்பியாசத்தினாலும் மெய்யான ஞான ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுந்தி வேறு எந்த விஷயங்களின் தொடர்புமற்ற நிலை இதுவே அநுமன் கடலைத் தாண்டுவதினின்றும் துவங்கி பிராட்டியைக் கண்டு பேசுவது வரையிலான காரியங்களைக் கூறும் 'சுந்தர காண்டம்'

6 ஆறாவது பூமி 'பதார்த்த பாவனு' காண்பவன், காணப்படும் பொருள், காணுதல் ஆகிய திரிபுடியும் அற்ற நிலை முன் கூறிய ஐந்து நிலைகளின் அனுபவத்தால் மோன ஆனந்தத்திலேயே களித்திருக்கும் பித்தரான சித்தா நிலை இதுவே அயோத்தியில் இராம பட்டாபிஷேகம் முடிய உள்ள விஷயங்களைக் கூறும் யுத்த காண்டம் இந்த ஆறு பூமிகைகளைக் கடந்து செல்வது வரையில் பிராட்டியின் காரியம்

7 ஏழாவது பூமி 'துர்யகா' ஸஜாதீய, ஸ்வஜாதீய, ஸ்வகத பேத ரகிதமான சைதன்யத்தில், தன்னில், ஆத்மா இராமனிடத்தில் லயிக்கும் நிலை ஜீவன் முக்த நிலை இதுவே பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின் ஸ்வர்க்காரோகணம் முடிய உள்ள விஷயங்களைக் கூறும் உத்தர காண்டம்

முதல் ஆறு நிலைகளை முறையே கடத்தல் பிராட்டியின் காரியங்களைக் கூறுவதால், இராமாயணத்தின் முதல் ஆறு காண்டங்களும் பிராட்டியின் பிரபாவங்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை 'ஸீதாயா சரிதம் மஹத்' இவளையே சாஸ்திரங்கள் 'இராமாயண கரீ' என்று போற்றும்

" ஏவமாதீனி காமானி
மயைவாசரிதானயபி |
ஆரோபயந்தி ராமேஸ்மின
நிரவிகாரே அகிலாத்மநி ||

இராமாவதாரம் துவங்கி இராம பட்டாபிஷேகம் வரையில் பிராட்டியின் வைபவம் ஏழாவது பூமிகையான உத்தர காண்டம் இராம காரியம்

சரி, ஸீதை யார்? மூன்று அக்ஷரங்களைக் கொண்டுள்ள ஸீதை என்ற சொல் முக்குணங்களைக் கொண்ட மூலப்பிரகிருதியான 'மாயை'யையே குறிக்கின்றது

" ஸீதா இதி த்ரிவர்ணாத்மா
ஸாக்ஷான் மாயாமயா பவேத் |
ஸீதா பகவதீ ஞேயா மூலப்ரக்ருதி
ஸம்ஞிதா ||

இராமனின் காரியம் உத்தர காண்டமான துர்யகா சரி இராமன் யார்? யோகிகள் ஸமாதியில் எப்போதும் ஆனந்திக்கும் 'சித்' வடிவான பரப்பிரும்மமே 'இராம்' என்ற சொல்லால் பெறப்படுகிறது

" ரமந்தே யோகிநோனந்தே நித்யானந்தே சிதாத்மனி, இதி ராமபதே நாஸெள பரப்ரஹ்மாபிதீயதே ||"

நாம் அறிந்து நடத்த வேண்டிய இராமாயண தத்துவம் இதுவே இராமன் சைதன்ய வஸ்து, புருஷன் ஸீதை மூலப்பிரகிருதி புருஷன் பிரகிருதி இவர்களின் லீலைதான் இராமாயணம் இராமன் ஸீதை இவர்களின் லீலை இராமாயணம் இராமாயணத்தை ஒவ்வொருவனும் நடத்த மிக எளிய வழியொன்றை பரமன் நமக்கு அளித்திருக்கிறான்

பிராட்டியைச் சரணபுகுதல் ஒன்றினமூலமே ஞான யோகமாம் இராமாயணத்தை நடத்தி ஒருவன் சித்தி பெறலாம் சாஸ்திர முறைப்படி காமங்களையும் உபாசனத்தையும் செய்து வந்தால், சித்த சுத்தி பெறும் போது நாமும் வால்மீகியாகலாம் நாம் வால்மீகியானபின் நம்மை உய்விக்க வேண்டி, இராமாயணம் நடத்த வேண்டி பரமனே பிராட்டியை நம்மிடம் அனுப்புவான் பிராட்டியின் அருள் நோக்கு பெற்றபின் இவ்வுலகில் இயலாத காரியம் என்று ஒன்று உண்டா என்ன? இராமாயணம் நடத்தலாம் ஆத்மா இராமனைக் கண்டு அவனில் இன்புறலாம் அவனிக்கும் வாழ்வளிக்கலாம் 'கச்சத்வமே நம சரணம் சரண்யம் புருஷர்ஷபா '

திருப்பதியில்
தங்கு வசதி காட்டேஜ்களின் கட்டண விவரங்கள்
(நாள் ஒன்றுக்கு)

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா தாம சத்திரம்

இரண்டு படுக்கைகளைக்கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	20-00
நான்கு படுக்கைகளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	25-00
ஒரு படுக்கையும், மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	15-00

ஸ்ரீ பத்மாவதி விருந்தினர்விடுதி

இரண்டு படுக்கைகளையும், குளிர்சாதனம், மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	50-00
ஒரு படுக்கையும் குளிர்சசாதனம் மற்றும் மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	30-00

ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா விருந்தினர் விடுதி

இரண்டு படுக்கைகளைக் கொண்டு மேசை நாற்காலி வசதிகளைக் கொண்ட அறை	ரூ	20-00

தெரிந்தும் தெரியாதன....

திரு ஏ சுநதரராஜன
சென்னை

மரபைப போறறி வளாககும நம பாரத நாடடில நம முனனோா விதிததுளள மரபு இனனது எனறு அறிமுடியாத நிலை—கால வேகத தால—மெலல ஏறபடடு வருகிறது

சமய இலககிய நடையில பல சொறகளை அறிவது அரிதாக உள ளது இககுறையைககளையவே சில மரபுச சொறகள, கதை மாநதாகள, இடஙகள ஆகியவறறைத தொகுதது, ஒரு கடடுரைத தொடா மூலம அளிகக முயறசி செயதுளளேன இதை ஒரு கலைககளஞசியமாக (Macropaedia) கொளளாமல, ஒரு சிறிய தொகுப பாக (Micropaedia) கொளக

அககினி

வேதங கூறும தேவதைகளில ஒரு வா வானில ஞாயிறு, இடைவெளி யில மினனல பூமியில நெருபபாக தோனறுபவா வேதஙகளில மறற தேவதைகளைவிட இவருககே மிகுநத துதிகள கூறபபடடுளளன

தென கிழககு மூலைககுத தலைவனு கவும நடசததிரமாகவும இருபபவா காணடவ வனததை எரிததவா தீச சுடரை வாளாகவும, புகையைக கொடியாகவும உடையவா ஏழு காறறுச சககரஙகொணட செங குதிரைத தேரில செலபவா

வேளவித தீ இநதத தெயவததின வடிவமே அககினி வழிபாடு வேறு பல நாடுகளிலும பழைய காலந தொடடு நிலவி வருகிறது

அகணட காவிரி

மைசூா பீடபூமியிலிருநது இறஙகிக கொஙகு நாடடைக கடநது சோழ நாடடை அடையும காவிரி ஆறு திருசசிராபபளளியருகில ஸ்ரீரஙகத தைச சுறறி காவிரி - கொளளிடம எனறு இரு ஆறுகளாகப பிரிகிறது அவவாறு பிரிவதறகு முனபு ஒனறாக வரும ஆறறை அகணட காவிரி என பா அகணடம எனனும சொல இரணடுபடாமல ஒனறாயிருபபது எனறு பொருளபடும

அகலிகை

கௌதம முனிவா மனைவி அவா நீராடச சென்ற வேளை பாாததது இந திரன அவா உருவததுடன வநது அவள கறபைக குலைததான முனி வா இதை அறிநது அவளைக கலலாக வேணடி சபிததாா அவள வேணடிய பொழுது, அவா ஸ்ரீராமன காலபட டால சாபம தீரும எனறு அருளி னா இவள பஞச கனனியரில ஒருததி இவள குமாரா சதாநநத முனிவா

அகோபிலம

ஆநதிர மாநிலததில காநூல மாவடடததில உளள ஊா மாவட டததின பெரிய விஷ்ணு கோயில இஙகுளளது மலை உசசியிலும சரி விலும அடியிலுமாக மூனறு கோயில கள உளளன மலையடிவாரததி லுளள கோயிற சுவரில தீடடபபட டுளள இராமாயணக காடசிகள மிகச சிறநதவை மணடபததின தூணகள எடடடி சுறறளவு உடையன கோயிலைச சோநத அகோபில மடம, ஆதி வணசடகோப சுவாமிகளால இவவூரில நிறுவபபடடது இது அழகிய சிஙகா மடம எனவும வழங கபபெறும

அஙகதன

1 வானர வீரன வாலியின மைந தன கிஷ்கிநதையின இளவரசன இராம-ராவண யுதததில ஸ்ரீராம னுடன இருநது உதவி செயதவன

2 இலககுமணனுககு முதற புதல வன

3 திருதராடடிரன நூறு மககளில ஒருவன

அசுரா

கசியபருககுத திதியிடம பிறநத மகனின மரபினா சுரராகிய தேவா களுககுப பகைவா இவாகள திதி யின வழித தோனறலகளாதலால 'தைததியா' எனவும வழஙகபபடுவா

அசுவததாமன

துரோணரின மைநதன பாரதப போரில ஈடுபடடவன துரியோத னின ஏவலால பாணடவா மககளா கிய இளம பஞச பாணடவாகளைப பாணடவாகள எனறெணணிககொன றவா ஆாசசுனனைப போனற வில லாளி

அசுவமேதம

உததமமான குதிரையின நெறறி யில அரசனுடைய வீரம முதலியவை

(40 ம பககம பாாகக)

அறிவிப்பு

திருமலையில கலயாணோறசவம போனற ஆஜித சேவைகளுககாக பகதாகளால எம ஓ மூலம அனுபபபபடும தொகையை தி தி தேவஸ தானம ஏறறுககொணடாலும, அமமுறை சில நிருவாக சிககலகளையும கால தாமதததையும ஏறபடுததுவதால, பகதாகள அனுபபவேணடிய தொகையை டி டி (DD) மூலம அனுபபினால மேலாணமைககு அம முறை உதவியாக அமையும மேலும ஆநதிரா வஙகி மறறும சில வஙகிகள இதுபோனறு தி தி தேவஸதானததின பெயரில வழஙகப படும டி டி களுககு எவவிதக கடடணமும பெறறுக கொளவதிலலை

தொடர் கட்டுரை

கைங்கரியத் தத்துவம்

இறைவனை உலகின் ஆன்மாவாகவும், உலகை இறைவனின் உடலாகவும் கொள்ளும் தத்துவம், வைணவத் தத்துவங்களிலேயே முதன்மை பெறும் ஒரு தத்துவம் எனவே இறைவனையும் உலகையும் தனித் தனியே பிரிக்க முடியாது

"அடியோமோடும் நின்னோடும்
பிரிவின்றி ஆயிரம் ஆண்டு"

என்கிறார் பெரியாழ்வார் இச்சரீர-சரீரி பாவனையைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் யாரும் உலகத்திற்குச் செய்யும் தொண்டை இறைவனுக்குச் செய்த தொண்டாகவே எண்ணுவார்கள் எனவே இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டைப் பாகவத கைங்கரியம் என்றும் வைணம் போற்றிப் பணிகிறது

வைணவம்

இவ்விரண்டனுள்ளும் பாகவத கைங்கரியத்திற்கு வேறு எதற்கும் இல்லாத மிக மேலான இடத்தை வைணவம் அளிக்கிறது பகவத கைங்கரியமே மேலானது என்பதை வைணவச் சான்றோர் பலருடைய வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளும் மிகத் தெளிவாக விளக்கி நிற்பதைக் காணலாம்

திருக்கச்சி நம்பிகள் வைணவர் தொழும் சான்றோர்களில் ஒருவர் திருவரங்கப் பெருமானுக்கு மலாத தொண்டும் ஆலவட்டத் தொண்டும் செய்து வந்த இவர், அவர் ஆணையாலே திருக்கச்சி சென்று அங்கும் இத்திருத்தொண்டு செய்து வருகின்றார் ஒவ்வொரு நாளும் நீராட இவர் வேகவதி நதிக்குச் செல்லும் போதெல்லாம், வள்ளுவ குலத்தைச் சேர்ந்த இராகவன் என்னும் வைணவன் இவர் திருவடிகளையே சேவித்து நிற்கின்றான் அவ்வாறு செய்வதற்கான காரணத்தைக் கேட்க, தனக்குத் திருவடிப் பேறு கிடைக்குமா எனத் திருவத்தகிரிப் பெருமாளைக் கேட்டுச் சொல்லுமாறு பணிந்து விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறான் திருக்கச்சி நம்பிகள் அத்தகிரிப் பெருமாளுடன் பேசும் பேறு பெற்றவர் எனவே பெருமாளிடமே அவன் கேட்டதைக் கேட்கிறார் 'பாகவத கைங்கரியம் செய்யும் அவனுக்குப் பேறுகிடைப்பதில் என்ன சந்தேகம்?' என்கிறார் பெருமாள் இதனையறிந்த இராகவன் உள்ளம் பூரித்து, 'தேவரீருக்குப் பேறு கிடைக்கும் காலத்தை அறிந்தால், உடனிருந்து சேவிக்க வேண்டும் என்பது அடியேனுடைய தணியாத ஆசை அதனையும் அறிந்து சொல்ல வேண்டும்' என முறையிட்டுக் கொண்டான் தமமைப் பற்றிக் கேட்கத் திருக்கச்சி நம்பிகள் தயங்கினாலும், அவன் முறையீட்டைப் பெருமாளிடம் பணித்து விட்டார் பெருமாளோ,'நமது அபிமானமும் ஆசாரிய அபிமானமும் மிகச் சிறந்தவை ஆயினும், பாகவத அபிமானமே பேற்றுக்கு உபாயமாக இருப்பது இது இல்லாதவர்க்குப் பேற்றில் சந்தேகமுண்டு எனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?' எனத் தெளிவாகப் பாகவத கைங்கரியத்தின் சிறப்பைப் புலப்படுத்தி விட்டார் இதனை யுணர்ந்த பின்னர், பாகவத அபிமானம் பெறுவதற்காகவே பெரிய நம்பிகளிடம் மாடு மேய்க்கும் வேலையில் சேர்ந்த தாகத் திருக்கச்சி நம்பிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு கூறுகின்றது

இப்பெரிய நம்பிகளும் வைணவச் சான்றோர்களில் தலைசிறந்த ஒருவர் இவர் தம் சீடர்களுடன் திருவரங்கம் நோக்கிச் செல்லும் வழியில், தாம் திருநாடு அலங்கரிக்கப் போவதை உணர்ந்தார் வைகுண்டப் பதவியையே இவ்வாறு கூறுவது வைணவ மரபு உடனிருந்த கூரத்தாழ்வார், திருவரங்கத்தில் இவ்வாறு நேராமல், நடு வழியில் நேர்ந்ததற்கு வருந்தினார் பெரிய நம்பிகளோ, 'ஆழ்வான மடியைக் காட்டிலும் திருவரங்கம் உயர்ந்ததோ?' எனக் கேட்டார் பாகவத அபிமானத்தில் வைணவர்களுக்குள்ள பெரும் ஈடுபாட்டை இந்நிகழ்ச்சியின் மூலம் நன்கறியலாம்

கைங்கரியம் செய்பவன் 'நான்' என்னும் முனைப்பு சற்றும் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் 'நான் செய்கின்றேன்' என்ற நினைப்போ அல்லது 'இக்கைங்கரியம் செய்ய நான் இன்றியமையாதவன்' என்ற நினைப்போ வீண் செருக்கிற்கு இடம் தந்து, கைங்கரியத்தை வேரிலேயே அரித்து விடும் கைங்கரியத்திற்குப் பயன் கைங்கரியமே!

ஒரு முறை கைங்கரியத்தில் சிறந்த ஒரு வைணவத் தொண்டருக்குத் தொண்டரின் இலக்கணம் என்ன என்று தெரிந்து கொள்வதில் ஓர் ஆர்வம் ஏற்பட்டது இதற்காகத் திருவரங்கத்தில் இருந்த அவர், திருமலை சென்று அங்கிருந்த ஓர் ஆசாரியரிடம் கேட்டார் அவர், தொண்டனின் இலக்கணத்தை மிகச் சுருக்கமாக,

"கொக்கைப் போல இருப்பான்,
கோழியைப் போல இருப்பான்,
உப்பைப் போல இருப்பான்,
உம்மைப் போல இருப்பான்'"

எனக் கூறினார் தொண்டருக்கோ ஒன்றும் புரியவில்லை விளக்கியருளுமாறு கேட்டுக் கொண்டார் ஆசாரியரும் தாம் சொன்ன ஒவ்வொன்றையும் விளக்கினார் கொக்கு நீர் வளமுள்ள இடத்தில் காத்திருக்கும் அவ்வாறே தொண்டனும் அடியார்க்கும் சத்சங்கத்திற்கும் காத்திருப்பான் கொக்கின் நிறம் வெண்மை தொண்டன் உள்ளமும் அதுபோலவே தூய்மையானது கோழியானது, சாரமான தானியங்களைப் பொறுக்கித் தன் குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டும் தொண்டனும் அவ்வாறே தான் கற்றறிந்த

டாக்டர் இரா தண்டாயுதம்—மலேசியா

வேத சாத்திரக் கருத்துக்களைப் பிறாக்கு உணாத்த வேண்டும் உப்பு, தானழிந்து உணவுக்குச் சுவையூட்டு கிறது அவ்வாறே, தொண்டனும் தான அழிந்தாயினும் பிறாக்கு உதவ வேண்டும் இத்தகைய கைங்கரியத் தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், தான செய் வதாக எப்போதும் தொண்டனின உள்ளத்தில் ஓா எண்ணம் எழக் கூடாது தாமே ஒரு தொண்டராக இருந்தும், தொண்டனின இலக்கணத் தைக் கேட்ட இவா, இதற்கொரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டானவா எனவேதான 'உம்மைப் போல இருப் பான' என முடித்தாா ஆசாரியா வைணவ உலகம் போற்றும் கைங் கரியத் தத்துவத்தின இலக்கணத்தை இதன மூலம் யாரும் நன்குணரலாம

கைங்கரியம யாருக்குச் செய்கின் றோமோ அவருடைய தேவையறிந்து செய்யும் போதே அது பயனுடைய தாகிறது ஆதிசேடனைக் காரண மாக்கிப் பொய்கையாழ்வாா இதனை விளக்குகிறாா திருமால நடந்தால, ஆதிசேடன குடையாகிறான அமாந் தால சிங்காதனமாகிறான நின்றால மரமாகிறான, கடலில தெப்பமா கிறான, விளக்காகிறான பட்டாகிறான, பஞ்சணையாகிறான தொண்டனும் இவ்வாறுதான தொண்டு செய்ய வேண்டு என்கிறாா அவா

"சென்றால குடையாம், இருந்தால
சிங்காதனமாம்,
நின்றால மரவடியாம், நீள்கடலுள—
என்றும
புணையாம், மணிவிளக்காம், பூம
பட்டாம், புல்கும
அணையான திருமாற்கு அரவு"

என்பது இதனை விளக்கும அவா பாடல

இராமாநுச தரிசனம

வேத காலத்திலிருந்தே செழித்து வரும வைணவ சமயத்திற்கு இடைக் காலத்தில புத்துயிரும புதுதொளி யும தந்தவா இராமாநுசா முதலில ஆதிசேடனாகவும், பின்னா இராமவ தாரத்தில இலக்குமணனாகவும், கிருஷ்ணாவதாரத்தில பலராமனாக வும,கலியுகத்தில இராமாநுசராகவும இவா அவதரித்ததாக வைணவ உலகம கொண்டாடுகின்றது இவ ரால பெருஞ்சிறப்புப் பெற்றமை யால வைணவ சித்தாந்தமே இராமா நுச சித்தாந்தம எனப் போற்றப் படுகின்றது மணவாள மாமுனிகள இராமநுச தரிசனம என்றே வைணவ சித்தாந்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்றாா

"எம்பெருமான தரிசனம என்றே
இதற்கு
நம்பெருமாள பேரிட்டு நாட்டி வைத்
தாா—அம்புவியோா
இத்தரிசனத்தை எம்பெருமானாா
வளாத்த அந்த செயலறிகை கா"

என்பது அவா பாடல எம்பெரு மான என்பது இராமாநுசருடைய சிறப்புப் பெயாகளுள ஒன்று இப் பெயா வந்த வரலாறே இராமாநுசரு டைய உயாந்த உள்ளத்தையும் பிற சிறப்புக்களையும் விளக்கப் போது மானது

இராமாநுசா துறவு பூண்ட பின திருவரங்கத்திற்குச் சென்று திருக் கோஷ்டியூா நம்பியிடம திருமந்திர உபதேசம பெற விரும்பினாா அக் காலத்தில வேதங்களையும அவற்றின இரகசியங்களையும தமதாக்கிக் கொண டிருந்தவா திருக்கோஷ்டியூா நம்பி அவா அவ்வளவு எளிதில திருமந்திர உபதேசம செய்துவிட இணங்கி விட வில்லை பதினேழு முறை இராமாநு சா நடந்த பிறகு, பதினெட்டாம முறையிலேயே இதனை உபதேசிக்க அவா ஒப்புக் கொண்டாா இமமந் திரத்தை யாருக்கும உபதேசிக்கக் கூடாது அப்படி உபதேசித்தால நர கமே கிட்டும என நிபந்தனை விதித்த பின முறையாக இமமந்திரத்தை அவா உபதேசித்தாா இராமாநு சரோ, உபதேசம கேட்ட பின நேராகத் திருவரங்கக் கோயிலுக்குச் சென்று, அதன விமானமேறி, திரு மந்திரத்தை உரக்கச் சொல்லி ஊரறிய வைத்தாா இதனையறிந்த நம்பி அவரை அழைத்துக் கடிந்து கொண்டதுடன, அதன விளைவுகளை யும கூறினாா அவற்றைக் கேட்ட இராமாநுசா மிகத் தாழமையுடன, பல ஆயிரம ஆனமாக்களை நரகத்தி லிருந்து தப்புவிக்கத் தாம நரகத் தண டனையைப் பெறவும காத்திருப்ப தாகக் கூறினாா அவரது உயாந்த உள்ளத்தைப் புரிந்து கொண்ட நம்பி மிக மகிழ்ந்து 'எம்பெருமானாரே' என அவரை அழைக்க, அன்று முதல அதுவே அவருடைய சிறப்புப் பெயா களுள ஒன்றானது

இராமாநுசா வேத சாத்திரங்களை முறையாகக் கற்றுத் தோந்த விற பன்னா வியாசா அருளிய பிரமம சூத்திரத்திற்கு இவா பாஷ்யம செய் துள்ளாா உபநிடதங்களுக்கு இவா செய்துள்ள பாஷ்யம 'சாரீரக சாத் திரம' என அழைக்கப்படுகின்றது உலகங்கள எல்லாம இறைவனுடைய சரீரம என்றும, இறைவனே அவற் றின ஆனமா என்றும இந்தச் சாத் திரம விளக்குகின்றது 545 சூத் திரங்களால ஆன இச்சாத்திரம நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண டது ஒவ்வொரு அத்தியாயமும நான்கு பாதங்களைக் கொண்டது நாராயணனே எல்லா உலகங்களுக்கும காரணம என்பது முதல அத்தியாத் திலும, பரமாத்மாவே அனைத்திற்கும காரணம என்பது இரண்டாம அத்தி யாயத்திலும, அவனை அடைவதற் கான உபாயங்கள மூன்றாம அத்தி யாயத்திலும, அவனை வழிபடுவதால ஏற்படும பயனகள நானகாவது அத் தியாயத்திலும முறையாக விளக்கப் பட்டுள்ளன

இராமாநுசா இந்த உலகு, உயிா கள, இறைவன ஆகிய மூன்று அடிப் படை உறுதிப் பொருள்களையும நன்கு ஆராய்ந்து பல அரிய உண்மை களை வெளிப்படுத்தியுள்ளாா அவா கருத்துப்படி, இவை மூன்றும ஒரு பொருள அப்பொருளுக்கு உலகும உயிாகளும அங்கங்கள இறைவன அங்கி அங்கங்களையுடையவன அங்கி இறைவனுக்கும அவனது உறுப்புக

களான உயிர், உலகு ஆகியவற்றுக்கும் இடையில் உள்ள உறவு மிக நெருக்கமானது என்பது அவர் கருத்து. இது, பழத்திற்கும் அதன் சுவைக்கும் உள்ள தொடர்பு போன்றது. அப்பிரதக்சித்தி என்ற தொடரால் அவர் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். 'பிரிக்க முடியாதது' என்பது இதன் பொருள். இத்துடன், ஒன்று நிலைப்பதற்கு மற்றொன்று இன்றியமையாதது என்ற பொருளும் இத்தொடருக்கு உண்டு. அதன்படி, சுவை பழத்தில் தங்கியிருப்பதும், பழம் இருந்தால்தான் சுவையிருக்கும் என்பதும் புலப்படுகின்றன. அவ்வாறே உயிர்களுக்கும் உலகுக்கும் இறைவன் இன்றியமையாதவன் என இராமாநுசர் விளக்குகிறார்.

ஆன்மாக்களைப் பொறுத்தவரை, அவை பல என்றும், அவை யாவும் நித்தியமானவை என்றும் இராமாநுசர் கூறுகிறார். ஆன்மா ஒன்று எனும் வேதக் கருத்து, ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் அறிவை இயல்பாக உடையவை, இவ்வியல்பினால் அவை ஒன்றே அன்றி எண்ணிக்கையினால் அல்ல என அவரால் விளக்கப்படுகிறது. இவ்வான்மாக்கள் மூவகைப்படும். முதல் வகை ஆன்மாக்கள் எப்போதுமே முத்தி நிலையில் உள்ளவை. இவை எப்போதும் கட்டுண்ட நிலையாகிய பெத்த நிலையிலிருந்து முத்தியை அடைந்தவை. மூன்றாவது வகை, பெத்த நிலையிலேயே இருக்கும் ஆன்மாக்கள்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு உரிய முதன்மைக் குணம் ஞானம் அல்லது அறிவாகும். இதனைத் தாமபூத ஞானம் என இராமாநுசர் குறிப்பிடுகிறார். அவரைப் பொறுத்த மட்டில் இது ஒரு பொருள். இறைவனுடைய ஞானத்தையும் அவர் இந்தப் பெயராலேயே அழைக்கிறார். எனினும் இரண்டிற்கும் இடையில் சில வேறுபாடுகள் உண்டு. இறைவனின் ஞானம் முழுமையானது. ஆன்மாவின் ஞானமோ குறைபாடுடையது. இறைவனது ஞானம் தொழிற்படத் துணை எதுவும் தேவையில்லை. ஆன்மாவிற்கோ, அந்தக்கரணங்களின் துணை தேவை. இவ்வடிப்படையில் இன்பம், துன்பம், விருப்பு, வெறுப்பு ஆகிய அனைத்தும் இத்தாமபூத ஞானத்தின் வெவ்வேறு வடிவங்களாகின்றன. ஆன்மாவின் அறிவுக் குறைவும், அதனால் ஏற்படும் கன்மங்களுமே பிறப்பு இறப்பிற்குக் காரணங்கள் என அவர் கூறுகிறார். இவற்றிலிருந்து விடுபடப் பக்தியை விடப் பிரபத்தியே சிறந்தது என்பது அவர் முடிவு.

இராமாநுசர் மனித குலத்திற்குத் தேவையான பல சிறந்த அறிவுரைகளைக் கூறியுள்ளார். வைணவ குலத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு அவை இன்றியமையாதவையாகக் கருதப்படுகின்றன. இறைவனுடைய அடியார்கள் கண்ணில் பட்ட அளவில் நிலமபடிய விழுந்து வணங்குதல், ஐம்புலன்கள் எழுப்பும் ஆசைகளுக்கு இடம் தராமல் இருத்தல், யோகத்தில் மனத்தைச் செலுத்துதல், கைங்கரியத்தைக் கைக்கொள்ளுதல், இறைவனது புகழைச் கூறும் நூல்களைப் பாராயணம் செய்தல், பிரபத்தியில் உறுதி வைத்தல் ஆகியவை அவற்றில் சில. வைஷ்ணவாநுசரணம் என இவை வைணவர்களால் போற்றப்படுகின்றன.

இராமாநுசருக்கு முன் வாழ்ந்த சங்கரர், ஜீவனும் பிரமமும் இரண்டல்ல, ஒன்றே என்றார். இது அத்வைதம் என வழங்குகின்றது. இவருக்குப் பின் வந்த மத்வரோ, இவை இரண்டும் வெவ்வேறு என்றார். இது துவைதம் எனப்படுகின்றது. இவை இரண்டும் ஒன்றல்ல என்றாலும், நாராயணனிடம் பக்தி செலுத்துவதன் மூலம் ஜீவன் பிரும்மத்தை அடையலாம் என்கிறார் இராமாநுசர். இது விசிஷ்டாத்வைதம் எனப் பெயர் பெறுகிறது. விசிஷ்ட என்பது விசேஷ, சிறந்த எனப் பொருள்படும். எனவே இதனை விசேஷ அத்வைதம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். இவ்விசேஷ அத்வைதமாகிய விசிஷ்டாத்வைதமே இராமாநுச மதம் எனவும் போற்றப்படுகின்றது.

(தொடரும்)

37 ம் பக்கம் தொடர்ச்சி

களை வரைந்த பட்டத்தைக் கட்டிப் பூப்பிரதட்சிணம் செய்வித்துப் பின் செய்யும் ஒரு வகை வேள்வி.

அசுவினி

குதிரையின் தலை போலுள்ள ஆறு நட்சத்திரங்கள் கொண்டது. 27 நட்சத்திரங்களில் முதலாவது.

அம்மானை

ஒரு வகை பாட்டும் விளையாட்டும் சேர்ந்தது. 'அம்மானை' எனப்படும். தமிழகத்தில் பழங்கால முதலாகப் பெண்கள் ஆடும் விளையாட்டுகளில் ஒன்றாக அம்மானை இருந்து வருகிறது. அம்மானைக் காய்கள் மூன்றை வைத்துக் கொண்டு இரண்டு கையாலும் பெண்கள் ஆடுவார்கள். இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு காய்கள் இருக்க, ஒன்று மேலே இருக்கும். ஒரு பெண் ஒரு கையில் இருக்கும் அம்மானைக் காயை மேலே வீசி, அந்தக் கையால் மேலுள்ள அம்மானைக் காயைப் பிடிக்க வேண்டும். இப்படிச் சாமர்த்தியமாக ஆடும்பொழுது, காய் தவறிக் கீழே விழுந்து விட்டால், வேறு ஒரு பெண் ஆடுவாள். இப்படி ஆடும்பொழுது பாட்டுப் பாடிக் கொண்டே இருப்பார்கள். அந்தப் பாட்டிற்கும் 'அம்மானை' என்றே பெயர் வழங்குவர்.

தொண்ணூற்றாறு வகை பிரபந்தங்களில் ஒன்றாகிய கலம்பகத்தில் அம்மானையை ஓர் உறுப்பாகக் கூறுவர். மூன்று பெண்கள் பாடுவதாக அமைந்துள்ள அம்மானைப் பாடலில், முதல் பெண் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல, இரண்டாமவள் ஒரு வினாவை எழுப்புவாள். மூன்றாமவள் அதற்குச் சமத்காரமாக விடை கூறுவாள். அவள் விடையிலே பெரும்பாலும் சிலேடை நயம் அமைந்திருக்கும்.

காண பரம்பரைக் கதைகளைப் பாடல்களில் அமைத்துப் பாடும் அம்மானைப் பாடல்கள் பல வழங்கி வருகின்றன. அல்லியரசாணி மாலை, பவளக்கொடி மாலை, கள்ளழகர் அம்மானை, வைகுந்த அம்மானை போன்றவை சிறப்புமிக்கன.

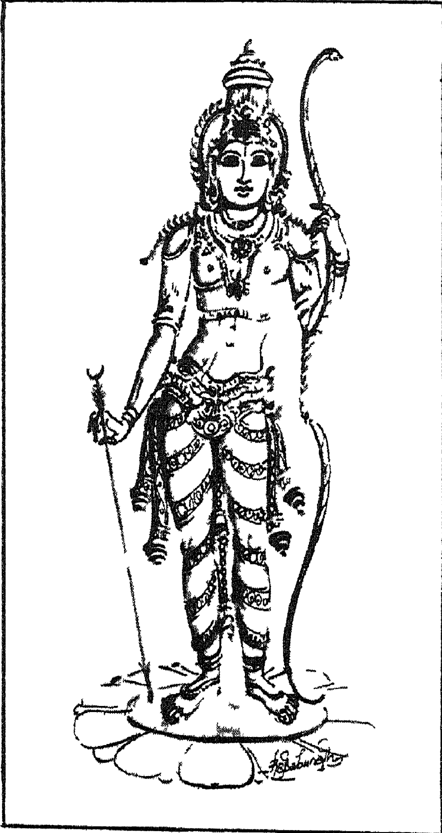
அம்மானைக் காய்கள் மரக்கட்டைகளால் ஆனவை, உருண்டையாய் இருக்கும், வெவ்வேறு நிறம் தீட்டப்பட்டவை. கனமில்லாத மரக்கட்டைகளால் இவை செய்யப்படும்.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ ராம ஜெய மந்திரம்

மநதிரம எனபதறகு நினைபபவரைக காபபது எனபது பொருள எழுததுககளின இட வேறுபாட்டால ஒலி பேதஙகள ஏறபடுகினறன இதனை, "மொழி முதறகாரண மாமணுததிரளொலி" எனபா நன னூலாா

அணுக கூட்டஙகளின காரியமாகிய ஓசை அணுவுலகில பரநது அலைப புணடு காறறோடு கலநதுளள கவாச சிப பொருளாலீாபபுணடு நெடுந

தூரஞ செலலுமியலபினவாயிருக கினறன இதனை இககாலதது மேலைத தேச விஞஞானிகள இருநத விடத திலே இருநது பலலாயிர மைலுக கபபால பேசபபடுவதைக கேடகும கருவியை அமைதது வெளிபபடுததி இருககினறனா

இவவிததையைப பாரதததின யோகிகள—மஹானகள எககருவி யும இனறிப பேசுடன நினைபபை யும அறிகினறனா மநதிரமெனபது ஒனறை அடையவிருமபுமொருவரால வாசகமாகவோ, மானதமாகவோ ஆககபபடுவது அபபடியாகுமபோது அடைவிபபவரை மகிழவிககும ஆறற லுடையது மநதிரமெனபதுதானே போதரும

நாம ஒருவரை "அடே" எனறால வெகுளுகினறா "ஐயா!" எனறால மகிழகினறா இவவிரணடெழுததுச சொறகள இவவாறு செயவதை அனு பவதததில காணபதால, தெயவ சம பநதமாக உசசரிககபபடும மகா மந திரஙகளும அவவத தெயவஙகளை மகிழவிதது எணணிய வெணணியாங கெயதுவிககும இயலபுடையன என பது மறுககொணுவணமை!

இனி எழுததுககளை மாறறியும பொருதத முறவும வைதது உசசரிக கும வகையினால அநேக நனமை தீமை களை உணடாககும இயலபு எழுத தமைபபதறகு உணடாயிருததலை இலககண விளககம, வசசணநதி மாலை, பனனிரு பாட்டியல, சிதமபர பாட்டியல முதலிய யாபபிலககண நூலகளில பரககக காணலாம

இககலையறிவு கொணடு அககாலத துப புலவாகளில பலா வீழவும வாழவும பாடும பணபுடையோராய இருநதனா இககாலததே தமிழா லறிவு சுருஙகி அதிலும இலககண நூலறிவு முறறுமொழிநதுலால அவ வரமபிலாறறலினமையவாயின

இனறும, அவவெழுததியலபு முறை தெரிநத புலவாகள வாக கினினறு வரும கவிகள குறிதபபாது பயனை விளைவிதது வருகினறன இது பறறியே ஒருவாமீது கவி செயயும போதும, வாழதது முகலியன செய யும போதும "மஙகல மொழி" வகுததுக கோடல மரபாயிறறு

இனி, இவவிராமஜெயம எனனும மநதிரமொழியைக கவிஞா பெரு மானாகிய கமபருமா இராமாயணததில அதன பெருமையையும மகிமையை யும அதனாலடையும பயனையும ஒரு கவியில அமைதது மிகக அழகாகக கூறியுளளாா அதனைச சறறுப படி யுஙகள பாாககலாம!

"நாடிய பொருள கைகூடும
ஞானமும புகழுமுணடாம
வீடியல வழியுமாககும
வேரியஙகமலை நோககும
நீடிய வரககா சேனை
நீறுபடடழியவாகை
சூடிய சிலையிராமன
தோளவலி கூறுவோாககே"

இதில, இராமன தோளவலி—இராமஜெயம—வெறறி தோளவலி ஆகுபெயா இராம ஜெயம எனனும மகா மநதிரததைப பகதியுடன பாராயணஞ செயவோாககு நாடிய பொருள கைகூடும ஞானமும புக ழும உணடாகும வீடியல வழியை யும வேரியஙகமலை நோககையும ஆக கும என வியைநது நிறகும வீடியல வழி - முததி, மோட்சம அடைதற குரிய சாதனம வேரியஙகமலை நோககு இலககுமி கடாட்சம

சணமிஷடை.
தஞசாவூர்

மேலும "இராம" எனனும பதம அட்டாககரததின இரணடாமெழுத தும, பஞசாககரததின இரணடா மெழுததும கூடி நினறதால இதனைத 'தாரக மநதிர'மெனபா சட்ாககரத திலும இரணடாமெழுததாகவே அமைநதிருககிறது அட்ட கரும விததையிலும, கநதசட்டிக கவசத திலும, அனுககிரகததானததையே பெறறிருககினறது

இதன மகிமையை இரணடாவது செயயுள,

'நனமையுஞ செலவமும நாளும
மலகுமே
திணமையும பாவமும சிதைநது '
தேயுமே
செனமமும மரணமுமினறித தீருமே
இமமையே யிராமாவென றெழுத
திரணடினால"

என விளககிப போநதாா, கமபா பெருமான!

இவவிதப பெருமை தஙகிய இராம நாம மநதிரததை இராமதாஸ, கபீா தாஸ, துககாராம, ஜகபாய முதலிய வட நாட்டுத தொணடாகளும, தென

யாய விளங்கிய குருபீடந தாஙகிய தியாகராஜசுவாமிகளும தியானிததுக காடசியளிககப பெறறுத திருவருட செலவராயத திகழநது முகதியடைந தோராவா அனறியும இராமாயணத தில ஆதிமுதல அநதம வரைககும எககதையினை நோககினும "இராம ஜெயம" எனனும மசாமநதிரததின பேரருடதிறம விளஙகி நிறபதைக காணலாம

இராம படடாபிஷேக காலததில இராமபிரான யாவருககும பரிசு— சமமானம நலகி ஆஞசநேயருககு மடடும ஒனறும கொடாதுவிட, அதனை அருகிலிருநத சீதாபிராடடி யாா தாஸரதியை நோககி, நாதா! எஙகளுககுப பரமோபகாரியாய இருநத அஞசனைச செலவனுககு மட டும நீா யாதும கொடாது விடட காரணமெனனவென வினவ, ஐயன ஜானகியை அவனுககு'நீயே வேணடிய வெகுமதி கொடுதது மகிழவிப பாயாக'! எனப பணிததனா அப பணியை ஏறறுத தேவியாா தன மாாபிறகிடநத முததாரததைக கழறறி மாருதிககளிததனா

அதனை மிககப பணிவுடன வாங கிய மாருதி, ஒவவொரு முததாக வாயிலிடடுமெனறு உமிழநது வந தனா இதனைக கணட தேவியாா சிறிது சினஙகொணடு, யான செயத சமமானததை யெனனெதிரே அவ தனைத தானுநதாஙகினனை என மன முழைநது இராமபிரான முகததை நோககினள

உடனே இராமபிரானும தேவி யாரின மனபபானமையை எளிதில அறிநது'சீதா! அதனை நீயே கேடடறி' எனறனா அவவாறே அவளும மாருதியை நோககி, 'மாருதி! யான உவநதளிதத முதது மாலையை ஏன இவவாறு அவமதிததாய" எனறனா

மாருதியும பணிவுடன, "தாயே! தாஙகள கருதியபடி நான அவமதித திலேன அமமுததுககளில 'இராம ரஸம' இருககிறதா எனறு சுவைததுப பாாததேன அது இலலாததால உமிழநதேனேயனறி வேறொனறு மிலலை" எனறு நாணிததலை கவிழும படி உததரஙகூறினரெனறோா கதை யுளளது

இதனால, சீதா பிராடடியும கண டனுபவிககாத இராம நாமததிவவிய ரஸததை அனுபவிததுப பரம பாக வதராய விளஙகிய அருடடிறததால வைணவ சமபிரதாயததில சிறிய திருவடி எனப போறறபபடடு விளஙகுகிறாா எனபது நாடறிநத உணமை! பெரிய திருவடி கருடாழ வாா எனபது குறிபபு

இராமா! எனற வடமொழிப பெய ரைத தூய அமுதத தமிழில 'இனி கொடுதத கூடிக கொடுதத சுடர்க கொடியான ஆணடாள அலலவோ உணமையான தமிழத தாய! அநதோ! இநநானகு பெயாகளுள 'இராமா' எனற இனிய சொலலே, பால போல நோயககு அருமருநதாய, பசிககோா உணவாய, நனனிலைககோா இனிய பானமாய, தாரகம, உததாரகம, போஷகம எனற மூனறு சிறபபினைப பெறறது

'இராம நாமததை மடடும ஜபிதது உயயலாம இராமனை மடடும வழி படடு உயயலாம" எனபது பெரி யோாகளின அனுபவததினினறு நனகு தெரியும

குறுமபு செயயும பிளளையாரை 'இராம' எனற பெயரைச சொலலிப பாாவதிதேவி மகிழச செயவாள எனறு விநாயக புராணம கூறுகிறது பாாவதிதேவி இராம நாம ஜபம செயது, இராமனை வழிபடட பினபே சிவபெருமானுககு அனனமிடு வாள எனகிறாா ஒரு பகத கவி!

சிவபெருமான காசியில விசுவநாத- கஙகாதரனாக எழுநதருளி, காசியில இறபபவாகளின காதுகளில 'இராம' நாம மநதிரததை உபதேசிககிறாராம! தவிர, ஸகாநதததில சனத குமாரா பகத நாரதருடன உரையாடும வாணனைப பகுதியில இராம நாமத தின சிறபபு மிகவும கொணடாடப படடுளளது

இறைவன கொணடருளிய நிகரஹ அவதாரம ஐநதினுள ஸ்ரீராமபிரா னது சாவ மஙகள குணானுபவ பரமை ஸவரியமாகிய 'இராம ஜெயம' என னும மறைமொழியை ராமோப நிஷத தில கூறியபடி நாடோறும ஆயிரத தெடடு உருசசெபிததெழுதிய பின னரே உணவருநதும நியதியுடையவா கள நம பாரத நாடடில அநேகா உளளனா எனபது சொலலாமலே எளிதில விளஙகும

ஆகையால இராம பகதாகள ஒவ வொருவரும நாளதோறும பாரா யணஞசெயது சிததியடைவதறகு இநத ஸ்ரீராம ஜெயமநதிரம ஏறற தாதலின தவறாது ஒவவொருவரும பாராயணம செயது இதன பலனைக கைமேல அனுபவிகக வேணடுகிறோம

^

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தின் ஏற்றம்

ஸ்ரீ வைஷணவ சமபிரதாயததிறகு உயிராக விளஙகும சரணாகதி தததுவம ஸ்ரீ ராமாயணததில பல இடஙகளில பல வழிகளில பரககப பேசபபடுகிறது ஆசாாயாகள இதனை சரணாகதி வேதம எனறே கூறு கிறாாகள விபீஷண சரணாகதி படலததில ஸ்ரீராமபிரான வழஙகும அபயபரதானம, விபீஷணனுககு மடடுமே உரியதலல, மனித குலம முழுவதறகுமே அது உரியதாகும "ஒரு பொழுதாவது எனனிடம சரணம புகு" "நான உனனை சோநதவன எனறு சொனனாலும போதும" இவைகளே ஸ்ரீராமன கூறும அருள மொழிகள இவை களைக கருததில கொணடு தாம ஸ்ரீபெரியவாசசான பிளளையும, ஸ்ரீநிகமாநத மஹாதேசிகனும அபய பரதான ஸாரம எனற நூலகளை எழுதியுளளாாகள இது விபீஷண சரணாகதிககு நலல விளககமாக விளஙகுகிறது மேலும வைஷணவ சமபிரதாயததின அனைததுக கொளகைகளுககும ஸ்ரீராமாயணம ஒரு நிலைககளனாகத திகழகிறது இந நூல ஒளிமயமான எதிாகால நலவாழவுககு ஓா ஒபபறற உறுதிமொழி எனபதில ஐயம இலலை

திரு ஆர் சுபபராவ் திருக்கோவலூர்

வைணவ வினா - விடை

விதவான ஸ்ரீ உ வே தஞசை என எஸ தாதாசாாயா

" டோலாயமானம கோளிநதம மஞசஸதம
மதுசூதனம |
ரதஸதம கேசவம தருஷடவா புனாஜனம ந விதயதே||

எனற புராணசசெயயுளால திருமாலே ஊஞசல, பலலககு அலலது படிசசடடம அலலது கருடவாகனம இவைகளில தரிசிபபவனுககு மறுபிறவி நிசசயம கிடையாது என அறியககிடககும 12 ஆணடுகளுககு ஒரு முறையாவது ஆலய பிமபஙகளின பீடம, திருமேனி இவைகளேப பழுது பாாககவும, கருவறையைத தூயமைபபடுததவும, குமபாபிஷேகம அலலது ஸமபரோகஷணம செயவதும, 45 நாடகள மணடல பூஜை செயவதும மிகவும விசேஷம மூாததி ஸாநநிதயம இதனுல வலுபபடும கோபுரம எனருல "ஆனம தவாரம" எனவும "விமானம" எனருல அளவிறகும விஞசிய பெருமை உடையது எனவும பதபபொருள கொணடு, இவைகளுககும தனிததனி ஸமபரோகஷணம எடடு ஆணடுககொருமுறை செயவதும நலம "அஷடெள ஸமா விமானுஞம, மூாததீஞம தவாதசஸ ததா" எனறதொரு பழம செயயுள இககருததைக கூறும கருவறை கோபுரததை விமானம எனவும மறறவைகளே கோபுரம எனவும வைணவம அழைககும

ரிகவேத ஸமஹிதை எடடாவது அஷடகததில "அதோ யத தாரு பலவதே சிநதோ பாரே" என வரும மநதிரததால வேதகாலததிலேயே ஆலய, மூாததி வழிபாடுகள இருநதன எனததெரிவவரும "கோயில இலலா ஊரில குடி இருககவேணடாம" எனவும தமிழ கூறும திருமூலரும தமது திருமநதிரததில "முனனவனா கோயில பூஜைகள முடடிடின, மனனாககுத தீஙகுள வாரிவளம குனறும, கனனம களவு மிகுநதிடும காசினிககே, எனனருள நநதி எடுததுரைததேன" எனககூறி, கோயிலின சிறபபையும, பூஜையின சிறபபையும உரைததாா ஆகம முறையைப பினபறறும ஆலயம அஙகுளள திருமால இவாகளிடம பகதியுளளவாகளுககுப பகவான சிறறினபம பேரினபம எனற இருவகைபபலனகளேயும நனமை தரும வகையில அருளுவாா எனபதை ஸ்ரீ செளனக பகவான அருளும பொழுது "ஸுரூபாம பரதிமாம, விஷணே பரிதிகரீம ஸுவாணரஜதாதிபி தாம ஆசசயேத தாம பரணமேத தாம யஜேத தாம விசிநதயேத। விசதயபாஸத தோஷஸது தாமேவ பரஹமரூபிணீம" எனறா சாணடிலய ஸமருதியும,

யதா யுவானம ராஜானம யதா ச மதஹஸதினம|
யதா பரியாதிதிம யோகயம பகவநதம
ததாாசசயேத||

என உரைததது, யானேகள, தகக அதிதிகள இவாகளேப பூஜிபபது போல பகவானே வணஙக வேணடும எனபது இசசெயயுளின பொருளாகும

இதனுல ஆலயஙகளில ஆகம வழிபாடடு முறையை இநநூலகள மறைமுகமாகக குறிபபிடுகினறன "வினசெனட அரவி" எனற மேனுடடு அறிஞா— 'India is the only countiv which has known GOD If any one wai ts to know God he must know about Indian Temples and Agamas எனறுரைததாா கடவுளே உணமையாக அறிநத நாடு இநதியா கடவுள உணமையை நனகு அறிய வேணடின இந்தியாவில உளள கோயிலகள, ஆகமஙகள இவைகளேப படிததறிய வேணடும என இதன பொருளாகும் மாகஸமுலலா எனற சமஸகருதமொழி ஆராயசசியாளா கூறுவதாவது

The develpment of Agama School gave a great impetus to back this,by concentrating the attention on one Paramatma and this resulted in an extreme Bhakti ஆகமஙகளின வளாசசியானது பரமாதமாவின மககளின பகதி உணாவை வளாககும எனபது இதன கருதது

ஸ்ரீ வைணவ ஆகம வழியைப பினபறறும பொழுது திருமால திருமுனபு தோபபுககரணம போடுவது, தனனேயேதான சுறறி ஆதமப பிரதகஷிணம செயவது, கனனததில அறைநதுகொளவது, தலேயில குடடிககொளவது, சிதிா தேஙகாய உடைபபது, முழஙகால வணககம செயவது முதலியன கூடாது மறற விதிகள எலலா ஆலயஙகளுககும உளளன போல,இஙகும பொருநதும ஆழவாாகளின அருளிச செயல பாடல பெறற திவவிய தேசஙகளேயும மறறும பெளராணிகம, ஆாஷம, சுவயம வயகதம முதலிய திருபபதிகளில குடிகொணடு வசிபபதைச சிறபபாக ஸ்ரீவைணவம கூறும இவாகளே 'குடியடியாா' எனவும கூறுவதுணடு பரமபரையாக வநத திருமால பகதாகளேயும குடி அடியாா என அழைபபதுணடு திருமால ஆலயம உளள திவவிய தேததில வசிபபதே மிகவும உறற கடமை எனபதை ஸ்ரீஸவாமி தேசிகன தமது ரகசிய தரய ஸாரததில "பிததபரிஹாராாததமாக கூஷீரஸேவை பணணுவாரைப போல அனறிககே, அயதனவபதமான ஒளஷததாலே, அவலமபிதமாக ஆரோககயம பெறறவாகளபால பாாதது " எனவும, 'பரவருததி நிவருததிகளிலே வலல கைஙகாயப பணணிககொணடு ஸதவோததர கேஷததிரததிலே வசிககை உசிதம' எனவும அருளியுளளாா இதுபோனற பறபல அவசியம அறிநது கொளளவேணடிய வேததததுககு நிகரான அருமையான நூலகளே ஆகமமாகும விரிவுககு அஞசி இததுடன நிறுததியபடி, இநத வைணவ ஆகமஙகள இரணடில வைததுப பாஞசராததிரத்தைச சறறுக காணலாம இநநூல மிகவும பிரமாணமுளள நூல எனபதை ஸ்ரீ ஆளவநதாா, ஸ்ரீ பாஸயகாரரான இராமாநுஜா, ஸ்ரீ தேசிகன முத

ல ல ஆசாாயாகவா அருளமயாக வவாககா ஸதா பனம செயதுளளாாகள

வைணவ ஆகமஙகள 108 வகையாகும அவை களை ஸமஹிதைகள, தநதிரஙகள எனவும அழைப பா வேறு விதமாகச சொனனல, முறையே இவை களைத தொகுதி எனவும செயலபடுததும முறை என வும கூறலாம இநதப பாஞசராததிரததை பகவத சாஸதிரம ஸாதவதம எனவும அழைபபதுணடு ''பாஞசராதரஸயகருதஸனஸயவகதா நாராயண ஸ வயம்''எனறபடிககும,'வகதாபாஞசராதரஸய' எனற படிககும இநத தெயவ நூல விஷயஙகளை ஸ்ரீமந நாரா யணனே கருணையினல கீதைபோல வெளியிடடாா எனபா அதனல இதறகுப பகவத சாஸதிரம எனப பெயா நமமாழவாா அருளிய திருவாய மொழி யை இது முழுககமுழுகக திருமாலைப பறறியதால பகவத விஷயம எனபா ஆகமமானது ஒரே நெறியு டனும, குறியுடனும, சிததததுடனும, பகவானிடம மபரனபு பூணடு, பகதியையயா, சரணகதியையோ செயது விணணுளாராக இருபபவாகளைப பாதம தநதிரம பாஞசராதரிகள,பகவா,பாகவதா,ஸாதவா தாகள,பரமைகாநதிகள,பஞசகாலபராயணாகளான இருமுபபொழுதேததும தொணடாகள, ஐயஙகாா கள என அழைததது பகம எனபதறகுத தோஷம என பதே அறற ஞானம,பலம ஐசவாயம வீாயம சகதி தேஜஸ எனற ஆறு சீரியகுணஙகள எனபபெயா அதை உடையவன ஆனதினல திருமாலைப பகவான எனறு ஆகமவாதிகள கூறுவா திருககுறளில கடவுள வாழததுப பகுதியில முதல குறளில வரும பகவன எனற சொலலுககுளள இநத ஆறு குணஙகளையும அடுதது வரும குறளகளில திருவளளுவா கூறியுள ளாா எனபதை நுணுககமாக ஆராயநதால புலப படும

(தொடரும)

ஸ்ரீஜகன் மாதா

['அமபாளுடைய கருணை நமககுத தெரியாது நமககு நலலது வநதாலும கெடடது வநதாலும இரணடுக கும மூலம அவளுடைய அருளதான நலலது, காரணமிலலாத அருள கஷடம ஒரு காரணததுககாக ஏறபடுகிற அருள-மணணைத தினனும குழநதையின கையை அதன நனமைககாகவே தாயாா கடடிப போடுவது போல' நவராததிரிகளில இரணடு சிறநதவை எனபபடும ஒனறு, சரத காலததில (புரடடாசி, ஐபபசி மாதஙகளில) வருவது மறறொனறு, வஸநத காலத

ஸ்ரீ தேவீ சரணம். மதுராந்தகம

தில (சிததிரை, வைகாசியில) வருவது வஸநத நவராததிரியில 'ஸ்ரீ ஜகன மாதா'வான அமபிகையைப பூசிதது வணஙகி வழிபடடு அவளருளினுல நலம பெறுவோமாக']

"மாதரு தேவோபவ"-உபநிடதம உலகிறகு எடுததுரைககும இநதப பொன மொழி - 'மாதாவை தெயவ மாக வணஙகு' எனறு உணாததப படும அறிவுரை நமமை ஈனறெடுதத தாயை வணஙகு - எனபது மடடும பொருளலல அகணடாகாரமான இநத ஜகததையும, அதில வியாபிதது நிறகும ஜீவனகளையும படைததுக காககும "தாயை" வணஙகு எனபதே உடபொருளாகும

பிரமமாணடமான இநத ஜகததைப படைதது, அதில நமமுடைய மானிட ஜனமததை ஓா ஜீவனுள குழநதையாககி பாலனம செயது அஙகம வளாதது அறிவுப பாலூடடி ஆறறல அமுதூடடி வளாததுப பாதுகாதது ஆளாககி ரக்ஷிககும அலாமேல மஙகையலலவா அநதத தாய!

ஜகன மாதாவான அநதத தாயை நாம உளளனபோடு வழிபடடு வணஙகி வநதால, நம துயா துடைதது அருள அளிதது ஆடகொணடருளகிறுள அனனை! தூயமையான தாயபபாசம கொணட அநதத தாய 'ஸ்ரீ தேவி' எபபடிப்படட எழிறகோலததுடன திகழகிறுள ?

'ஸ்ரீ தேவி'யின தேஜோ மயமான எழில ரூபததை ஆதமாாததமாச தியானிதது பொனனடியை சரணடைநதால, நமமுடைய மனககணணுடியில, அநத மோஹனத திரு உருவை தரிசிககலாம உருணடை வடிவான உலகிறகும உழனறு தவிககும உளளஙகளுககும குளிாசசியான தனமை அளிபபதறகெனறே சநதர மணடலததில நிதயவாஸம செயகிறுள போலும! சூாய சநதர ஜவாலா மயமான திரு நேததிரஙகளால கருணை ததுமபும பாாவையுடன படைததல-காததல-அழிததல ஆகிய முததொழிலும புரிகிறுள அநத கருணு கடாக்ஷியான தாய

தூயமையான தாயமைத தனமையுடன கூடிய படைபபுத தனமையோடு நினறுவிடாமல, தனனுடைய படைபபுக குழநதைகளான பகதாகளினமீதுளள பாசததினுல, மனிதத மனதில ஞான ஒளியை ஏறறி அஞ்ஞானமாகிய இருளை 'மறைததல்' எனும தொழிலும அநத தாயுடையதே ஆகும அபபடி அவள ஏறறிய ஞானதீப ஒளியினுல, பரிசுததமான மனததூயமை அடையப பெறறு தனனை நாடி வநது தனனுடைய சரண கமலததை வணஙகி 'ஸ்ரீ தேவி சரணம்' என வழிபடும அடியாாகளுககு தனனுடைய அருடகடாக்ஷததை 'அருளுதல்' எனபதும அநதத தாயின நறறொழிலே ஆகும இநத வகையில பஞச கிருதயஙகளை செயதருளவது ஸ்ரீஜகன மாதாவின ஐநது கருணைத தொழிலகளாகும

சகல தேவதா சகதிகள புடைசூழ, சிநதாமணி கருஹததில நானகு வகையான வேத சகதிகள அவளுடைய மஙகள ஸிமஹாஸனததை தாஙகி நிறக, ஹமஸ தூளிகா மஞசததின நடுவே "ஸ்ரீ சக்ர" பீடததில அமாநது அநத வேதவலலி நலலாடசி புரிநது, அருளாடசி வழஙகும நளினமதான எததுணை கோல அழகு!

தேவிதாஸன்
மதுராநதகம

நால வேத நாயகியாம அநத ஜகன மாதா, தனனை நாடி வணஙகும நானில மககளைத தனனுடைய நாற கரததால நாடடமுடன ஆடகொளளும கருணையானது தாயாரின பாசமலலவா ? !

நமமுடைய மதம கொணட மதத கஜம போனறு கடடுககடஙகாது நிறகும மனதவேஷததை - நமமிடையே மதம கொணடுளள உன மதததததை- அடககவே வலககரததில 'சகரம்' - தாஙகி நிறகிறுள நமமுடைய பநத பாசஙகளை அகறறி, காமககுரோதாதிகளால ஜீவனகள கஷடபபடுவதை அகறறி, ஜீவனின ஐமபுலனகளை அடககி ஆடகொணடு இருளடைநத உளளததை, தூய வெளளை உளளமாககி அருளவே மறறொரு கரததில 'வெண சஙகமும்' கொணடிருககிறுள கருணைக கடலாம கமலவலலி "ஸ்ரீ தேவி"!

(48 ம பககம பாாகக)

" அகரமுதல வெழுத தெலலாமாதி
பகவன முதறறே யுலகு "

தமிழ மறையாகிய திருககுறளின முதறகுறள இது இமமணணுல கினா துனபஙகள நீஙகி இனபமய மான அமரவாழவு வாழவதறகென 1330 குறடபாகசளாகிய அமுத மழையைப பொழிநத திருவளளு வனெரெனும காாமுகிலின வளளுறை யாகிய இது, எலலாவிததத‌ாலும அடுததாறபோலவரும குறளகளுககு, ஏன? உலகிலுளள நூலகள யாவற றிறகுமே முதனமையாக அமையும பெருமைவாயநததெனில மிகையா காது தெயவததமிழமறையின வோபோனற இககுறளில உலகுக கெலலாம தனி முதலவனுகிய இறைவனும, (பகவனும) சபத ஜாலஙகளுககெலலாம(சொற கூடடஙகள) விததாகியதும அவ விறைவனை யுணாததும சகதி வாயந ததுமான அகரமும இனறியமை யாதவாறு இடம பெறறுளளமையின இது மிகவும சிறபபுறறு விளஙகுகின றது சொல—பொருள (नाम-रूप) எனறு இருகூருகப பிரிககபபடும உல கததில, எலலாபபொருளகளையும படைததுக காதது அழிதது, அவை களைத தனதிருமேனியிலேயே தரிதது நிறகும இறைவன உலகிறகெலலாம முதல தனி விததாகத திகழபவன எழுததுககளுககெலலாம அகரம முதனமை பெறறது பொருள களில முதனமையான பகவனுக கேறற சொல, சொறகளில முதன மையான அகரமேயலலவா? अक्षराणामकारोऽस्मि (அக்ஷராணமகா ரோஸமி) ('எழுததுககளுள (நான) அகரமாக இருககிறேன' எனபது இதன கருதது) எனனும பகவானு டைய பொனமொழியின உடகருதது இதுவேயனறோ? இககுறளில இடம பெறறுளள 'பகவன' எனனும சொல, அதன பொருளான இறைவ னைபபோலவே விசிததிரமான சகதி வாயநதது இதிலுளள சில விசே ஷஙகளை ஈணடு விளககுவோம

பகவன்

பரிமேலழகா இககுறளை 'ஏற புடைக்கடவுள வாழதது' எனக கூறி யுளளாா 'ஏறபுடைககடவுள = ஏறபு—உடை—கடவுள ஏறபு = தகுதி அதாவது - நூலாசிரியா, தாம இயறறபபோகும நூலின பொருளுககேறப, நூனமுகததில கடவுள வாழததுககூறுதல' எனபது இதன பொருள முபபாலகளைப பேசும நூலாகிய திருககுறளுககு, (அறததுபபால, பொருடபால, காமததுபபால) முமமூாததிகளும (அயன, அரி, அரன இவாகள) ஏற புடையவாகளே ஸததுவம-ரஜஸ-தமஸ-எனப பிரபஞசததின மூலகார ணமாகிய குணஙகள மூனறு அவற றுள ஸததுவததால அறம தோனறு கிறது ரஜோ குணததால பொரு ளும, தமஸஸினுல இனபமும தோனறுகினறன அயன-அரி-அரன எனபபடும முமமூாததிகளும முறையே மேறகூறபபடட முக குணஙகளாலான முபபாலுககும ஏறற கடவுளாயமைநதமையின, அமமூவரையும 'பகவன' எனனும ஒரே சொலலால குறிபபிடடு ஈணடு வாழததுக கூறபபடடது முழு முதறகடவுளாகிய இறைவனை 'பக வன' எனனும சொலலால குறிப பிடடு வாழததுக கூறியது ஸததுவ முதலிய முககுணஙகளால மும மூாததிகளாகததோறறமளிககும அவனது இயலபை முனனிடடு மும மூாததிகடகும கூறபபடட வாழத தாகக கொளளபபடடது 'இவ வாழதது அமமூவாககும பொதுப படக கூறினுரெனவுணாக" எனனும உரைபபகுதியினினறும இககருததை நனகுணரலாம

"ஆதிபகவ" னெனனு மிருபெய ரொடடுப பணபுததொகை வடநூன முடிபு" எனனும உரைபபகுதி, "பக வன" எனனும சொல ஸமஸகருத பதம எனபதை எடுததுககாடடு கிறது அது தமிழசசொலலாக இருபபின ஆதிப பகவன" எனறு வலலொறறு மிக வேணடியிருககும அவவாறு வலலொறறு மிகாது இயலபாகவே உளளமையின இது வடமொழிச சொலலெனபது தெளிவு आदिभगव (ஆதிபகவன) எனறு வடமொழியுசசரிபபில இப பகுதி அமைநதுளளது எனறுயிறறு இதனுல வலலொறறு மிகாதொழிந தமைககு ஒரு காரணம சாடடினு ராயிறறு அவவளவேயனறி இச சொல ஸமஸகருதம அலலது தமிழ இவைகளுள எமமொழியைச சாாந ததாசக கொளளபபடினும பொரு ளில சிறிதும வேறுபாடிலலை ஸமஸகருததததிலும தமிழிலும உளள பல இலககண இலககியஙகளை ஆராயநது இககருததை உறுதிப படுததுவதே இககடடுரையின நோக கம முநதுறமுனனம சொலலின ஒறறுமையைக கவனிதது, பிறகு பொருளொறறுமையை விளககு வாம

भग =பகன, भगव =பகவன भगवान=பகவான இமமூனறு சொற களும ஒரே பொருளுளளவை அதாவது —"பகவன" (भगव,) என னும சொல எதையுணாததுகிறதோ அதையே "பகன" (भग) "பகவான" (भगवन) எனனும சொறகளும உணாததுகினறன भग एव भगवा अस्तु देवा" (பக ஏவ பகவான அஸது தேவா)(ருகவேதம 10-வது மண டலம, 68-வது ஸுகதம, 2-வது ருக (செயயுள) 'श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि" (சரேஷடோ தேவாநாம

நாவலபாக்கம
ஸ்ரீ தேவநாதாச்சாரியா

பகவோ பகாஸி) (கருஷ்ணயஜுா வேதம 3-வது அஷடகம, 1-வது பிரசனம, 1-வது அனுவாகம) எனனும வேத வாககியஙகள இரண டும மேறகூறிய கருததைத தருகின றன முநதிய வாககியம, 'பகன' எனபபடுபவனே 'பகவான' என கிறது பிநதியது, "பகவன" "பகன" எனனும இரு சொறகளா லும, தேவாகளுள ('மனிசாககுத தேவா போலத தேவாககும தேவாவோ' (நமமாழவாா) திருவாய மொழி) சிறநதவனுகிய இறைவனை விளிததுச சொலகிறது இவறறி லிருநது, 'பகவன' எனபபடுபவன தேவாகளுள சிறநதவனெனறும (பரமபொருளெனறும) அவனே 'பகன' 'பகவான' எனபதும ஐயந திரிபற அறுதியிடபபடடன ஸமஸ கருததத்தில அகர ஈறறுச சொற களின முதல வேறறுமையுருபு (ஒரு மை)ககு ' ' (ஸ) (விஸாககம) விகுதி யாக அமைநதுளளது தமிழில 'அன' எனபது அவ விகுதியாக அமைநதுளளது அதனுல இம மூனறு சொறகளின ஒறறுமையை எளிதில அறியலாம

(ஸம்ஸ்க்ருதம்)	(தமிழ்)
राम (ராம)	இராமன
गोविन्द (கோவிநத)	கோவிநதன
भग (பக)	பகன
भगव (பகவ)	பகவன
भगवान (பகவான)	பகவான

(பகவான இது மெயயீறறுச சொல விகுதியாகலின, ஸமஸகருததததிலும தமிழிலும எவவித மாறுபாடும இலலாமலே காணபபடுகின றது) இது போனற உதாஹரணங களை நோககுக

இலககணம

இனி ஸமஸகருததத்திலும தமிழிலும இசசொலலின பகுதி விகுதி களைக கவனிபபோம ஸமஸகருதததில 'भज सेवायां' (பஜ ஸேவாயாம) எனபது இசசொலலின பகுதி இதன மேல 'पुंसि सञ्ज्ञायां घ प्रायेण' (புமஸி ஸமஜஞாயாம க பராயேண) (அஷடாதயாயீ 3-3-116) எனனும ஸூததிரததினால 'घ' (க) எனனும விகுதி வரும இதில 'घ' (க) எனனும மெயலோபமடையும (கெடும) भज्+अ=भज எனருகும भज (பஜ) எனனும பகுதியில ஈறறெழுததாகிய 'ஜ' चजोः कु घिण्यतोः' சஜோ குகிணயதோ) (அஷடாதயாயீ 7-3-52) எனனும ஸூததிரததினால 'ग' (க) ஆக மாறும அதனால 'भग' (பக) என னும சொல தேறும இதில முதல வேறறுமையொருமை விகுதியாகிய (ஸ) (?) எனனும விஸாககததைச சோததால 'भग ' (பக) எனனும சொல உருவாகும 'ஸேவிககத தகுநதவன' 'அடையத தகுநதவன எனறு பொருளபடும இசசொல இதையே ஒனறனபாலாகவும கொள ளலாம அபபொழுது 'भगम्' (பகம) எனறு சொலலின உருவம இருககும அதறகும மேறசொனன பொருளேதான ஆனுல ஒனறன பாலானமைபறறி அசசொல, 'செலவம' 'அறிவு 'வைராககியம' (அவா வறுததல) 'ஐசுவரியம' இதுபோனற பொருளகளை 'அடையததகுநதது' எனற பகுதியின பொருளுககுத தககவிததததில உணாததும 'भगव '(பகவ) 'भगवान (பகவான) எனனும சொறகளும மேற கூறிய 'ஐசுவரியம' 'வீரியம' 'அறிவு' முத லியவறறை உடையவன எனகிற கருத தையே தெரிவிககும 'தனவான' 'தானயவான' எனனுமிடஙகளிற போல 'वान्' (வான) எனனும விகுதி 'உடையவன' எனனும கருத தையுணாததும 'எலலோராலும அடையத தகுநதவன' 'எலலோருக கும ஸேவிககத தகுநதவன' 'எலலை யறற ஐசுவரியம முதலியவறறை யுடையவன' எனறு இவவாருகவெல லாம இறைவனெருவனே இருதத லின இசசொறகள அவனையே யுணாததும பகதி மிகுதியால- ஆசாரியனையும, அறிவிறசிறநத மறறவாகளையும சில சமயஙகளில இசசொலலால வழஙகுவதுணடு ஆனுல, அது முககியமானதலல 'அவாகள கடவுளுககுச சமானம' எனபதைததான அவவழககம எடுத துககாடடும அவவளவேயனறி 'பகவன' 'பகவான' எனனும சொற கள பல பொருளுடையனவலல

தமிழில 'பகவன' எனனும சொல பகு' எனனும பகுதியினினறும தோனறுவதாகும 'பகு' எனனும பகுதிககுப 'பகுததல' 'பிரிததல' 'பஙகு போடுதல' எனபன போனற பொருளகள உளளன 'பகுபதம- பகாபபதம, பகுததறிவு-பகுததுண ணுதல-எனனும வழககுச சொற களைக காணக)'பகவு'("எடபகவனன '' திருககுறள — 889) என னும சொல 'பகுததல' எனனும பொருளுடையது பகவு + அன = பகவன எனறு தேறுகினறது 'பிரிபபவன - பஙகுபோடுபவன - என பது இசசொலலின பொருளாகும சாதாரணமாக இபபொருளை நோக கின, இபபெயா ஒவவொரு கார ணததை முனனிடடு யாவரையும குறிககவலலதாகவே தோனறும ஆனுல, இககுறளில 'பகவன' என னும சொலலுககு 'ஆதி' எனனும அடைமொழி அமைநதுளளமையின, உலகம தோனறுவதறகு முனபே எழுநதருளியிருநத இறைவனையே இசசொல முககியமாகவுணாததவல லது அவனையும 'பகுபபவன' பிரிப பவன - பஙகுபோடுபவன - எனனும கருததிலேயே உணாததுகினறது ஊழிமுதலவனுகிய இறைவனும முதன முதலாக இததொழிலையே செயயவேணடுவது இனறியமையாத தலலவா? ஸகல சேதனுசேதனங களும (சேதனஙகள—உயிாகள— ஆததுமாககள அசேதனஙகள— ஜடபபொருளகள) ஒனறுயககலந்து விடுகினறன மகாபபிரளய காலத தில அதுவே 'மூலப பிரகிருதி' பிர கிருதி, பாழ, அவயகதம, தமஸ, அவயாகருதம எனறெலலாம வழங கபபடுவது உலகததை மீணடும தோறறுவிகக விருமபும கடவுள, அநத அகணடமான மூலபபிரகிருதி யினினறும ஒரு பகுதியை முநதுற முனனம தனிபபடுததியாக வேண டும அதிலும, ஒனறுககுள ஒனறுக உருமாறி லயிததுககிடககும ஐம பூதஙகளையும, உயிாகளையும, ஐம பொறிகளையும, இதுபோனற எண ணறற பொருளகளையும அதனதன இயறகையான தனமையுடன தனித தனியாகப பிரிககவேணடும பிறகு, இநத ஊழியில தோனறப போகிற கோடிககணககான உயிா களின முனனை வினை வகைகளைப பகுததறிநது அதறகேறப அவா களைப பலவேறு யோனிகளில தோறறுவிககவேணடும அசித தாகிய ஜடபபொருளின பலவேறு பகுதிகளை அவரவாகளுககேறற வாறு பகுததுததர வேணடும இவ வளவும செயத பிறகுஙகூட அவ னுககு ஓயவிலலை இவைகள ஒன றேடொனறு கலநது, தமதம தனமை குனறிவிடாதவாறு அவற றைத தனிததனியே தமதம இயலபு டன திகழுமாறு நிலைநிறுததி வைகக வேணடும இதறகாக இறைவன எனன செயகிருன? தனனையே பல கோடி நூறுயிரம வடிவஙகளாகப பிரிததுககொணடு ஒவவொரு உயிாக குளளும நுழைநது அதனுடன ஜடப பொருளகளிலும உடபுகுநது சாவ வியாபியாயத திகழகிறுன இவவ ளவு பாகுபாடுகள செயபவனைப 'பக வன' எனனததடையாது? இறை வனே 'ஆதிபகவன'

இவவாறு மூலபபிரகிருதி முத லான பொருளகளைப பகுபபதறகு, அதறகேறற ஐசுவரியம, வீரியம, புகழ, திரு, அறிவு, வைராககியம இவை அளவறறனவாக இருநதாலல லது முடியாது இறைவனிடம அவை ஆறும அளவிட முடியாதபடி நிறைநதிருககினறன இவவாறு குணஙகளுககும ஸமஸகருதததில 'பகம (भग) எனறு பெயா அவறறை 'உடையவன' எனனும பொருளில 'வான' (वान्) எனனும விகுதியைச சோதது 'பகவான' (भ

वान) எனனும சொலலால கடவுளை வழஙகி வருகினறனா

एश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसश्श्रिय ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णा भग इतीरणा ॥

(ஐசவாயஸய ஸமகரஸய வீாயஸய
யசஸசசரிய |
ஜஞானவைராகயயோசசைவ ஷண
ணும பக இதிரண ||)

(ஸ்ரீ விஷணுபுராணம 6வது அம சம, 5வது அததியாயம 74வது சுலோகம)

எனனும சுலோகம ஷடி கருததையே விவரிககிறது

ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यवीर्यतेजास्यशेषत ।
भगवच्छब्दवाच्यानि विना हेयैर्गुणादिभि ॥

(ஜஞானசகதிபலைசவா யவீாயதேஜாம
ஸயசேஷத |
பகவசசபத்வாசயாநி விநா ஹேயைா
குணதிபி ||)

(ஸ்ரீ விஷணுபுராணம 6வது அம சம, 5வது அததியாயம 79வது சுலோகம)

ஜஞானம - சகதி-பலம - ஐசுவரியம வீரியம - தேஜஸ - இவையெலலாம குறைவறறிருபபின அவறறிறகு 'பகம' எனறு பெயா இவறறை உடையவன பகவான 'தீய குணங களினறி ஷடி ஆறு குணஙகளையுடை யவன' எனபதே 'பகவான' எனனும சொலலின பொருள, எனறு மேற சொனன சுலோகததின கருதது

'பறறுதலிலலாத- அளவிடவொண ணுத ஐசுவரியமுளள—முழுமுதற கடவுளாகிய பரபபிரமமததையே 'பகவான' எனனும சொல உணாத தும

(शुद्धे महाविभूत्याख्ये परे ब्रह्मणि वर्तते ।
मैत्रेय भगवच्छब्द सर्वकारणकारण ॥

(ஸ்ரீ விஷணு புராணம-6வது அமசம, 5வது அததியாயம, 72வது சுலோ கம)

(அடுதத இதழில முடியும)

(45 ம பககததின தொடாசசி)

தாமஸ குணததை அடககவும, சினததை அடககி சிதததததை தெளிவு படுததி, இசசையெலலாம "அவள" சேவைககே என நமமை ஆககிக கொளளவும மாயைததிரை விலகி மனததூயமை பெறவும அபய வரத ஹஸதஙகளால நமமை காதது ரகஷிக கிருள அநதத தாயாா கருணை கடாகஷி!

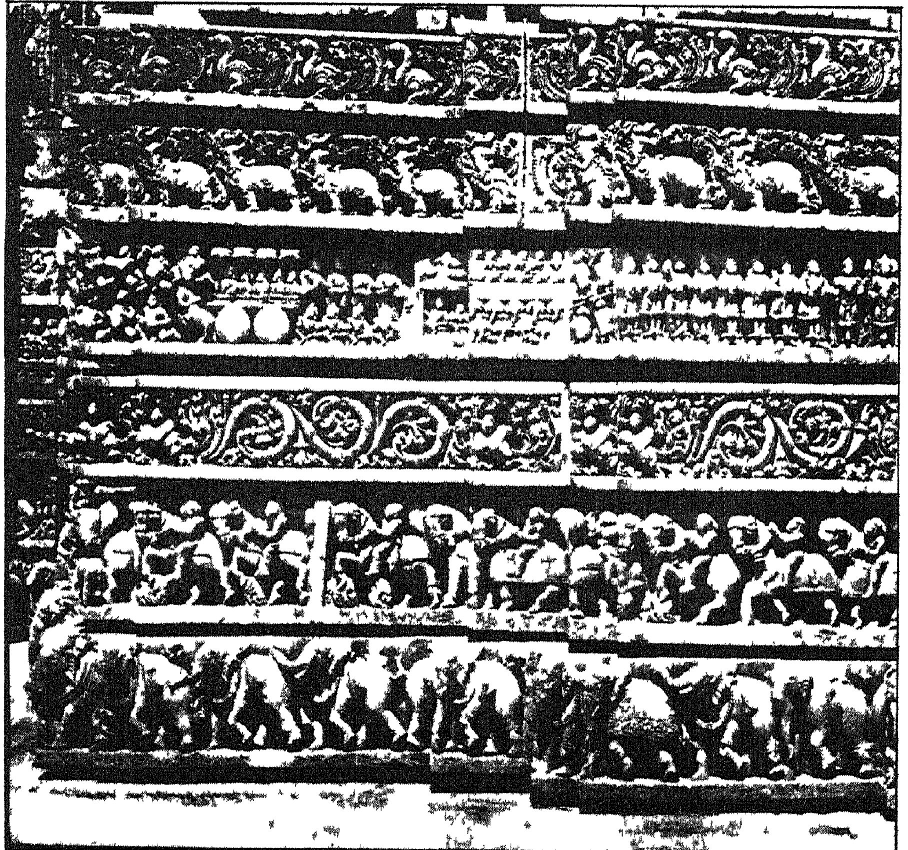
தாயமையின தூயமை சாலச சிறந தது அதனாலேயே நம தேசததிறகு 'மாதருபூமி' தாய நாடு எனறு பெய ரிடடே அழைககிறோம அவள எங கெஙகும நிறைநதுளள பரம பொருள பசு தனனுடைய பாலை தன கனறுககு மடடுமினறி உலகின எலலா ஜீவராசிகளுககும வழஙகுவ தால 'கோமாதா' எனும தூயமை யான தாயமைப பெயா பெறுகிறது

ஸ்ரீதேவியின தெயவீக ஸாநநித யமும உலகில தனனை வணஙகும அடியாாகளாம குழநதைகள அனை வருககும ஞானபபால அளிததுக காதது ரகஷிககும தாயமையருளா கும எனனே ஜகன மாதாவின கருணைப பிரபாவம!

தாயாராகிய "ஸ்ரீ தேவி"யை நம முடைய ஹருதய கமல பீடததில பிரதிஷடை செயது அவளுடைய சரண கமலததை வழிபடடு வணஙகி வநதால, அநத ஜகன மாதா நமககு தேவையான அறிவு, ஆறறல, வல லமை, நிதயானநதம ஆகிய அனைத தும தநது நமமை ஆடகொணடருள வது உறுதி

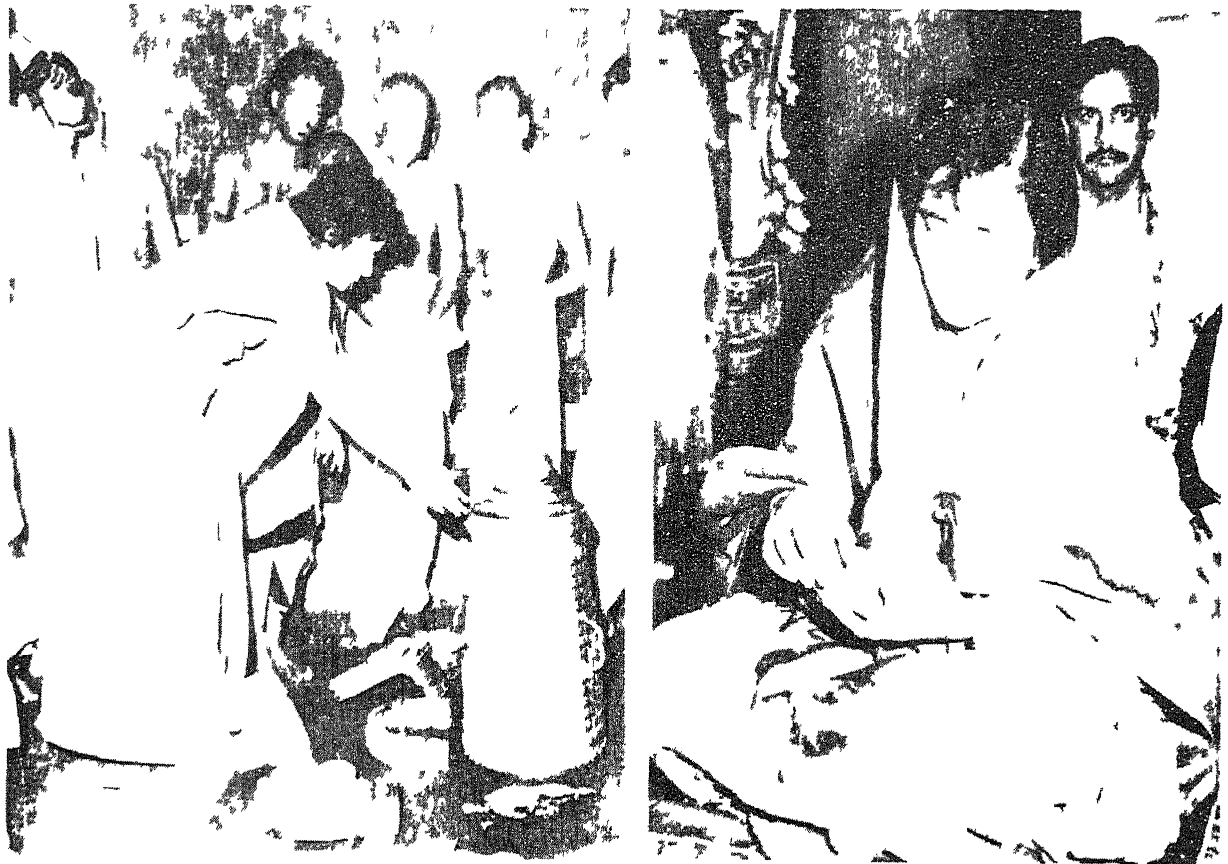
சரணடைவோம-சரணடைவோம-
தாமரை மீதமா கோமள வலலியை!

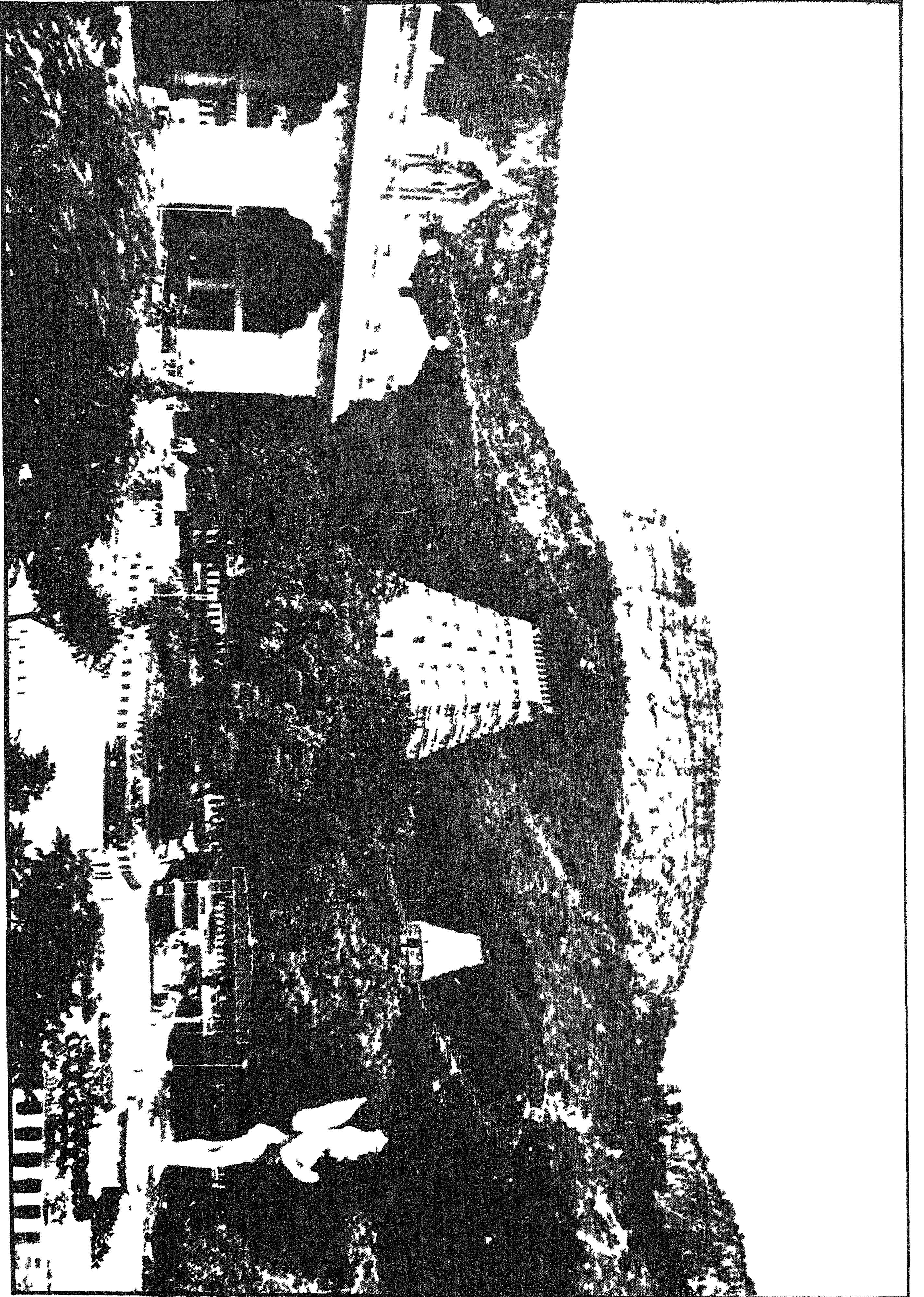

ஸ்ரீ செனனகேசவசுவாமி கோயில பேலூா
திரு எஸ ஜி சேஷகிரி கோவை

EDITED AND PUBLISHED ON BEHALF OF THE T T DEVASTHANAMS BY K SUBBA RAO M A AND PRINTED AT T T D PRESS BY M VIJAYAKUMAR REDDY MANAGER T T D PRESS TIRUPATI-517501

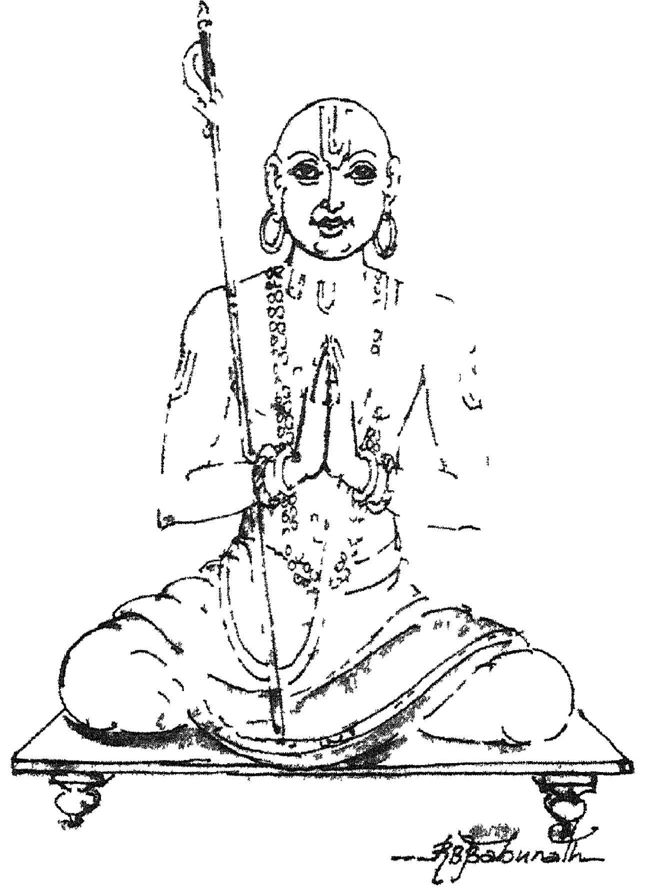

తారక రామారా
IRUPATI DIVYAARAMAMU
LAID BY
RI N T RAMA RAO
ON 18 APRIL 1986

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానము
వెంకటేశ్వర విశిష్ట చికిత్సాలయ
శంకుస్థాపకులు
నందమూరి తారక రామారావు
ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్య మంత్రి
ఏప్రిల్ 18 1986
KATESWARA HOSPITAL OF SUPER SPE
FOUNDATION STONE LAID BY
SRI N T RAMA RAO
CHIEF MINISTER A P
ON 18TH APRIL 1986

சருதி ஸமிருதி புராணுனும ஆலயம கருணுலயம
நமாமி பகவதபாதம சங்கரம லோக சஙகரம |
வேதாநதாாதத பிதாநேந ஸாவாநுகரஹகாரினம
யதிருபதாம வநதேசஙகரம லோக சஙகரம ||

ஸருதி, ஸமிருதி, புராணஙகள யாவறறிலும கரை கணடவரும, கருணைககு இருபபிடமானவரும, உலக நலனுககாகப பிறபபெடுததவரும, யாவரும அபபரமனை அறிநதுயயுமபடி வேதாநத விளககஙகளைத தநதவருமான அமமுறறும துறநத சஙகரனின திருப பாதஙகளை வணஙகுகிறேன (வணஙகுவோம)

—சஙகரா ஸதுதி

யோ நித்ய மச்யுத பதாமபுஜ ருகம ருகம
வ்யா மோஹதஸத திதராணி தருணய மே நே
அஸமத குரோா பகவதோஸய தயைகஸிநதோ
ராமாநுஜஸய சரணௌ சரணம பிரபதயே

மாதவனின பொற பாதஙகளை பறறுவது மடடுமே தனது பிறபபின பயன எனறும மறற யாவறறையும துசசமென கருதியும வாழநத அநத ராமாநுஜரின திருபபாதஙகளை நானும (நாமும) நமபிககையுடன சரணடைகிறேன (சரணடைவோம)

—ஸ்ரீராமாநுஜா தனியன.